

MEMORIU DE PREZENTARE

al amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tîmplaru C. Ion, Chirca N. Nicolae, Tamplaru C. Toader, Chirca N. Gheorghe din județul Vâlcea privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale asupra ariilor naturale protejate și a siturilor de interes comunitar

**Întocmit,
Ing. Emanuela-Claudia Preda**

Certificat de atestare nr. 73 din 25.11.2021

**PITEȘTI
2022**

a). Descrierea succintă a Amenajamentului U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea și distanța față de ariile naturale protejate de interes comunitar, precum și coordonatele geografice (STEREO 70) ale amplasamentului U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Date introductive

Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea s-a realizat pentru suprafața de 137,90 ha, fond forestier proprietate privată și este administrat de O.S. Poiana Cerbului, județul Argeș.

Conform Legii nr. 46/2008 (Codul Silvic al României), amenajamentul silvic reprezintă documentul de bază în gestionarea și gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic, iar amenajarea pădurilor este ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Expunerea conținutului și a obiectivelor principale ale amenajamentului silvic precum și a relației cu alte planuri și programe relevante

Conținutul amenajamentului silvic

Elaborarea proiectului de amenajare presupune următoarele etape:

- studiul stațiunii și al vegetației forestiere
- definirea stării normale (optime) a pădurii
- planificarea lucrărilor de conducere a procesului de normalizare (optimizare) a pădurii.

Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea informațiilor care contribuie la:

- Cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității de producție și protecție a arboretului;
- Stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele social-ecologice;
- Realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce i-au fost atribuite.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

Conducerea pădurii prin amenajament spre starea normală (optimă) presupune:

- stabilirea funcțiilor pe care trebuie să le îndeplinească pădurile (în funcție de obiectivele ecologice, economice și sociale);
- stabilirea caracteristicilor pădurii cu structura optima, capabilă să îndeplinească funcțiile social-economice și ecologice atribuite.

Memoriu de prezentare

Prin planificarea recoltelor se urmăresc două obiective: recoltarea produselor pădurii și îndrumarea fondului de producție spre starea normală (optima). Acest fapt face ca în procesul de planificare a recoltelor să apară distinct următoarele preocupări:

- stabilirea posibilității;
- întocmirea planului de recoltare.

După parcurgerea etapelor menționate mai sus pentru unitatea de producție studiată a fost elaborat un amenajament silvic ce cuprinde următoarele capitole:

- situația teritorial – administrativă;
- organizarea teritoriului;
- gospodărirea din trecut a pădurilor;
- studiul stațiunii și al vegetației forestiere;
- stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare;
- reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție;
- valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului;
- protecția fondului forestier;
- instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere;
- analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor;
- diverse;
- planuri de recoltare și cultură;
- planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice;
- prognoza dezvoltării fondului forestier;
- evidențe de caracterizare a fondului forestier;
- evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Obiectivele amenajamentului silvic

În conformitate cu cerințele social-economice, ecologice și informaționale, amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea, îmbină strategia ecosistemelor forestiere din zonă cu strategia dezvoltării societății.

Cea mai importantă direcție în care s-a acționat o constituie creșterea protecției mediului înconjurător, creșterea calității factorilor de mediu (aer, apă, sol, floră și faună) și ridicarea calității vieții individuale și sociale a locuitorilor din zonă.

Pentru pădurile proprietate privată ce aparțin Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, județul Vâlcea, obiectivele social-economice avute în vedere la reglementarea modului de gospodărire a acestora, detaliate prin stabilirea țelurilor de producție și de protecție la nivelul unităților de amenajament (parcelă, subparcelă, etc.) sunt prezentate în tabelul următor.

Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
Grupa I	
Hidrologice (de protecție a apelor)	- acumularea pentru captarea Topologel
Protecția terenurilor și a solurilor	- terenurile cu pantă mare;
Alte produse în afara lemnului	- vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale, etc.

Memoriu de prezentare

Obiective social-economice

Obiectivele asumate de amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud.Vâlcea susțin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar din zonă și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere de interes comunitar din zonă.

Realizarea acestor obiective se realizează prin următoarele lucrări silvice:

- conducerea arboretelor la vârste de peste 110 ani, urmărindu-se regenerarea lor din sămânță;

- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor prin care să se mențină și îmbunătățească starea de sănătate, stabilitate și biodiversitate naturală;

- promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipului natural fundamental de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale folosirea materialului seminologic de proveniență locală;

- planificarea tăierilor de regenerare în spiritul continuității recoltelor pe durate de 110-120 ani astfel încât să rezulte un mozaic de habitate naturale aflate în diverse stadii de dezvoltare, lucru benefic pentru menținerea și dezvoltarea populațiilor de animale de talie medie și mare;

- luarea măsurilor pentru prevenirea incendiilor;

- tinerea sub control a efectivelor populațiilor de insecte care pot produce gradații și protejarea dușmanilor naturali ai acestora;

- gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, asigurându-se hrana complementară și suplimentarea atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporția dintre sexe la nivelul optim, asigurându-se starea de sănătate și evitându-se producerea unor epizootii, respectându-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere;

- recoltarea rațională și ecologică a ciupercilor și fructelor de pădure comestibile și a plantelor medicinale;

- aplicarea regimului de conservare special pe suprafețe importante din fondul forestier unde arborii sunt menținuți până la vârste apropiate de limita fiziologică.

Corespunzător obiectivelor social-economice și ecologice, pentru pădurile ce aparțin Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea s-au stabilit următoarele funcții prioritare:

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Codul	Denumire	Ha	%
Grupa I funcțională			
1.1C.5Q	Păduri situate pe versanții raurilor și paraielor din zona colinară care alimentează lacurile de acumulare, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.IV) - 58,90 ha	59,90	43
1.2A.5Q	Păduri situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime, pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 ⁰ , arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 10,30 ha (8%);	10,3	8

Memoriu de prezentare

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Codul	Denumire	Ha	%
Grupa I funcțională			
1.2C.5Q	Benzile de pădure din jurul golurilor alpine, cu lățimi de 100-300 m, constituite cu ocazia lucrărilor de amenajare a pădurilor în funcție de panta și natura terenului, precum și de starea de vegetație a pădurilor respective, arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SCI) (T.II) - 14,0 ha (10%).	67,70	49
Total Grupa I		137,90	100
TOTAL U.P.		137,90	100

Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante

Amenajamentele silvice pentru fondurile forestiere incluse în ariile naturale protejate de interes național sunt parte a planurilor de management.

Lucrarea elaborată nu influențează negativ studiile și proiectele elaborate anterior, chiar le completează prin valorificarea eficientă a resurselor, în condițiile dezvoltării durabile.

Zona studiată se situează în afara intravilanului și are folosință forestieră.

Aspecte relevante ale stării actuale a mediului și ale evoluției sale probabile în situația neimplementării planului propus

Pe suprafața fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea și în imediata apropiere nu sunt amplasate industrii poluatoare. Starea factorilor de mediu este bună, un argument în acest sens este însăși delimitarea sitului de interes comunitar ROSCI0122 - Munții Făgăraș.

Unele dintre ecosistemele forestiere din raza fondului forestier ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea, prezintă elemente importante din punct de vedere al biodiversității forestiere.

Neimplementarea reglementărilor amenajamentului silvic nu ar duce în nici un caz la ameliorarea stării factorilor de mediu, ci dimpotrivă la neîndeplinirea obiectivelor social-ecologice și economice ale pădurii.

În continuare sunt prezentate câteva din consecințele neimplementării reglementărilor amenajamentului:

- dezvoltarea haotică a arboretelor, cu proliferarea speciilor invazive, puțin productive și de calitate inferioară (ex. mesteacăn, salcie căprească, plop tremurător);
- îmbătrânirea arboretelor, fapt care ar face dificilă regenerarea și dezvoltarea semințșului precum și îndeplinirea funcțiilor atribuite;
- deteriorarea aspectului peisagistic;
- orice perturbare în viața pădurii ar avea efecte și asupra celorlalți factori ai mediului (apă, sol, climă, biodiversitate) dar și asupra speciilor ce își au habitatul sau își procură hrana din pădure;
- neasigurarea satisfacerii neîntrerupte a nevoilor de lemn.

Caracteristicile de mediu ale zonei posibil a fi afectată semnificativ**Aspecte generale**

Fondul forestier ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea, care face subiectul prezentului studiu, având o suprafață relativ redusă, obligă la caracterizarea sa ca parte a unor unități teritoriale, domenii sau regiuni mai extinse, fără însă a omite particularitățile locale.

Poziția geografică

Fondul forestier ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea este situat în raza teritorial administrativă a O.S. Poiana Cerbului.

Geografic, teritoriul unității de producție este situat în Carpații Meridionali, Munți Negoiu, în bazinul superior al râului Topolog.

Din punct de vedere fitoclimatic, pădurile acestei unități de producție sunt situate în:

- Etajul subalpin (F Sa) - 48%;
- Etajul montan de molidișuri (FM3) - 51% ;
- Etajul deluros de gorunete, fagete si goruneto-fagete (FD3) - 1%.

Altitudinea variază între 750 m (u.a. 31) și 1750 m (u.a. 85B).

Repartizarea fondului forestier pe unități teritorial-administrative este prezentată în tabelul următor:

Nr. crt.	Județul	Unitatea teritorial administrativă pe raza căreia se află fondul forestier	Denumire veche		Parcele aferente	Suprafața (ha)
			O.S.	U.P.		
1	Vâlcea	Comuna Perișani	Șuici	V Negoiu	67,68, 85, 86	136,90
			Călimănești	VIII Valea Baiășului	31	1,00
TOTAL						137,90

Limite

Vecinătățile, limitele și hotarele unității de producție sunt prezentate în tabelul următor.

Limitele sunt bine conturate prin forme naturale de relief evidente (culmi, văi și cursuri de apă, liziera pădurii), cât și prin interiorul pădurii prin semne amenajistice.

Memoriu de prezentare

Trupul Scara Mâzgavu:

Punctul cardinal	Vecinătăți	Limite		Hotare
		Denumirea	Felul	
0	1	2	3	4
N	Golul alpin Scara Mâzgavu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
V	Păd. Scara Mâzgavu Golul alpin Scara Mâzgavu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
S	Pârăul Scara Mâzgavu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
E	Păd. O.S. Șuici	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Limite și borne

Trupul Costa Lungești:

Punctul cardinal	Vecinătăți	Limite		Hotare
		Denumirea	Felul	
0	1	2	3	4
N	Obștea Titești	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
V	Golul alpin Coarnescu	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
S	Păd. Primăria Perișani	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Liziera pădurii, limite și borne
E	Râul Topolog	Pichetaj pe arborii de limită	convențională	Limite și borne

Limitele teritoriale ale unității de producție studiate sunt în general clare, fiind conturate de detalii de planimetrie evidente (culmi, văi). Zonele în care limitele teritoriale nu se suprapun cu detalii de planimetrie evidente au fost delimitate cu semne amenajistice.

Geologie

Din punct de vedere geologic, în cuprinsul teritoriului studiat se disting formațiuni metamorfice cristaline și formațiuni sedimentare.

Rocile metamorfice constituie fundalul petrografic al părții de nord al teritoriului studiat, ele fiind reprezentate prin gnaise, micașturi, cuarțite, șisturi cristaline filtoase, sericite verzi, roca mamă ieșind la suprafață în mod frecvent sub formă de stânci pe piscuri sau pe văi.

Partea sudică a teritoriului studiat este constituită din roci sedimentare reprezentate prin calcare, conglomerate, gresii, marne, pietrișuri, nisipuri, luturi.

Peste rocile masive ale formațiilor geologice s-au suprapus depozite de cuvertură, solurile formându-se pe aceste depozite, putând afecta și stratul superior al formației geologice subiacente.

Roca de solificare din cuprinsul teritoriului studiat este reprezentată de roca parentală în cazul rocilor compacte, dure și materialul parental reprezentat de sedimente afânate, moi. Pe roca parentală s-au format soluri superficiale (litosoluri, subtipururi litice). Materialul parental a stat la baza formării solurilor mijlociu profunde până la profunde.

Memoriu de prezentare

Stăvilirea proceselor de degradare și menținerea echilibrului dinamic se realizează prin reglementarea tăierilor de produse principale și secundare, prin aplicarea unor tratamente corespunzătoare, prin lucrări de ajutorare și îngrijire a regenerării naturale și a arboretelor, prin lucrări de împădurire și prin menținerea și îmbunătățirea stării fitosanitare.

Geomorfologie

Pădurile proprietate privata aparținând persoanelor juridice Obstea de Mosneni Scara Mazgavu, Obstea de Mosneni Coasta Lungesti asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chirca N. Nicolae, Tamplaru C. Toader, Chirca N. Gheorghe constituite in U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungesti sunt situate în Carpații Meridionali, Munți Negoiu, în bazinul superior al râului Topologu si in zona de deal comuna Perisani.

Din punct de vedere morfologic suprafața studiată se află situată în zona montană care urcă până la limita vegetației forestiere. În decursul erelor geologice, această zonă a suferit puternice transformări care au dat naștere la culmi masive ce alternează cu văi adânci. În această zonă vegetează molidul.

Altitudinea variază între 750 m (u.a. 31) și 1750 m (u.a. 86B).

Relieful este caracterizat prin văi înguste și versanți cu înclinări moderate la rezezi și foarte rezezi. Unitatea geomorfologică dominantă este versantul. Configurația terenului este, de regulă, ondulată, rareori frământată.

Relieful este alcătuit din:

- versanți cu înclinări între 0° și 16°	- 2,40 ha (2%)
- versanți cu înclinări între 16° și 30°	- 33,60 ha (25%);
- versanți cu înclinări între 31° și 40°	- 100,90 ha (73%);
Total	- 137,90 ha (100%).

Panta medie a teritoriului studiat este de 21 grade.

Repartiția suprafeței studiate pe categorii altitudinale este următoarea:

- între 601 – 800 m	- 1,00 ha (1%);
- între 1201 – 1400 m	- 15,50 ha (11%);
- între 1401 - 1600 m	- 67,70 ha (49 %);
- între 1601 - 1800 m	- 53,70 ha (39%).
Total	- 137,90 ha (100%).

Altitudinea medie a teritoriului studiat este de 1500 m.

Arboretele studiate au fost încadrate două etaje fitoclimatice:

- Etajul subalpin (F Sa) - 48%;
- Etajul montan de molidișuri (FM3) - 51% ;
- Etajul deluros de gorunete, fagete si goruneto-fagete (FD3) - 1%.

Expoziția generală a suprafeței studiate este cea vestică, după direcția principală de scurgere a vail Scara afluent al râului Topolog, dar cu variate expoziții de detaliu. Datorită fragmentării reliefului se întâlnesc și celelalte expoziții. Ținând cont de suprafața arboretelor, situația pe expoziții se prezintă astfel:

- însorită	- 58,60 ha (43%);
- expoziție parțial însorită	- 32,10 ha (23%);
- expoziție umbrită	- 47,20 ha (34%);
Total	- 137,90 ha (100%).

În general factorii geomorfologici prezentați mai sus, exercită o influență destul de favorabilă asupra răspândirii și dezvoltării vegetației forestiere.

Hidrologie

Rețeaua hidrografică este foarte bine reprezentată de valea Scara, care străbate trupul de pădure studiat afluent al râului Topologu, astfel că această vale împreună cu celelalte pâraie mai mici formează o rețea hidrografică bogată.

În general pâraiele au un regim echilibrat, cu creșteri ușoare ale debitului în perioadele umede. Văile nu prezintă fenomen de torențialitate.

Cu ocazia ploilor torențiale viiturile nu produc pagube, ele fiind colectate de lacul de acumulare Topologu. Aceste văi nu prezintă fenomen de torențialitate și nu provoacă inundații.

Climatologia

Climatul teritoriului studiat constituie rezultanta interacțiunii complexe dintre radiația solară, circulația atmosferică și particularitățile reliefului.

Pentru caracterizarea teritoriului din punct de vedere climatic s-au interpretat datele climatice de la stația meteorologică Cozia precum și datele extrase din Atlasul Climatologic pentru altitudini intermediare.

Regimul termic

Principalele date ce caracterizează regimul termic al zonei studiate sunt prezentate în tabelele următoare:

Cota (m)	Temperatura medie lunară și anuală (°C)													Amplitu- dinea (°C)
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anuală	
680	-3,5	-2,0	2,0	7,2	12,1	15,2	17,1	16,4	12,7	8,0	2,6	-1,6	7,2	20,6
1100	-5,1	-4,6	0,9	4,3	9,3	12,6	14,5	14,2	10,8	6,0	0,9	-3,2	4,9	19,6
1500	-6,8	-5,6	-2,8	-2,4	7,3	10,6	12,8	12,7	9,5	5,4	-0,9	-3,3	3,7	19,6
1585	-5,8	-4,8	-2,3	-1,9	7,1	10,4	12,4	12,3	9,1	5,1	-0,9	-3,7	3,4	18,2
1600	-7,8	-6,2	-3,5	-1,5	6,5	9,4	11,7	11,5	8,0	4,0	-0,4	-4,5	2,6	19,5

Cota (m)	Începutul, sfârșitul, durata și suma temperaturilor peste:							
	T mai mare decât 0°C (perioada bioactivă)				T mai mare decât 10°C (perioada de vegetație)			
	Început	Sfârșit	Durata	Suma T mai mici sau egale cu 0°C	Început	Sfârșit	Durata	Suma T mai mici sau egale cu 10°C
1100	22.III	21.XI	245	2232	20.V	21.IX	124	1624
1500	4.IV	21.XI	231	1875	9.VI	12.IX	95	1148
1585	4.IV	8.XI	219	1762	11.VI	9.IX	91	1077

Memoriu de prezentare

Cota (m)	Primul și ultimul îngheț					
	Primul îngheț în date		Ultimul îngheț în date		Temperaturi absolute	
	Medii	Extreme	Medii	Extreme	Maximă	Minimă
680	3.X	8.IX-30.X	30.IV	28.III-13.VI	36,5	-31,0
1100	3.X	-	3.V	-	31,7	-30,8
1500	13.IX	-	2.V	-	-	-
1585	14.IX	-	2.VI	-	26,7	-34,6

Din datele prezentate în tabelele de mai sus rezultă că temperatura medie anuală variază în raport cu altitudinea, înregistrând o descreștere de la circa 8°C în partea inferioară a obștii la 2,6°C în partea superioară. Amplitudinea prezintă și ea o descreștere altitudinală de la 20,6°C la 18,2°C.

Temperatura lunii celei mai reci (ianuarie) este reprezentată prin valori de (-3,5°C) în partea inferioară a teritoriului studiat până la -7,8°C în partea superioară.

Referitor la îngheț, cercetările de specialitate au evidențiat complexitatea acestui fenomen, dependența lui față de grosimea stratului de zăpadă, de variația altitudinii, de natura terenului (descoperit de vegetație), de expoziția terenului.

Primul îngheț la altitudini joase are loc în jurul datei de 30 octombrie, iar ultimul îngheț în jurul datei de 30 aprilie. La altitudini mai mari aceste limite oscilează între 13 septembrie și 2 iunie.

Se menționează faptul că în zonele înalte, vegetația tânără (plantațiile în general și regenerările naturale) au avut de suferit din cauza înghețurilor, mai ales din cauza celor timpurii care au surprins incomplet lignificată creșterea anuală.

S-a constatat că solul acoperit cu vegetație forestieră formată din molid înghețată mai târziu decât cel acoperit cu vegetație forestieră formată din foioase.

Numărul zilelor cu sol înghețat este evident mai mare în zona superioară a teritoriului studiat. Înghețul solului prin durata și intensitatea lui, joacă un rol însemnat în ceea ce privește aprovizionarea solului cu apă, activitatea microbiologică, reprezentând implicații în scurgerile de suprafață a apei provenite din topirea zăpezii.

Perioadele cu geruri puternice se întâlnesc în lunile ianuarie-februarie, iar perioadele calde în lunile iulie-august. Perioade fierbinți nu se întâlnesc.

Perioada bioactivă oscilează de la circa 9 luni în partea inferioară a obștii până la circa 7 luni în partea superioară, iar perioada de vegetație de la 5 luni în partea inferioară la 3 luni în partea superioară.

Se poate trage concluzia că perioada de vegetație este normală, iar regimul termic este favorabil speciilor de bază (fag, molid).

Regimul pluviometric

Principalele date ce caracterizează regimul pluviometric al zonei sunt date în tabelele următoare:

Cota (m)	Precipitații medii lunare și anuale (mm)												
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anuală
680	49,7	45,2	58,5	75,0	106,2	103,2	74,3	72,5	65,3	76,6	79,2	57,2	863,0
1100	52,6	53,7	54,1	76,6	112,6	141,8	118,8	101,6	64,0	69,5	44,5	55,2	945,0
1585	61,9	49,9	58,7	107,0	93,8	124,2	118,9	64,6	66,4	84,1	66,1	55,6	951,5

Memoriu de prezentare

Cota (m)	Precipitații sub formă de zăpadă					
	Ninsoarea		Stratul de zăpadă stabil			
	Prima	Ultima	Primul	Ultimul	Durata (zile)	Grosimea medie (m)
680	11.XI	18.IV	26.XI	30.III	78	17
1100	22.X	26.IV	23.X	21.IV	118	41
1400	16.X	1.V	16.X	27.IV	121	68

Variația valorilor medii lunare ale precipitațiilor în cursul anului prezintă un maxim în luna iunie și un minim în luna septembrie.

Cantitatea anuală de precipitații crește cu altitudinea de la 863 mm la 951,5 mm.

Complexitatea reliefului generează o distribuție inegală a precipitațiilor din punct de vedere cantitativ. Partea sudică primește mai puține precipitații decât partea nord-vestică.

În sezonul cald, cad peste 60% din cuantumul de precipitații anuale. Cantitatea de precipitații în perioada de vegetație este de 665 mm, în zona altitudinii medii a obștii.

La toate nivelurile altitudinale anotimpul cel mai ploios este vara, iar cel mai secetos iarna, cu excepția altitudinilor de 1400 m și peste, unde cel mai secetos anotimp este toamna. Acest fapt demonstrează că speciile de bază găsesc condiții favorabile de vegetație.

Numărul zilelor cu strat de zăpadă stabil crește cu altitudinea de la 78 zile la altitudine de 880 m până la 121 zile la altitudinea de 1400 m. Primele zăpezi cad la jumătatea lunii septembrie, iar ultimele la sfârșitul lunii mai. Grosimea stratului de zăpadă crește cu altitudinea, de la 17 cm la altitudinea de 880 m la 68 cm la altitudinea de 1400 m.

În această zonă, pe anotimpuri, precipitațiile medii anuale ating următoarele valori:

- media anuală – 951,5 mm;
- primăvara – 295,5 mm;
- vara – 307,7 mm;
- toamna – 216,9 mm;
- iarna – 167,4 mm.

Din datele prezentate mai sus se poate trage concluzia că regimul pluviometric este favorabil speciilor de bază (fag, molid).

Regimul eolian

Vânturile predominante în zonă sunt: Vântul Mare care bate din direcția nord-vest în direcția sud-est și Crivățul care bate din direcția nord-est în direcția sud-vest. Ambele vânturi au viteze destul de mari (tăria 2-5 pe scara Beaufort).

Vântul Mare se manifestă în sezonul cald al anului. Viteza mare a acestui vânt coroborată cu umiditatea din sol, poate provoca doborâturi în masă în plantațiile de molid și izolate în făgete. Crivățul se manifestă în sezonul rece al anului, având influență negativă asupra stratului de zăpadă pe care îl spulberă.

Pentru preîntâmpinarea acțiunii distructive a acestor vânturi este indicată crearea de arborete amestecate mult mai rezistente la doborâturi de vânt comparativ cu arboretele pure.

Indicatorii sintetici ai datelor climatice

Indicele de umiditate din această zonă este de 190 iar cel de ariditate de 60,3. Acești doi indicatori caracterizează destul de bine zona climatică în care se află pădurile obștii.

Teritoriul studiat se află situat în regiunea climatică D.f.b.x. (după Dissescu), C.f.b.x (după Cernescu) și II B.p.6 (după Stoenescu, St.).

Memoriu de prezentare

Pădurile proprietate privata aparținând persoanelor juridice Obstea de Mosneni Scara Mazgavu, Obstea de Mosneni Coasta Lungesti asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chirca N. Nicolae, Tamplaru C. Toader, Chirca N. Gheorghe fac parte din etajul fitoclimatic al munților mijlocii (IV.C), specifică regiunilor cuprinse între altitudinea de 700-1900 m în sudul țării. Acest etaj se caracterizează printr-un regim termic moderat. Temperatura medie anuală este pozitivă, iar gradientul termic vertical mediu este de 0,4 grade – 100 m iarna și de 0,6-0,7 grade – 100 m vara. Cantitățile de precipitații sunt mai mari pe versanții nord-vestici, vestici și sud-vestici decât pe versanții adăpostiți, cu procese de föhn.

Influențate puternic de relief, vânturile pot produce în această zonă doborâturi pe suprafețe întinse.

Situația ariilor naturale protejate/situri Natura 2000 și coordonatele Stereo 70 pentru limitele fondului forestier ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungesti asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud.Vâlcea sunt prezentate în tabelele următoare:

Nr. crt.	Denumirea trupului de pădure	Parcele componente	Suprafața (ha)	Localitatea în raza căreia se află	Aria naturală protejată
1.	Scara Mâzgavu	85,86	75,70	Comuna Perișani	ROSCI0122 Munții Făgăraș
2.	Coasta Lungesti	67,68	61,20		
3.	Perișani	31	1,00		
TOTAL			137,90		

Coordonatele Stereo 70 pentru limitele suprafeței de fond forestier studiat sunt prezentate în format electronic GIS.

b) Numele și codul ariilor naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea Amenajamentului U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungesti, județul Vâlcea

Probleme de mediu existente care sunt relevante pentru plan sau program (ariile de protecție specială avifaunistică sau arii speciale de conservare reglementate conform actelor normative privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice)

Cadrul legislativ european care reglementează activitățile din cadrul Rețelei Natura 2000 este format din Directiva Păsări 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și Directiva Habitate 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice.

La noi în țară cele două directive au fost transpuse inițial în legislația românească prin Legea nr. 462/2001 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. În cea de a doua etapă mai precis în luna iunie a anului 2007 a fost promulgată Ordonanța de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, care abrogă Legea nr. 462/2001 și care conține prevederi mai detaliate referitoare atât la constituirea rețelei Natura 2000, cât și la administrarea siturilor și exercitarea controlului aplicării reglementărilor legale instituite pentru acestea.

Memoriu de prezentare

Siturile de importanță comunitară avizate de Comisia Europeană și ulterior promovate printr-un act normativ de către statul membru în cauză, devin „Situri Natura 2000”. Acestea se împart în doua categorii, în funcție de directiva europeană care a stat la baza declarării lor: arii de protecție specială avifaunistică pentru protecția păsărilor sălbatice incluse în Directiva Păsări și situri de importanță comunitară pentru protecția unor specii de floră și faună dar și a habitatelor sălbatice incluse în Directiva Habitate.

Suprafața unității de producție studiate se află inclusă integral în situl „Natura 2000”: Munții Făgăraș (ROSCI0122).

Siturile de interes comunitar din cuprinsul fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Timplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud.Vâlcea

Situația ariilor naturale protejate/situri Natura 2000 sunt prezentate în tabelul următor:

Nr. crt.	Denumirea trupului de pădure	Parcele componente	Suprafața (ha)	Localitatea în raza căreia se află	Aria naturală protejată
1.	Scara Mâzgavu	85,86	75,70	Comuna Perişani	ROSCI0122 Munții Făgăraș
2.	Coasta Lungești	67,68	61,20		
3.	Perişani	31	1,00		
TOTAL			137,90		

Arboretele din aria naturală protejată ROSCI0122 Munții Făgăraș au fost încadrate în categoriile funcționale 1.1C.5Q, 1.2A.5Q și 1.2C.5Q, reprezentând păduri cu funcții de protecție a apelor și a solurilor și au fost încadrate în tipurile funcționale T.II (1.2A.5Q și 1.2C.5Q) și T.IV (1.1C.5Q).

Situl Natura 2000 ROSCI 0122 Munții Făgăraș, în suprafață de 198618 ha, reprezintă unul dintre cele mai mari situri de importanță comunitară la nivel național, fiind situat în zona centrală a țării, în raza administrativă a județelor Sibiu, Brașov, Vâlcea și Argeș. Punctul geometric central al sitului are coordonatele 477.753 longitudine E și 451.796 latitudine N, iar accesul în sit se poate face de pe Valea Oltului, culoarul Rucăr-Bran, respectiv din Subcarpații Getici.

ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost desemnat în vederea conservării a 27 de habitate de interes comunitar, dintre care 5 prioritare, precum și a unui număr de 33 de specii de plante și animale de interes comunitar. Ponderea suprafeței cumulate estimate a acestor habitate reprezintă 88,8% din suprafața totală a sitului. În formularul standard al sitului mai sunt listate 326 de specii de floră și faună importante din punct de vedere protectiv sau conservativ, dintre care 16 specii de mamifere, 86 de păsări, 10 de amfibieni, 7 de reptile, 3 de pești, 3 de nevertebrate și 201 de plante, conform Formularului standard al sitului.

Unitățile administrativ-teritoriale în care este localizat ROSCI0122 Munții Făgăraș și suprafețele acestora cuprinse în sit, în procente, sunt următoarele:

Județul Argeș: Albeștii de Muscel <1%, Arefu 89%, Berevoești <1%, Brăduleț 7%, Lerești 38%, Nucșoara 85%, Rucăr 54%, Sălătrucu 62%, Valea Mare Pravăț 4%;

Județul Vâlcea: Boișoara 33%, Căineni 45%, Perişani 47%, Titești <1%;

Județul Brașov: Drăguș 42%, Hârseni 58%, Lisa 56%, Recea 48%, Sâmbăta de Sus 50%, Ucea 40%, Viștea 30%, Zărnești 17%, Șinca 35%, Șinca Nouă 5%;

Județul Sibiu: Arpașu de Jos 36%, Avrig 25%, Boița <1%, Cârțișoara 64%, Porumbacu de Jos 42%, Racovița 24%, Turnu Roșu 51%.

Memoriu de prezentare

Formularul standard Natura 2000

1. Identificarea sitului

Numele sitului: **ROSCI0122 Muntii Fagaras**

Data completarii: 02. 2006

Data actualizarii: 12.2020

2. Coordonatele sitului

Longitudine 24.0076777

Latitudine 45.0124138

Suprafata sitului: 198620 ha

Regiunea biogeografica: alpina 100 %

3. Informatia ecologica

Tipuri de habitate prezente in sit si evaluarea sitului in ceea ce le priveste:

Tipuri de habitate						Evaluare			
Cod	PF	NP	Acoperire (ha)	Pesteri (nr.)	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Rep.	Supr.rel.	Status conserv.	Eval. globala
3220			5958		Buna	A	B	B	B
3230			1986		Buna	B	C	B	B
3240			1986		Buna	B	C	B	B
4060			1986		Buna	A	B	A	A
4070			1986		Buna	A	A	A	A
4080			19		Buna	B	A	B	B
6150			13500		Moderata	A	B	B	B
6170			195		Moderata	B	C	B	B
6230			2500		Moderata	B	B	B	B
6410			14		Moderata	C	C	C	C
6430			250		Moderata	A	C	B	B
6440			175		Moderata	B	B	B	B
6520			1250		Moderata	A	C	A	A
7240			19		Buna	A	A	A	A
8110			1986		Buna	B	A	B	B
8120			99		Buna	C	B	B	B
8210			1		Buna	B	C	B	B
8220			19		Buna	A	A	A	A
8310			198		Buna	D			
9110			21649		Buna	A	B	B	A
9130			1787		Buna	B	C	A	B
9150			198		Buna	B	C	B	B
9170			198		Buna	B	C	B	B
9180			397		Buna	B	B	A	B
91E0			198		Buna	A	B	A	A
91Q0			1		Buna	C	C	B	B
91V0			71503		Buna	A	B	B	A
9410			42306		Buna	A	B	A	A

Memoriu de prezentare

Specii prevazute la art.4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE si evaluarea sitului in ceea ce le priveste:

Specie		Populatie							Sit					
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ.	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.		CIRIVIP		Pop.	Conserv.	Izolare	Global
M	1308	Barbastella barbastellus (liliacul carn)			P	500	1000	i	C	M	C	B	C	B
M	1352*	Canis lupus (lup)			P				C		B	B	C	B
M	1355	Lutra lutra			P				P		C	C	C	C
M	1361	Lynx lynx (ras)			P				P		B	B	C	B
M	1310	Miniopterus schreibersi (liliacul cu aripi lungi)			R	250	500	i	R	M	C	B	C	B
M	1323	Myotis bechsteinii (liliacul cu urechi late)			P	500	1000	i	R	M	C	B	C	B
M	1307	Myotis blythii			P	500	1000	i	C	M	C	B	C	B
M	1321	Myotis emarginatus (liliacul cu urechi rascroite)			P	150	300	i	R	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis (liliacul mare cu bot ascutit)			P	2000	3000	i	C	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis (liliacul mare cu bot ascutit)			R				R		C	B	C	B
M	1304	Rhinolophus ferrumequinum (Liliacul mare cu potcoava)			P	50	100	i	R	M	C	C	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros (Liliacul mic cu potcoava)			P	500	800	i	R	M	B	B	C	B
M	1354*	Ursus arctos (urs)			P				P		B	B	C	B
M	1354*	Ursus arctos (urs)			R				C		B	B	C	B
A	1193	Bombina variegata			P				C		B	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus			P				P?	DD	D			

Memoriu de prezentare

Specie		Populatie							Sit					
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.				Pop.	Conserv.	Izolare	Global
A	2001	Triturus montandoni (Triton carpatc)			P				R		C	B	B	B
A	4008	Triturus vulgaris ampelensis			P					M	C	B	B	B
F	1138	Barbus meridionalis (cacruse)			P				C		C	C	C	C
F	1138	Barbus meridionalis (cacruse)			C				C		C	C	C	C
F	1163	Cottus gobio (Zglavoc)			P				C		B	B	C	B
F	2484	Eudontomyzon mariae (cicar)			P				P?	DD	D			
F	1122	Gobio uranoscopus (chetrar)			P				P?	DD	D			
I	1078*	Callimorpha			P				R		B	B	C	B
I	4012	Carabus hampei			P				V		D			
I	4057	Chliostoma banaticum			P				R		B	A	A	C
I	1065	Euphydryas aurinia			P				C		B	B	C	B
I	1083	Lucanus cervus			P				C		C	B	C	B
I	1060	Lycaena dispar			P				R		B	B	C	B
I	1089	Morimus funereus			P				R		C	B	C	B
I	1037	Ophiogomphus cecilia			P				P		A	B	C	B
I	1084*	Osmoderma eremita			P				R		C	B	C	B
I	4054	Pholidoptera transsylvanica			P				R		C	B	A	B
I	1087*	Rosalia alpina			P				R		B	B	C	B
I	1927	Stephanopachys			P				R		B	B	C	B
I	1014	Vertigo angustior			P				R		C	B	C	B
P	4070*	Campanula serrata			P				C		C	B	C	B
P	1393	Drepanocladus vernicosus			P				R		B	B	C	B

Memoriu de prezentare

P	1898	<i>Elocharis carniolica</i>			P				R		B	B	C	B
P	1903	<i>Liparis loeselii</i>			P				R		B	B	C	B
P	1389	<i>Meesia longiseta</i>			P				R		A	B	C	B
P	4122	<i>Poa granitica</i> ssp. <i>disparilis</i>			P				P?	DD	A	B	A	B
P	4116	<i>Tozzia carpathica</i>			P				R		B	B	C	B

Memoriu de prezentare

Memoriu de prezentare

Alte specii importante de flora si fauna:

Specii		Populatie						Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
		Cetraria oakesiana						V						X
		Larix decidua ssp. carpatica						R						X
		Onobrychis montana ssp. Transsilvanica						R						X
		Orchis palustris ssp. Elegans						R						X
		Papaver purenaicum ssp. corona-sancti-stephani						R						X
		Poa laxa ssp. pruinosa						R						X
		Scabiosa lucida ssp. barbata						R						X
		Sesleria rigida ssp. haynaldiana						R						X
M		Arvicola terrestris						R						X
M	2644	Capreolus capreolus (caprior)						C					X	
M	2645	Cervus elaphus (cerb nobil)						R					X	
M		Chionomys nivalis						V						X
M	2593	Crocidura suaveolens						R					X	
M	2615	Eliomys quercinus						V					X	
M	1363	Felis silvestris (pisica salbatica)						R	X				X	
M	1357	Martes martes (jderul de copac)						R		X			X	
M		Micromys minutus (soarecele pitic)						R						X
M	1341	Muscardinus avellanarius						C	X				X	
M		Myoxus glis						R					X	
M	2595	Neomys anomalus						R					X	
M	2597	Neomis fodiens						R					X	
M	1312	Nyctalus noctula (liliacul de amurg)						R	X				X	
M	1369	Rupicapra rupicapra						R		X			X	
M	2598	Sorex alpinus						R					X	
A	2432	Anguis fragilis						R					X	

Memoriu de prezentare

A	2361	Bufo bufo						V					X	
A	1201	Bufo viridis						R	X				X	
A	1283	Coronella						V	X				X	
A	1281	Elaphe longissima						R	X				X	
A	1203	Hyla arborea						R	X				X	
A	1261	Lacerta agilis						C	X				X	
A	1263	Lacerta viridis						V	X				X	
A	1256	Podacris muralis						C	X				X	
A	1214	Rana arvalis						V	X				X	
A	1209	Rana dalmatina						R	X				X	
A	1213	Rana temporaria						C		X			X	
A	2351	Salamandra salamandra						R					X	
A	2353	Triturus alpestris						C					X	
A	2357	Triturus vulgaris						C					X	
A	2473	Vipera berus						C					X	
F		Lota lota (mantus)						R						X
F		Sabanejewia romanica (fasa)						R				X		
F	1109	Thymallus thymallus (lipan)						R		X			X	
I	1069	Erebia sudetica						R	X				X	
I	1056	Parnassius mnemosyne						R	X				X	
I		Uvarovitettix transsylvanicus						C						X
P		Achillea oxyloba ssp. schurii						R						
P		Aconitum moldavicum						R		X			X	
P		Aconitum napellus ssp. Firmum						V						X
P		Aconitum toxicum						P						X
P		Adenostyles alliariae ssp. Hybrida						R						X
P		Aethionema saxatile						P?						X
P		Agrostis alpine						R						X
P		Agrostis vinealis						R						X
P		Allium schoenoprasum ssp. Sibiricum						R						X
P		Allium victorialis						R						X
P		Alopecurus pratensis ssp. laguriformis						R						X
P		Androsace arachnoidea						P?						X

Memoriu de prezentare

P		Androsace chamaejasme						V						X
P		Androsace obtusifolia						R						X
P		Anemone narcissiflora						R						X
P		Angelica archangelica						R						X
P		Anthemis carpatica						R						X
P		Anthemis carpatica ssp. Pyrethriiformis						R						X
P		Anthemis macrantha						R						X
P		Aquilegia nigricans						V						X
P		Aquilegia transsilvanica						R						X
P		Arabis soyeri ssp. subcoriacea						R						X
P		Arenaria biflora						R						X
P		Armeria barcensis						R						X
P	1762	Arnica montana (arnica)						R		X			X	
P	1763	Artemisia eriantha						R		X				X
P		Astragalus alpinus						V						X
P		Astragalus australis						V						X
P		Athamanta turbith ssp. Hungarica						R						X
P	2055	Botrychium matricariifolium						P?						X
P	2056	Botrychium multifidum						V						X
P		Callianthemum coriandrifolium						V						X
P		Campanula carpatica						R						X
P		Campanula rotundifolia ssp. polymorpha						P						X
P		Campanula transsilvanica						V						X
P		Cardamine resedifolia						R						X
P		Cardaminopsis neglecta						R						X

Memoriu de prezentare

P	Carex atrata ssp. aterrима						R							X
P	Carex brachystachys						R							X
P	Carex brunnescens						R							X
P	Carex capillaris						R							X
P	Carex firma						R							X
P	Carex fuliginosa						R							X
P	Carex limosa						R							X
P	Carex parviflora						R							X
P	Carex strigosa						R							X
P	Centaurea kotschyana						R							X
P	Cephalanthera longifolia						R						X	
P	Cephalanthera rubra						P?						X	
P	Cerastium arvense ssp. lерchenfeldianum						R							X
P	Cerastium fontanum ssp. macrocarpum						P?							X
P	Cerastium transsilvanicum						R							X
P	Cerinthа glabra						R						X	
P	Chysosplenium alpinum						P?							X
P	Coeloglossum viride						R							X
P	Conioselinum tataricum						R						X	
P	Crepis conyzifolia						R						X	
P	Dactylorhiza cordigera						R						X	
P	Dactylorhiza incarnata						R						X	
P	Dactylorhiza maculata						R						X	
P	Dactylorhiza maculata ssp. transsilvanica						R						X	
P	Dactylorhiza majalis						V							X
P	Dactylorhiza sambucina						R							X
P	Dianthus banaticus						P							X
P	Dianthus barbatus ssp. compactus						R							X

Memoriu de prezentare

P		Dianthus carthusianorum						P						X
P		Dianthus glacialis ssp. geldius						R						X
P		Dianthus henteri						P						X
P		Dianthus spiculifolius						R						X
P		Dianthus superbus ssp. alpestris						R						X
P		Dianthus tenuifolius						R						X
P		Doronicum carpaticum						R						X
P		Draba fladnizensis						P?						X
P		Draba kotschyi						P						X
P		Draba lasiocarpa						P?						X
P		Drosera rotundifolia						R						X
P		Epilobium alsinifolium						R						X
P		Epilobium anagallidifolium						R						X
P		Epilobium nutans						R						X
P		Epipactis atrorubens						P?					X	
P		Epipactis helleborine						R					X	
P		Epipactis microphylla						P?					X	
P		Epipogium aphyllum						P?					X	
P		Erigeron alpinus						R						X
P		Erigeron atticus						P?						X
P		Erigeron uniflorus						R						X
P		Eritrichium nanum ssp. jankae						R						X
P		Festuca amethystina						R						X
P		Festuca bucegiensis						R						X
P		Festuca carpatica						R						X
P		Festuca nitida ssp. flaccida						R						X
P	1866	Galanthus nivalis						R		X			X	
P		Galium pumilum						R						X
P		Gentiana clusii						R						X
P		Gentiana cruciata ssp. phlogifolia						R						X
P		Gentiana frigida						R						X
P	1657	Gentiana lutea						V		X			X	

Memoriu de prezentare

P		Lomatogonium carinthiacum						P?						X
P		Lonicera caerulea						R						X
P	5104	Lycopodium annotinum						R		X			X	
P	5105	Lycopodium clavatum						C		X			X	
P		Lycopodium complanatum						V						X
P		Lycopodium selago						R						X
P		Lysimachia nemorum						P?						X
P		Melampyrum saxosum						R						X
P		Minuartia austriaca						R						X
P		Minuartia hirsuta ssp. frutescens						R						X
P		Minuartia laricifolia						V						X
P		Nigritella nigra						P?					X	
P		Nigritella nigra ssp. rubra						V					X	
P		Onobrychis montana						R						X
P		Orchis coriophora						R					X	
P		Orchis morio						R					X	
P		Orchis ustulata						R					X	
P		Oxytropis campestris						P?						X
P		Oxytropis carpatica						R						X
P		Oxytropis halleri						R						X
P		Papaver alpinum						R						X
P		Pedicularis baumgartenii						P?						X
P		Pedicularis oederi						P						X
P		Phyteuma confusum						R						X
P		Phyteuma spicatum						P?						X
P		Phyteuma vagneri						R						X
P		Pinguicula alpina						R						X
P		Pinguicula vulgaris						R						X
P		Pinus cembra						R						X
P		Pinus mugo						R						X
P		Plantago gentianoides						R						X

Memoriu de prezentare

P		Platanthera chlorantha						P?					X	
P		Pleurospermum austriacum						R						X
P		Poa badensis						R						X
P		Poa cenisia ssp. contracta						R						X
P	2316	Poa granitica						R					X	
P		Poa laxa						P						X
P		Poa remota						R						X
P		Polygonum alpinum						R						X
P		Primula farinosa						V						X
P		Primula halleri						R						X
P		Primula minima						P						X
P		Pseudorchis albida						R					X	
P		Pulsatilla montana						R						X
P		Ranunculus alpestris						R						X
P		Ranunculus carpaticus						R						X
P		Ranunculus crenatus						R						X
P		Ranunculus glacialis						V						X
P		Ranunculus thora						R						X
P		Rhodiola rosea						R						X
P		Rhododendronum myrtifolium						R						X
P		Rumex arifolius						R						X
P		Rumex scutatus						R						X
P		Sagina saginoides						R						X
P		Salix alpina						R						X
P		Salix aurita						R						X
P		Salix hastata						R						X
P		Salix retusa						R						X
P		Salix rosmarinifolia						R						X
P		Salix starkeana						P?						X
P		Saponaria pumilio						R						X
P		Saussurea discolor						R						X
P		Saxifraga androsacea						R						X
P		Saxifraga bryoides						V						X
P		Saxifraga						R						X
P		Saxifraga exarata ssp. moschata						P						X

Memoriu de prezentare

P		Veronica baumgartenii							R						X
P		Veronica fruticans							R						X
P		Viola alpina							R						X
P		Viola palustris							R						X

4. Descrierea sitului

Caracteristici generale ale sitului:

Cod	Clase habitate	Acoperire (%)
N06	Rauri, lacuri	0,55
N08	Tufisuri, tufarisuri	11,84
N09	Pajisti naturale, stepe	9,64
N14	Pasuni	0,97
N15	Alte terenuri arabile	0,17
N16	Paduri de foioase	17,60
N17	Paduri de conifere	25,10
N19	Paduri de amestec	28,94
N22	Stancarii, zone sarace in vegetatie	3,25
N26	Habitatate de paduri (paduri in tranzitie)	1,90
	Total acoperire	99,96

Alte caracteristici ale sitului

Situl se afla in zona biogeografica alpina, forma de relief predominanta fiind muntele. Habitatatele sunt foarte variate, incepand cu cele de lunca (aninisuri, salcete batrane – cu suprafete in mare parte continue si compacte), fanete, tufarisuri, ecosisteme forestiere, alpine si subalpine. Flora este bine reprezentata, fiind inregistrate peste 900 specii de plante, diversitatea floristica cea mai mare se observa in fanete umede – peste 450 specii.

Calitatea si importanta

Situl propus include cel mai inalt si salbatic sector al Carpatilor Romanesti, cu una dintre cele mai mari extensii ale reliefului glaciatic si periglaciatic, cu o vasta suita de unitati peisagistice unice, cu conditii ecologice specifice, ca urmare a diversitatii geologice, pedologice si climatice reflectate in biodiversitatea foarte ridicata a acestei zone. In acest masiv muntos se afla fragmente reprezentative de paduri naturale virgine si cvasivirgine – astazi practic disparute din Europa – care polarizeaza o diversitate biologica terestra deosebita, constituind o avutie nationala inestimabila.

Muntii Fagaras ofera habitate excelente pentru populatii viabile de urs, lup, ras si capra neagra. De pe teritoriul sitului propus a fost capturata o femela de capra neagra apreciata ca fiind cel mai mare exemplar din lume – 126 puncte CIC (1993 – Valea Arpasel, jud. Sibiu), tot aici a fost capturat un exemplar de lup cotat ca record mondial (1978 – Valea Arpasel, jud. Sibiu).

Cerbul, prezent atat in zona impadurita cat si in golul alpin, bocaneste in acest masiv muntos la cea mai mare altitudine din Carpatii Romaniei – sau Netedu (2200 m).

Habitate de interes comunitar pentru care a fost declarat situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăras

1) Habitatul 3220 – Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane

Habitat cu caracter hidro-higrofil. Este reprezentat de grupări deschise de plante pioniere erbacee sau sufrutescente, bogate în specii alpine, care colonizează depozitele de pietriș ale cursurilor de apă cu un regim hidrologic de tip alpin – cu debit maxim în timpul verii. Aceste grupări se pot instala și pe terenurile plane, cu apă stagnantă, din jurul pâraielor sau râurilor de munte. Habitatul se întâlnește din etajul montan superior până în cel alpin. Habitatul a fost identificat în lungul izvoarelor și pâraielor din zona subalpină și alpină. Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5416 - Comunități sud-est carpatice de izvoare și pâraie cu *Saxifraga stellaris*, *Chrysosplenium alpinum* și *Philonotis seriata*. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Chrysosplenio alpine - Saxifragetum stellaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1,5 - 2 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

2) Habitatul 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități pioniere, instalate intrazonal, edificate de *Myricaria germanica* și specii de *Salix* spp. Fitocenozele sunt în general fragmentare și se instalează pe depozitele de pietriș bogate în nămol fin și frecvent inundate ale cursurilor de apă din regiunea montană. Au în general acoperire redusă, influențată de inundațiile periodice care determină acumularea de noi sedimente. În același timp, inundațiile produc și modificări ale covorului vegetal, eliminând plantele prin eroziune. Astfel, existența acestor comunități este determinată de intensitatea și frecvența inundațiilor și de viteza de curgere a apei.

Fitocenozele habitatului pot invada formațiunile ierboase învecinate, caracteristice văilor râurilor montane, în special pe cele aparținând habitatului de interes comunitar 3220.

Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane. Fragmente de habitat au fost identificate în vecinătatea ariei naturale protejate, pe Valea Doamnei – județul Argeș, Valea Găujani – județul Vâlcea și pe Valea Bârsa lui Bucur – județul Brașov. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

3) Habitatul 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

Habitatul cuprinde desișuri sau tufărișuri înalte de *Salix* spp., *Hippophaë rhamnoides*, *Alnus* spp., *Betula* spp., printre altele, pe depozite de pietriș ale cursurilor de apă montane și boreale nordice, care au un regim hidrologic de tip alpin, cu debit maxim în timpul verii. Formațiuni de *Salix elaeagnos*, *S. purpurea* subsp. *gracilis*, *S. daphnoides*, *S. nigricans* și *Hippophaë rhamnoides* pe depozitele înalte de pietriș fluvial din văile alpine și perialpine.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI

0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 3240.

Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane.

Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

4) Habitatul 4060 – Tufărișuri alpine și boreale

Habitatul cuprinde tufărișuri pitice, uneori târâtoare, caracteristice etajelor superioare de vegetație ale Carpaților Sud-Estici. Cele mai multe tufărișuri formează mozaicuri de vegetație pe suprafețe mici, legate de existența unor microstațiuni distincte. Sunt asociații primare, dar se pot extinde secundar, în urma defrișării jnepenișurilor și pădurilor de limită superioară. Sunt edificate de specii oligoterme, xeroterme, oligotrofe și moderat până la puternic acide. De regulă, includ specii arcto-alpine, boreale și circumpolare, în anumite cazuri, și endemite carpatice.

Acest tip de habitat este răspândit în etajele superioare de vegetație – subalpin și alpin, fragmente mai mici întâlnindu-se și în etajul montan al ariei naturale protejate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3101 - Tufărișuri alpine pitice de azalee - *Loisele uria procumbens*; R3104 - Tufărișuri de smirdar - *Rhododendron myrtifolium*; R3109 - Tufărișuri alpine de vuietoare - *Empetrum nigrum hermaphroditum* și afin vânăt - *Vaccinium gaultherioides*; R3108 - Tufărișuri de ienupăr pitic - *Juniperus sibirica*; R3107 - Tufărișuri de coacăză - *Bruckenthalia spiculifolia* și ienupăr pitic - *Juniperus sibirica*; R3617 - Tufărișuri târâtoare de argințică - *Dryas octopetala* și R3111 - Tufărișuri dominate de afin - *Vaccinium myrtillus*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cetrario - Loiseleurietum procumbentis*, *Rhododendro myrtifolii – Vaccinietum*, *Junipero – Bruckenthalietum*, *Campanulo abietinae – Juniperetum*, *Empetro - Vaccinietum gaultherioidis*, *Campanulo abietinae – Vaccinietum*, *Achilleo schurii – Dryadetum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 17.000 -22.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

5) Habitatul 4070* – Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*

Acest tip de habitat cuprinde formațiuni edificate de *Pinus mugo*, tipice pentru etajul subalpin al Carpaților românești. Elementele carpato-balcanice prezente diferențiază acest tip de habitat de cele similare, vicariante din Europa centrală. Alături de *Pinus mugo*, speciile *Rhododendron myrtifolium* și *Calamagrostis villosa* imprimă caracterul local al Carpaților românești. Speciile prezente sunt oligoterme, higrofile, oligotrofe, acidofile.

Factorii limitativi sunt reprezentați de seceta fiziologică, vânt puternic cu mare frecvență, perioada scurtă de vegetație.

Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajele superioare de vegetație din etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3105 - Tufărișuri sud-est carpatice de jneapăn - *Pinus mugo* cu smirdar - *Rhododendron myrtifolium*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Rhododendro myrtifolii - Pinetum mugi*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 5.200 - 6.500 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr. 17.03 a Planului de management.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

6) Habitatul 4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de Salix

Habitatul include formațiuni de sălcii arcto-alpine și boreale, uneori specii relictare - *Salix bicolor*, instalate de-a lungul pâraielor subalpine, a mlaștinilor sau a culoarelor pietroase din circurile glaciare.

Tufărișurile formate de *Alnus viridis* și *Salix silesiaca* sunt asociate cu buruienișurile subalpine. Fitocenozele habitatului sunt diferențiate de cele din Alpi prin megaforbiete carpatice - elemente carpatice care intră în alcătuirea buruienișurilor subalpine - ce aparțin alianței *Adenostylon alliariae*, cum ar fi *Heracleum palmatum* și *Aconitum toxicum*.

Factorii limitativi sunt reprezentați de temperaturi scăzute, volum edafic extrem de mic, umiditatea excesivă.

Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3110 - Tufărișuri sud-est carpatice de anin verde - *Alnus viridis*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: Salici - *Alnetum viridis*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 90 - 150 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind necunoscută.

7) Habitatul 6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios

Acest tip de habitat cuprinde formațiuni boreo-alpine, hehistoterm-microterme, localizate pe vârfurile mai înalte ale munților. Sunt edificate de *Juncus trifidus*, *Carex bigelowii*, mușchi și licheni. În acest tip de habitat sunt incluse și comunitățile asociate crio-nivale de depresiuni mici. Habitatul a fost identificat predominant în zona subalpină și alpină din aria naturală protejată.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3602 - Pajiști sud-est carpatice de coarnă - *Carex curvula* și *Primula minima*, R3603 - Pajiști sud-est carpatice de părul porcului - *Juncus trifidus* și *Oreochloa disticha*; R3604 - Pajiști sud-est carpatice de părușcă - *Festuca supina* și *Potentilla ternata*; R3615 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine - *Salix herbacea*; R6303 - Comunități sud-est carpatice chionofile cu *Luzula alpino-pilosa* și R6304 - Comunități sud-est carpatice chionofile cu *Ranunculus crenatus* și *Soldanella pusilla*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Primulo - Caricetum curvulae*, *Oreochloa - Juncetum trifidi*, *Potentillo chrysocraspedae - Festucetum airoidis*, *Salicetum herbaceae*, *Luzuletum alpino - pilosae*, *Soldanello pusillae - Ranunculetum crenati*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 12.000 - 15.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

8) Habitatul 6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine

Reprezintă un tip de habitat întâlnit în etajele subalpin și alpin, pe soluri bogate în carbonat de calciu și cu grad ridicat de saturație în baze.

Fragmente ale habitatului au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Aceste fragmente se încadrează în următoarele două subtipuri: pajiști calcifile scunde, mezo-xerofile bine închegate care vegetează pe culmi puternic vântuite în timpul verii și acoperite cu un strat gros de zăpadă iarna și pajiști calcifile xero-termofile deschise, instalate pe terenuri terasate sau concentric bordurate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3611 - Pajiști sud-est carpatice de coada iepurelui - *Sesleria rigida* ssp. *haynaldiana* și rogoz -

Carex sempervirens; R3612 - Pajiști sud-est carpatice de rogoz - Carex sempervirens și coarnă mare - Sesleria bielzii; R3616 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine – Salix retusa, S. reticulata și R3619 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii endemice - Salix kitaibeliana cu degetăruț alpin - Soldanella pusilla.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: Seslerio haynaldianae - Caricetum sempervirentis, Seslerio bielzii-Caricetum sempervirentis, Salicetum retuso – reticulatae și Soldanello pusillae - Salicetum kitaibelianae.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 180 - 210 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

9) Habitatul 6230* – Pajiști montane de Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase

Habitatul este reprezentat prin pajiști seminaturale bine închegate, care se dezvoltă pe substrat silicios și ocupă stațiuni cu caracter oligotrof, mezofil sau xerofil.

Cenoze heliofile, micromezoterme adesea oligotrofe, dezvoltate pe soluri brune podzolice și humico-silicatică cu reacție puternic acidă. Fragmente ale acestui tip de habitat seminatural au fost identificate în etajele montan și subalpin ale ariei naturale protejate.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3608 - Pajiști sud-est carpatice de Scorzonera rosea și Festuca nigrescens și R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țăpoșică - Nardus stricta și Viola declinata.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: Scorzonero roseae - Festucetum nigricantis și Viola declinatae – Nardetum.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2.000 - 3.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

10) Habitatul 6410 – Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - Molinion caeruleae

În perimetrul ariei naturale protejate a fost identificat prin habitatul din clasificarea națională R3710 - Pajiști dacice de Molinia caerulea., care este un habitat de pajiște răspândit din câmpie până în regiunea montană, pe soluri umede și sărace în azot și fosfor. Fitocenozele acestui habitat se mențin prin management extensiv și corespund unui stadiu de deteriorare al mlaștinilor turboase drenate. Se instalează în depresiuni, cu pante foarte ușor înclinate, cu expoziții variate. Acest habitat a fost identificat în etajul montan inferior din extremitatea estică a ariei naturale protejate, sub forma unor benzi discontinue, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile în zona de distribuție a habitatului.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3710 - Pajiști dacice de Molinia caerulea.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: Junco-Molinietum.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 13,13 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

11) Habitatul 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Habitatul include comunități de lizieră de pe malul apelor care se caracterizează prin specii de talie înaltă, fiind foarte diversificate din punct de vedere floristic și structural.

Acest habitat a fost identificat sub forma unor benzi discontinue de-a lungul principalelor cursuri de apă de pe întreg teritoriul sitului, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3703 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Cirsium waldsteinii* și *Heracleum sphondylium* ssp. *transsilvanicum*; R3706 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Petasites kablikianus*; R3707 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Telekia speciosa* și *Petasites hybridus* și R3708 - Comunități daco-getice cu *Angelica sylvestris*, *Crepis paludosa* și *Scirpus sylvaticus*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cirsio waldsteinii*-*Heracleetum transsilvanici*, *Petasitetum kablikianii*, *Telekio-Petasitetum hybridi*, *Angelico - Cirsietum oleracei* și *Scirpetum sylvatici*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 200 - 300 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

12) Habitatul 6520 – Fânețe montane

Habitat mezofil, care include fânețe montane, bogate în specii cu amplitudine ecologică mare. Ocupă versanți slab înclinați cu expoziții sudice și estice, preferând solurile moderat acide și bogate în nutrienți.

Speciile edificatoare *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra* se găsesc în raport de codominanță, în funcție de conținutul în nutrienți și gradul de aerisire a solului - *Agrostis capillaris* domină pe solurile fertile și aerisite, în timp ce *Festuca rubra* se afirmă puternic pe solurile tasate, sărace în substanțe nutritive. Aceste pajiști sunt prezente în tot lanțul carpatic, fiind utilizate atât ca fânețe, cât și ca pășuni.

Fragmentele acestui tip de habitat seminatural au fost identificate în partea vestică a sitului în etajul montan. Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3803 - Pajiști sud-est carpatice de *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Festuco rubrae-Agrostietum capillaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.000 - 1.500 ha și prezintă o distribuție marginală.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

13) Habitatul 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități alpine, peri-alpine și nord-britanice ce colonizează substrate neutre până la ușor acide, pietroase, nisipoase, uneori ușor argiloase sau turboase, saturate în apă rece, pe morene și pe marginea izvoarelor, pâraiașelor, torentelor glaciare din etajele alpin și sub-alpin, sau pe nisipuri aluviale ale râurilor limpezi, reci, încet curgătoare și ale apelor stătătoare calme. Pentru existența acestui tip de habitat este esențial înghețul permanent sau continuu al solului pe o perioadă îndelungată. Vegetația este scundă, formată în principal din specii de *Carex* și *Juncus - Caricion bicoloris-atrofuscae*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară

ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 7240* – Formațiuni pioniere alpine din Caricion bicoloris-atrofuscae. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate. Mai mult, acest tip de habitat are o prezență incertă la nivel național. Probabil că menționarea acestui tip habitat ca fiind prezent în România se datorează încadrării inițiale greșite a habitatului R5403 din clasificarea românească - Turbării sud-est carpatice mezo-oligotrofe cu *Carex rostrata* și *Sphagnum recurvum* la habitatul 7240* - Doniță et al., 2005. În 2006, Doniță și colaboratorii rectifică aceste informații și încadrează aceste comunități la habitatul 7140 - Mlaștini turboase de tranziție și turbării mișcătoare.

14) Habitatul 8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - *Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*

Habitat endemic particular cu caracter chionofil, care se prezintă sub forma unor pernițe sau rozete dezvoltate pe pietrișuri și grohotișuri mobile cu expoziție nord-estică și nord-vestică. În acest habitat, de cele mai multe ori, sunt prezente speciile chionofile din clasa *Salicetea herbaceae*.

Fragmentele habitatului au fost identificate la baza versanților stâncoși, pe substrat silicios. Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6104 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase mobile sau slab fixate cu *Oxyria dygina* și R6105 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase semifixate cu *Saxifraga bryoides*, *Silene acaulis* și *Veronica baumgarteni*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Saxifrago carpathicae* - *Oxyrietum dyginae* și *Veronico baumgarteni* - *Saxifragetum bryoidis*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.500 - 2.500 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

15) Habitatul 8120 – Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - *Thlaspietalia rotundifolii*

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6106 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri și bolovănișuri calcaroase semi-fixate cu *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, *Saxifraga moschata* și *Saxifraga aizoides* și R6107 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri calcaroase mobile și semi-mobile cu *Cardaminopsis neglecta*, *Papaver alpinum* ssp. *corona-sancti-stephani* și *Doronicum carpaticum*.

Habitatul R6106 este un habitat saxicol endemic, pionier, sărac în specii și cu acoperire slabă, dar cu un rol în începutul de înțelenire și fixare al grohotișurilor calcaroase mobile. Se instalează pe bolovănișuri și grohotișuri semifixate însoțite, din etajele subalpin și alpin. Speciile prezente sunt strict adaptate grohotișurilor nefixate. Habitatul grupează deopotrivă specii bazofile, caracteristice ordinului *Thlaspietalia rotundifolii*, precum și elemente acidofile, caracteristice ordinului *Androsacetalia alpinae*. În stratul ierbos, alături de *Saxifraga moschata*, apare constant specia arenicolă alpină *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, care constituie o bună diferențială ecologică pentru asociație.

Habitatul R6107 este un habitat pionier, sciafil, mezofil, care prezintă o acoperire redusă, realizată de specii care s-au adaptat unor condiții de vegetație dificile. În stratul ierbos, cele două specii edificatoare *Papaver corona-santi-stephani* și *Cardaminopsis neglecta* realizează în medie o acoperire de 15%. Compoziție floristică, săracă în specii, se remarcă prin prezența, uneori abundentă, a speciei saxicole sciafil-chinofilă *Festuca violacea*. Se întâlnesc numeroase specii caracteristice alianței *Papavero-Thymion pulcherrimum* printre care: *Thymus pulcherrimus*, *Saxifraga aizoides*, *Doronicum carpaticum*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cerastio calcicolae* - *Saxifragetum* și *Cardaminopsis neglectae*-*Papaveretum*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2 - 4 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

16) Habitatul 8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6208 - Comunități sud-est carpatice pe stânci calcaroase cu *Achillea oxyloba* ssp. schurii și *Campanula cochleariifolia*.

Habitatul este reprezentat de cenoze rupicole, higro-ombrogene care se întind pe suprafețe mici de 2–4 mp. Habitatul este în directă legătură cu grupări vegetale din *Seslerietalia*. În stratul ierbos, speciile caracteristice *Achillea schurii* și *Campanula cochleariifolia* au o acoperire de 20–30%.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Achilleo schurii-Campanuletum cochleariifoliae*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin din sectorul central și vestic al Munților Făgăraș.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1 - 3 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

17) Habitatul 8220 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6201 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Silene dinarica* și R6210 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Asplenium trichomanes* ssp. *trichomanes* și *Poa nemoralis*. Habitatul R6201 este un habitat rupicol endemic, fragmentat, cantonat pe stânci cu pereți aproape verticali, însorite și moderat umede. Stratul ierbos este bine dezvoltat, *Silene dinarica* alcătuind de regulă grupări vegetale monodominante.

Habitatul R6210 este un habitat rupicol, ombrofil fragmentat, dezvoltat pe substraturi silicioase.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Silenetum dinaricae* și *Asplenio trichomanis-Poëtum nemoralis*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente care ocupă suprafețe variabile în toate etajele de vegetație ale sitului, din zona nemorală până în cea alpină.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 250-300 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

18) Habitatul 8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis

Habitatul include mai multe tipuri de micro-habitate din peșteri. Acestea sunt în cea mai mare parte dezvoltate în calcare, dolomite și marmure, dar pot exista și în gips, sare, gresii, conglomerate, șisturi cristaline, piroclastite, bazalte.

Vegetația habitatului este reprezentată doar prin comunități edificate de briofite și alge: briofite *Schistostega pennata* și tapete de alge la intrarea în peșteri.

Faună cavernicolă foarte specializată și strict endemică. Include forme relicte subterane ale unei faune care s-a diversificat în afara peșterilor. Această faună este în principal formată din nevertebrate care trăiesc exclusiv în peșteri și în apele subterane.

Habitatul este distribuit în zona vestică și centrală a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2-3 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

19) Habitatul 9110 – Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum

Habitatul include păduri dezvoltate pe soluri acide, de *Fagus sylvatica* și, în munții mai înalți de *Fagus sylvatica*-*Abies alba* sau de *Fagus sylvatica*-*Abies alba*-*Picea abies*, stratul arbuștilor conține exemplare de *Lonicera nigra*, *Lonicera xylosteum*, *Daphne mezereum*, iar stratul ierbos este format din *Luzula luzuloides*, *Polytrichum formosum* și adesea, *Deschampsia flexuosa*, *Calamagrostis villosa*, *Vaccinium myrtillus*, *Pteridium aquilinum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9130. Aceste habitate de făgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către variantele acidofile sau bazofile ale habitatului 91V0 al făgetelor dacice. Habitatele 9110 și 9130 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde făgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9110 și 9130 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Făgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 100, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 24.700 – 27.300 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori care duc la micșorarea habitatului, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive și care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

20) Habitatul 9130 – Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum

Cuprinde fitocenoză edificată de specii europene, nemorale și balcanice mezo-eutrofe, situat la altitudini între 300-800 m. Stratul arborilor este compus exclusiv din fag - *Fagus sylvatica* sau cu amestec redus de carpen - *Carpinus betulus*, gorun - *Quercus petraea*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*, cireș - *Cerasus avium* în zonele mai înalte, iar în zonele mai joase sorb de câmp - *Sorbus torminalis*, ulm - *Ulmus glabra*, U. minor, tei pucios - *Tilia cordata*. Stratul ierbos cuprinde specii *Anemone nemorosa*, *Lamium galeobdolon*, *Galium odoratum*, *Melica uniflora*, *Dentaria sp.*, formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de fag de tip Luzulo-Fagetum – habitat 9110.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9110. Aceste habitate de făgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor

până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către variantele acidofile sau bazofile ale habitatului 91V0 al fâgetelor dacice. Habitatele 9130 și 9110 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde fâgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9130 și 9110 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Fâgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 100, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă fâgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 6.248 – 6.374 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

21) Habitatul 9150 – Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor forestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 9150 – Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion.

Aceste fâgete se află pe substraturi stâncoase calcaroase, mai rar amfibolitice sau bazaltice, având drept caracteristică abundența speciilor de orhidee, în special din genurile *Epipactis* - *E. helleborine*, *E. leptochila*, *E. microphylla* și altele și *Cephalanthera* - *C. rubra*, *C. longifolia* și *C. damasonium*. Principala asociație la care sunt încadrate aceste fâgete după Sanda et al., 2008, este *Epipacteto – Fagetum*, respectiv *Epipactidi – Fagetum* după Gafta și Mountford, 2008, care este echivalentul/ vicariantul carpatic al asociației central - europene *Cephalanthero – Fagetum*. Acest tip de habitat a fost introdus pe fișa standard a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș având în vedere extinderea insulară a calcarelor în unele perimetre. Totuși, fâgetele calcifile dominante în peisaj din Făgăraș și Iezer - Păpușa aparțin fâgetelor dacice ale asociațiilor *Symphito cordati – Fagetum* și *Phyllitidi – Fagetum* din cadrul habitatului 91V0 și nu au în nici un caz un caracter central - european. Atât Stancu - 2005, cât și Alexiu - 1998, nu menționează existența unor fitocenoze încadrabile habitatului 9150 chiar dacă în teritoriile analizate de aceștia apar suprafețe de calcare cristaline.

În al doilea rând, asociația carpatică *Epipactido – Fagetum* este considerată ca aparținând alianței fâgetelor dacice, *Symphito cordati – Fagetum* și nu alianței fâgetelor central - europene neutrofile *Cephalanthero – Fagion*. Având în vedere faptul că această alianță nu este cunoscută în Carpații românești, este normal ca și habitatul de interes comunitar 9150 asociat ei să nu fie întâlnit pe teritoriul României.

Mai există menționată în sinteza privind habitatele din România - Doniță et al., 2005, subasociația *Carpino - Fagetum cephalantherietosum* – habitat R4111 – Păduri sud-est carpatice de fag - *Fagus sylvatica* și brad - *Abies alba* cu *Cephalanthera damasonium*, care s-ar încadra la acest tipul de habitat de interes comunitar 9150 - Gafta și Mountford, 2008. Studiile realizate arată că rarele pâlcuri de cărpino - fâgete situate în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu se

încadrează la tipul de habitat R4111 din clasificarea națională, aspect ce subliniază încă odată lipsa tipului de habitat de interes comunitar 9150 în cadrul ariei naturale protejate.

22) Habitatul 9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum

Habitatul este specific bioregionii continentale și include păduri de *Quercus petraea* și *Carpinus betulus* din regiunile cu climat subcontinental, în cadrul arealului central-european a lui *Fagus sylvatica*, dominate de *Quercus petraea*. Absența fagului sau participarea lui redusă este explicată prin cantitatea insuficientă de precipitații. Sunt incluse și pădurile asemănătoare de stejar și tei din regiunile est-europene și central-est-europene cu climat continental, la est de arealul lui *F. sylvatica*. Structura stratului erbaceu este foarte variabilă, în funcție de troficitatea solului. În Europa Occidentală, aceste păduri sunt afectate de uscare prematură.

Acest habitat este prezent în extremitatea estică a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, zonă care include o mică porțiune din arealul colinar al Depresiunii Transilvaniei, la altitudini sub 500 de metri, pe depozite moi de vârstă miocenă, pe versantul slab înclinat stâng al văii Șinca.

În această zonă, situată între cursurile văilor Plopoasa și Strâmba, a fost identificată o suprafață mică - 621,5 ha, dar foarte reprezentativă, de goruneto-cărpinete.

Una dintre suprafețe, localizată în bazinul văii Plopoasa, constituie o pădure seculară, cu goruni, dar și fag la baza versantului, având vârste estimate la peste 300 de ani. Este vorba despre trei parcele forestiere aparținând O.S. Șercăița UP IX Șercăița, având IDP080609005-07. Această suprafață trebuie să fie supusă conservării pe termen lung.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 274 - 291 ha și prezintă o distribuție marginală.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

23) Habitatul 9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene

Habitatul include păduri mixte formate din specii de amestec - *Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Ulmus glabra*, *Tilia cordata* - de pe grohotișuri, versanți stâncoși abrupti sau coluvii grosiere ale versanților, în special pe substrate calcaroase, dar și pe substraturi silicatiche - Tilio - Acerion Klika 1955. Se poate face distincție între o grupare tipică stațiunilor reci și umede, păduri sciafile și mezo-higrofile, în general dominate de paltin - *Acer pseudoplatanus* – subalianța Lunario - Acerenion, și o alta, tipică grohotișurilor uscate și calde, păduri xerotermofile, în general dominate de tei - *Tilia cordata*, *T. platyphyllos* - subalianța Tilio - Acerenion.

Acesta este cel mai fragmentat tip de habitat forestier de interes comunitar. Apare în mici insule acolo unde stâncăriile sunt împădurite, oferind condiții pentru instalarea acestor habitate forestiere intrazonale. Deși nu sunt descrise încă de studiile publicate în zonă, pe versantul nordic făgărășean există circa 217 de puncte unde se găsesc stâncării împădurite cu acest tip de habitat prioritar. Ele sunt bine reprezentate și pe versanții Munților Iezer - Păpușa și pe versantul sudic făgărășean.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 66 - 70 ha și prezintă o distribuție izolată.

Habitatul ocupă pante abrupte, astfel că se află, în general, într-o stare de conservare bună. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

24) Habitatul 91E0* – Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* - Alno- Padion, *Alnion incanae*, *Salicion albae*

Acest tip de habitat include păduri de luncă formate dintr-un strat arbustiv cu frasin - *Fraxinus excelsior* și anin - *Alnus* spp. ce apar de-a lungul cursurilor de apă de la câmpie până în zona etajului colinar și submontan ai Europei temperate și boreale. În funcție de acest strat s-au delimitat trei subtipuri de asociații vegetale: Alno-Padion - păduri de luncă de *Fraxinus excelsior* și *Alnus glutinosa* din lungul cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar din Europa temperată și boreală, *Alnion incanae* - păduri de luncă de *Alnus incana* din lungul râurilor montane și submontane din Alpi și Apeninii de nord și *Salicion albae* - galerii arborescente formate din exemplare înalte de *Salix alba*, *S. fragilis* și *Populus nigra* de-a lungul râurilor medio-europene, în etajul submontan, colinar și zona de câmpie. Toate aceste subtipuri apar pe soluri grele bogate în depozite aluviale, bine aerate și care sunt inundate periodic de creșterea nivelului cursului de apă. Stratul ierbos include specii de plante de talie mare: *Filipendula ulmaria*, *Angelica sylvestris*, *Rumex sanguineus*, *Cirsium oleraceum*, *Cardamine* spp., *Carex* spp.

În perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș arinișurile cu arin alb - *Alnus incana* din asociația *Telekio speciosae* - *Alnetum incanae* Coldea 1990 reprezintă principalul tip fitocenotic aparținând habitatului de interes comunitar 91E0*.

Acestea sunt concentrate în lungul cursurilor de apă, care de cele mai multe ori nu au lunci bine dezvoltate pe versantul nordic - motiv pentru care și structura lor floristică este destul de slab încheagată. Pe versantul sudic, în luncile văilor principale, o mare parte din arinișurile albe au fost îndepărtate prin lucrări hidrotehnice în albie și de creare și/sau întreținere a drumurilor forestiere. În văile umbrite din această regiune a Carpaților Meridionali s-a observat însă adesea extinderea semnificativă a arinișurilor albe pe versanți, pornind din lunca văilor, unde alcătuiesc fitocenoză încă nedescrise din punct de vedere fitosociologic, cu un covor compact de taulă - *Spiraea ulmifolia*. Acest aspect face dificilă cartarea acestor arinișuri extinse de versant, prezente uneori chiar pe pante abrupte, de peste 30 de grade.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 405 - 413 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

25) Habitatul 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros

Habitatul este unul reminescent glaciatic. Stratul arbustiv nu conține specii caracteristice, în schimb covorul ierbos este alcătuit din specii din pajiștile de stâncării calcaroase, în primul rând gramineul coada iepurelui carpatică - *Sesleria rigida*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor forestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros.

Acest tip de habitat nu este prezent în perimetrul ariei naturale protejate, fiind menționat din greșeală în fișa standard a sitului Natura 2000 prin interpretarea eronată a datelor din lucrarea de doctorat a lui Alexiu, 1998, despre vegetația Munților Iezer – Păpușa. În realitate, pinetele silvestre calcifile descrise de autor nu sunt situate în cadrul ariei naturale protejate.

Deși lipsesc majoritatea speciilor caracteristice habitatului 91Q0, din cauza caracterului xerofil, în pinetele silvestre de pe stâncăriile de șisturi cristaline din bara Ghițu – Frunți se află unele specii în mod preferențial calcifile, precum *Thymus comosus*, unele dintre ele fiind rare precum *Erysimum comatum*. Totuși prezența acestor elemente sporadice nu poate fi considerată ca fiind suficientă pentru a le atribui habitatului calcifil 91Q0.

26) Habitatul 91V0 – Păduri dacice de fag - Symphyto- Fagion

Habitatul include păduri de *Fagus sylvatica*, *Fagus sylvatica-Abies alba*, *Fagus sylvatica- Abies alba-Picea abies* și *Fagus sylvatica-Carpinus betula* din Carpații românești, ucraineni și din estul Serbiei, și din dealurile subcarpatice, din alianța *Symphyto cordati-Fagion*, cu specii tipice de *Fagetalia*, dezvoltate pe substraturi neutre, bazice și uneori acide.

Făgetele, făgeto- brădetele și făgeto-molidișurile din masivele Făgăraș și Iezer – Păpușa care aparțin tipului de habitat de interes comunitar 91V0 sunt localizate în perimetrul ariei naturale protejate după cum urmează:

- pe macroversantul nordic al Munților Făgăraș: din jurul altitudinii de 1.000 m până la limita inferioară a molidișurilor - circa 1.400 m altitudine;

- pe macroversantul sudic al Munților Făgăraș: din jurul altitudinii de 800 m până la limita inferioară a molidișurilor. Sub 800 m făgetele dacice sunt înlocuite de făgetele ilirice, care se încadrează în tipul de habitat de interes comunitar 91K0;

- pe macroversantul vestic al Munților Făgăraș: pe clinele nordice pe tot ecartul altitudinal, dar pe cele cu expoziție sudică doar de la circa 600 m altitudine în sus, mai jos de această altitudine fiind prezentă o mixtură a habitatelor de gorunete ilirice – habitat de interes comunitar 91L0 - și făgete ilirice - habitat de interes comunitar 91K0;

- pe macroversantul estic al Munților Făgăraș: în bazinele Bărselor, precum și pe porțiunea din macroversantul sudic al Munților Iezer - Păpușa inclusă în perimetrul ariei naturale protejate, toate făgetele și pădurile de amestec aparțin habitatului de interes comunitar 91V0, speciile caracteristice acestuia coborând până la cele mai joase altitudini.

Studiile efectuate arată faptul că cea mai mare suprafață de păduri nemorale și boreonemorale din cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se încadrează la tipul de habitat de interes comunitar 91V0.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 49.661 – 54.889 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovată menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

27) Habitatul 9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montana - Vaccinio – Piceetea

Acest habitat include păduri de conifere subalpine și alpine în care sunt cuprinse două subtipuri: păduri de molid subalpine și păduri de molid perialpine. Sunt păduri aflate la altitudini de peste 1.000 m, cu valoare conservativă moderată, mare sau foarte mare, valoarea conservativă fiind dată de compoziția stratului ierbos. Ca structură acest tip de habitat conține un strat al arborilor compus exclusiv din molid - *Picea abies* sau cu puțin amestec scoruș de munte - *Sorbus aucuparia*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*. Stratul arbustiv lipsește sau este slab dezvoltat. Stratul ierbos este dominat de anumite specii: *Oxalis acetosella*, *Soldanella hungarica*, *Vaccinium myrtillus*, stratul de mușchi bine dezvoltat, gros cu specii ale genului *Hyloconium* spp., *Politrichum* spp.

Molidișurile din Munții Făgăraș și Iezer - Păpușa formează etajul forestier boreal, cuprins în general între altitudinile de 1.400 – 1.800 m. Totuși, din cauza inversiunilor termice frecvente, pâlcuri de molid coboară uneori până la altitudinea de 1.000 m. În multe locuri de pe versantul nordic limita superioară a pădurii boreale coboară până spre 1.600 m.

Memoriu de prezentare

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 45.207 – 46.120 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principala amenințare pentru acest tip de habitat este exploatare masivă a lemnului. Pe întreaga suprafață a acestui tip de habitat se pot observa suprafețe defrișate foarte extinse care au dus la o micșorare considerabilă a acestui tip de habitat. Dacă aceste defrișări au loc în habitatele învecinate cum sunt cele ale turbăriilor acide sau a turbăriilor cu vegetație forestieră aceasta poate avea un impact negativ și asupra acestor tipuri de habitate prioritare prin perturbarea regimului hidric.

Multe din drumurile forestiere ale acestui habitat au depozitate bușteni. Depozitele de bușteni sunt locuri de depunere a pontei de către diverse specii de insecte, dar dacă ele sunt doar depozite temporare, buștenii fiind transportați în afara sitului pontele nu ajung să se maturizeze în sit, ducând la declinul populațiilor în anumite grupe de insecte.

Principalele amenințări sunt defrișările rase care au loc fără replantări, tehnologiile forestiere agresive de exploatare a lemnului care lasă în urmă un teren devastat, extinderea drumurilor forestiere, afectarea pe termen lung a covorului vegetal caracteristic acestui tip de habitat.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Specii de plante inferioare

Situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 2 specii de plante inferioare de interes comunitar:

1) *Meesia longiseta*

Specia habitează în mlaștini alpine.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei de mușchi de interes conservativ *Meesia longiseta*.

În literatura de specialitate consultată până în prezent cuprinzând în total 696 relevee fitosociologice, specia *Meesia longiseta* nu a fost semnalată în cadrul ariei naturale protejate. Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul ROSCI 0122 Munții Făgăraș.

2) *Drepanocladus vernicosus*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei de mușchi de interes conservativ *Drepanocladus vernicosus*.

Trebuie menționat faptul că în literatura de specialitate consultată până în prezent - în total 696 relevee fitosociologice, specia *Drepanocladus vernicosus* nu a fost semnalată în cadrul ariei naturale protejate. Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Specii de plante superioare

Situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 5 specii de plante superioare de interes comunitar:

1) *Eleocharis carniolica*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei *Eleocharis carniolica*.

Din bibliografia consultată până în prezent, a fost găsită o singură citare a acestei specii, în afara limitelor ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș.

2) *Liparis loeselii*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei *Liparis loeselii*.

Trebuie menționat faptul că în literatura de specialitate consultată până în prezent - în total 696 relevee fitosociologice, specia *Liparis loeselii* nu a fost semnalată în perimetrul ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș.

3) *Campanula serrata*

Este frecventă din etajul fagului până în cel alpin, în pajiști și tufărișuri. Față de factorii de mediu este mezofită, oligotrofă – mezotrofă, slab – moderat acidofilă. Este prezentă în asociații incluse în Campanulo - Juniperetum, Potentillo - Nardion. Poate fi identificată în următoarele tipuri de habitate de interes comunitar: 6230* - Pajiști montane de *Nardus bogate* în specii pe substraturi silicioase - R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țăpoșică - *Nardus stricta* și *Viola declinata* și R3608 - Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens* și 6520 – Fânețe montane - R3801 - Pajiști sud-est carpatice de *Trisetum flavescens* și *Alchemilla vulgaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate specia se găsește în pajiști pășunate și în pajiști stâncoase, în populații bine reprezentate din punct de vedere numeric. Prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.01 a Planului de management.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la peste 15.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 10.000 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

4) *Tozzia carpathica*

Habitează în locuri ierboase și umede din etajul montan mijlociu până în cel alpin. Geofit carpato-balcanic, mezofit, microterm, neutrofil.

În cadrul ariei naturale protejate specia se găsește izolat, pe văi umede și răcoroase, în locuri neinfluențate de impactul antropic. Respectarea cerințelor de habitat este crucială pentru persistența speciei în perimetrul ariei naturale protejate, deoarece fiind o plantă anuală, foarte pretențioasă față de condițiile de mediu, în special față

Memoriu de prezentare

de temperatura aerului și umiditate, necesită an de an condiții optime de dispersie, germinare și dezvoltare. Specia a fost găsită în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate. Distribuția speciei, care este izolată, este prezentată în Anexa nr.18.02 a Planului de management. Având în vedere caracteristicile ecologice și biologia acestei specii, șansele de răspândire pe un areal mai larg sunt foarte reduse, ceea ce impune și mai mult conservarea habitatului natural în care a fost găsită.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 500 – 1.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la circa 5 - 25 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

5) *Poa granitica ssp. disparilis*

Specie endemică în Carpații Orientali și Meridionali, habitează pe stâncării și pajiști, pe soluri scheletice, din zona alpină.

În cadrul ariei naturale protejate specia a fost identificată în cenoze caracteristice tipului de vegetație Salicetea herbaceae - vegetația zăcătorilor de zăpadă.

Specia a fost găsită punctiform în cadrul ariei naturale protejate, având o distribuție izolată. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.03 a Planului de management.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 50 – 100 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la circa 250 -700 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Specii de nevertebrate

Situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 13 specii de nevertebrate de interes comunitar:

1) *Vertigo angustior*

Specie de gastropod terestru, higrofilă, aproape palustră. Habitează în locuri umede, sub pietre, printre mușchi, sub bușteni, la marginea apelor în detritus, în câmpiile umede și mlăștinoase, printre crăpăturile arborilor bătrâni ale căror tulpini se găsesc în apă, de obicei în habitate deschise, neumbrite. În România este o specie de câmpie, dar poate să ajungă la 1.000 m altitudine - Grossu, 1987.

Colectarea datelor de distribuție a speciei *Vertigo angustior* a fost realizată prin observații directe și colectări probe în teren, prin identificarea habitatelor caracteristice speciei, constând în special în zone cu înmlăștinire și zone inundabile în lungul râurilor.

Distribuția speciei în perimetrul ariei naturale protejate este una marginală, localizată în zona de sud a masivului muntos. În urma evaluărilor din teren a fost identificată o singură cochilie pe clina sudică a masivului în zona cabanei Moviliș - Poiana Troacei, județul Argeș. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.04 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

2) *Chilostoma banaticum*

Specie de gastropod terestru, habitează pe sub pietre, printre lemne putrede, bușteni, pe stânci, pe plante, în frunzar pe sol, în păduri, tufărișuri, formațiuni vegetale dintre cele mai diverse, inclusiv parcuri și grădini, la marginea drumurilor, în locuri umbrite și umede, deseori în apropierea apelor, de la munte și până la șes, de-a lungul văilor, respectiv a apelor curgătoare, preferând altitudini medii.

Memoriu de prezentare

Colectarea datelor de distribuție a speciei *Chilostoma banaticum* a fost realizată prin observații directe în teren, pe transecte alese prin căutarea sub bușteni/pietre și în litieră în imediata vecinătate a apei. Evaluarea în teren a fost realizată și prin aplicarea metodei pătratelor de 1 mp amplasate randomizat în cadrul habitatelor caracteristice speciei.

Specia a fost identificată într-un număr de 4 probe aflate pe versantul nordic al masivului Făgăraș. Specia prezintă o distribuție marginală, putând fi identificată la altitudini medii de până la 700 m. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.05 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

3) Ophiogomphus cecilia

Specie de odonată stenotopă, poate fi întâlnită pe cursul apelor reci, limpezi și nepoluate, cu o curgere moderată cu substrat nisipos. Larvele trăiesc mai ales în apele râurilor și a pâraielor mici, mari sau mijlocii, din regiunea colinară și submontană, până la altitudini de 700-800 m. Imediat după eclozare adulții părăsesc habitatul larvar. Este o specie foarte agilă, astfel adulții pot fi întâlniți mai ales în zonele deschise din habitate forestiere – liziere și luminișuri, până la altitudinea de 1.600 m.

Pentru cartarea și inventarierea speciei *Ophiogomphus cecilia* s-a urmărit în primul rând identificarea habitatelor larvare, pentru că adulții părăsesc habitatul larvar imediat după eclozare, fiind ulterior relativ greu de reperat.

Datorită cerințelor ecologice specifice zonelor joase, respectiv ape curgătoare cu substrat nisipos și argilos-mâlos, specia nu se dezvoltă în perimetrul ariei naturale protejate. În literatura de specialitate a fost semnalată doar prezența unui sigur exemplar adult, aflat în zbor de maturare – Plattner, 1964.

4) Lycaena dispar - fluturele roșu de mlaștină

Specia de lepidopter *Lycaena dispar* apare în habitate umede, chiar și în zone puternic antropizate, pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș - *R. hydrolapathum*, *R. aquaticus*, specifice acestui habitat. Femelele depun ouăle pe plante gazdă din familia *Rumex*, în special pe *Rumex hydrolapathum*. Habitează pe pășuni îmbibate cu apă și mlăștinoase, la marginile cursurilor de apă și lângă canalele de irigații. Distribuția speciei este limitată la șes și poalele dealurilor, dar se întâlnește și în zonele montane până la 1.200 m altitudine. Specia este larg răspândită în habitatele corespunzătoare cerințelor ecologice din cadrul ariei naturale protejate: luminișuri și liziere de păduri, în special în apropierea cursurilor de apă. Specia a fost semnalată în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate. Cea mai semnificativă populație a fost identificată pe Valea Strâmbei, pe pajiștile umede situate la altitudini cuprinse între 520 și 620 m. Distribuția speciei, izolată în cadrul ariei naturale protejate, este prezentată în Anexa nr.18.06 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

5) Euphydryas aurinia – fluturele auriu

La specia de lepidopter *Euphydryas aurinia* se cunosc două forme ecologice: una preferă pajiștile umede aflate în regiunile colinare și submontane, a doua este întâlnită în pajiștile mezofile și mezoxerofile aflate pe soluri calcaroase, argilo-nisipoase sau loessoide. Populațiile din România sunt întâlnite doar în pajiștile umede în care există din abundență șopârlită - *Succisa pratensis*. Forma ecologică specifică habitatelor mezofile și xeromezofile depune ouăle pe *Scabiosa columbaria*. Mai rar ouăle sunt depuse pe *Plantago* sp., *Digitalis* sp., *Centaurea* sp., *Gentiana* sp. și *Geranium* sp.

Distribuția speciei, izolată în cadrul ariei naturale protejate, este prezentată în Anexa nr.18.07 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

6) Callimorpha quadripunctaria - fluturele roșu dungat

Specia de lepidopter Callimorpha quadripunctaria este o specie termohigrofilă, întâlnită în pajiști și fânețe umede cu tufărișuri, în luminișurile și la liziera pădurilor umede de foioase, pe malurile cursurilor de apă cu vegetație bogată, în desișurile cu arbuști și pe povârnișurile umede cu tufărișuri și vegetație abundentă. Larvele sunt polifage și se dezvoltă din septembrie până în luna mai pe specii de Urtica, Rubus, Taraxacum, Lamium, Glechoma, Senecio, Plantago, Borago, Lactuca și Eupatorium.

Specia este destul de larg răspândită, cu siguranță se găsește în majoritatea zonelor de liziere, pajiști și tufărișuri din cadrul ariei naturale protejate. Prezența speciei a fost identificată în toate zonele în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare.

În perioada de zbor a speciei, respectiv iulie-august, specia a fost identificată în văile umede și parțial însorite, cu vegetație ierboasă bogată, din care nu lipsește specia Eupatorium cannabinum. Specia apare doar la altitudini situate sub 1.000 m. De asemenea, specia a fost semnalată și în zonele de sub limita ariei naturale protejate.

Distribuția speciei, larg răspândită în cadrul ariei naturale protejate, este prezentată în Anexa nr.18.08 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

7) Lucanus cervus - rădașcă

Habitatul acestui coleopter este reprezentat de rariștile sau marginile pădurilor bătrâne de foioase, unde trăiește în scorburile arborilor sau la baza rădăcinilor. Apare cu frecvență ridicată în arboretele bătrâne de cvercinee, întâlnindu-se mai rar în pădurile de fag și alte specii foioase. Factorul esențial al distribuției speciei este prezența lemnului mort sursa de hrană a larvelor, care trebuie să fie poziționat într-un microclimat propice dezvoltării acestora. În mod obișnuit, Lucanus cervus se găsește în marginea pădurilor, de-a lungul căilor largi de acces în pădure - drumuri forestiere, niciodată în interiorul pădurilor dese, cu grad de acoperire mare a coronamentului. Acest tip de distribuție este legat de preferințele speciei pentru un microclimat călduros, specia fiind termofilă. Indivizii caută locuri însorite, unde se pot încălzi cu ușurință, aceste locuri fiind întâlnite cu precădere spre marginea pădurii, drumuri forestiere largi, poieni. În interiorul pădurii, Lucanus cervus poate fi întâlnit doar acolo unde arboretul și subarboretul nu prezintă un grad mare de acoperire, iar lumina poate pătrunde prin coronament.

Distribuția speciei în cadrul ariei naturale protejate este condiționată de prezența arboretelor de foioase cu lemn deprețiat din abundență, cu precădere alcătuite din specii de Quercus. În cadrul ariei naturale protejate Lucanus cervus este întâlnit frecvent în zona gorunetelor bătrâne la altitudini de 650 - 700 m, apoi marginal în făgete bătrâne, ocupând liziera pădurilor, unde întâlnește un microclimat mai cald, propice activității adulților și dezvoltării larvelor. Specia urcă pe văile largi, unde întâlnește speciile lemnoase preferate - fag, paltin, dar rămâne tributară arboretelor bătrâne de cvercinee de la poalele munților Făgăraș.

Specia Lucanus cervus este semnalată rar, prezența speciei fiind identificată în piețe de probă amplasate către marginile ariei naturale protejate, în arborete de foioase de pe Valea Strâmbei, Transfăgărășan, Sebeșu de Sus și Valea Boia Mare. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.09 a Planului de management.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

8) *Osmoderma eremita* – gândacul pustinc

Pentru inventarierea și cartarea speciei *Osmoderma eremita* s-a urmărit identificarea prezenței potențialului habitat al speciei format din arborete bătrâne de stejar și gorun, cu exemplare bătrâne, scorburoase de peste 200 de ani, care ar putea adăposti microhabitatul specific speciei. S-a acordat atenție deosebită exemplarelor situate la marginea pădurii și în pajiștile adiacente, deoarece conform literaturii de specialitate *Osmoderma eremita* preferă aceste locuri semideschise cu microclimat cald.

După identificarea arboretelor vizate din pătratele de probă de 2 x 2 km s-a procedat la inspectarea vizuală sistematică a arborilor potențial favorabili prezenței speciei de pe suprafața de probă, respectiv arbori bătrâni scorburoși sau cu fracturi mari în interiorul trunchiului.

Din cele 93 de piețe de probă parcurse au fost identificate 11 pătrate de probă cu arborete de foioase pure și în amestec, respectiv arborete de gorun cu o vârstă de până în 150 de ani și fag bătrân scorburos cu vârstă de peste 200 ani, acestea fiind considerate potențial favorabile prezenței speciei *Osmoderma eremita*.

Exemplarele de gorun scorburos au fost sistematic analizate pentru identificarea de resturi aparținând speciei *Osmoderma eremita*. Pentru identificarea prezenței speciei s-a aplicat metoda căutărilor active, ce presupune verificarea scorburilor și prelevarea de rumeguș umed, mucegăit în vederea identificării de larve, de resturi chitinoase provenite de la adulți sau larve ori a excrementelor larvare. Din cele câteva scorburi accesibile au fost prelevate cantități mici de rumeguș, care a fost așternut pe o bucată de material textil alb, după care s-a trecut la studierea atentă a acestuia în vederea identificării de fragmente chitinoase, provenite de la adulți și larve de *Osmoderma eremita*, respectiv excrementele larvare. În urma verificărilor active nu au fost descoperite indicii ale prezenței speciei în piețele de probă studiate. Aplicând metoda capcanelor cu feromon specific nu au fost identificați indivizi de *Osmoderma eremita*.

De asemenea, inventarierea speciei a fost efectuată și în arborete bătrâne de fag întâlnite în pătratele de probă preselectate și vizitate în teren, literatura de specialitate menționând posibilitatea prezenței speciei, în exemplare de fag bătrâne, scorburoase, de peste 150-200 ani, situate în marginea pădurii sau izolat în pajiști. Astfel de căutări active au fost efectuate pe Valea Sebeș, Valea Topolog, Valea Dejani, Valea Porumbacului, Valea Doamnei, Valea Cuca și Valea Sâmbetei, unde au fost întâlnite arborete bătrâne de fag pure și în amestec. În suprafețele forestiere analizate nu a fost identificată prezența speciei, iar în literatura de specialitate nu semnalează în mod clar prezența speciei în limitele ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

9) *Rosalia alpina* – croitorul fagului

Pentru inventarierea speciei s-a utilizat metoda transectelor cu inspectarea arborilor evaluați ca având potențial de a adăposti indivizi de *Rosalia alpina*, respectiv arbori mari deperisanți, cioate și bușteni. Trunchiurile înalte și ramurile groase au fost inspectate cu ajutorul binoclului. De asemenea, au fost inspectate cu atenție unitățile lemnoase - stive de bușteni, expuse la soare cunoscându-se că acestea sunt preferate de *Rosalia alpina* și de alte specii xilofage. Observațiile s-au concentrat asupra prezenței adulților, a resturilor chitinoase rezultate în urmă prădării, a orificiilor de zbor realizate de *Rosalia alpina*, a căror prezență reprezintă un indiciu al existenței speciei, conform referințelor de specialitate.

Memoriu de prezentare

Din cele 93 de pătrate de probă investigate în cadrul ariei naturale protejate, au fost efectuate observații pentru inventarierea speciei *Rosalia alpina* în 24 dintre acestea, considerate ca fiind potențial favorabile prezenței acesteia. S-a procedat la parcurgerea unor transecte atât în interiorul pădurii, cu vizualizarea arborilor debilitați, cât și la inspectarea unităților lemnoase rezultate în urma exploatărilor și depozitate de-a lungul drumurilor forestiere. Indicii ale prezenței speciei au fost identificate pe Valea Dejani la aproximativ 1.270 m altitudine, unde arboretele prezintă trăsături tipice habitatului speciei, având în compoziție exemplare bătrâne de fag, de peste 150-200 ani, în amestec cu brad, cu un grad redus de acoperire al coronamentului. Au fost găsite cantități apreciabile de material lemnos depreciat incluzând arbori vii cu porțiuni aflate parțial în descompunere, arbori pe picior debilitați și trunchiuri doborâte. În această parcelă au fost identificate orificii vechi de zbor realizate de adulții emergenți de *Rosalia alpina* pe exemplare de fag bătrân debilitat, cu expunere solară. De asemenea, orificii de emergență a adulților au fost identificate și pe Valea Strâmbei, în pădure de foioase cu fag dominant.

Pentru obținerea de informații suplimentare cu privire la prezența speciei în cadrul sitului s-a procedat și la interviuarea localnicilor, lucrătorilor forestieri și pădurarilor.

Datorită cunoașterii limitate a particularităților ecologice ale speciei se poate aprecia, la prima vedere, că întinderile vaste de fag din Munții Făgăraș asigură dezvoltarea unor populații stabile pe termen lung ale acestei specii. Date recente arată că într-o pădure cu trăsături specifice habitatului preferat de *Rosalia alpina*, doar 6 % dintre arbori sunt colonizați, din totalul celor considerați ca potențiali favorabili pentru a adăposti specia - Russo 2010, ceea ce arată că în general, chiar și în habitatul favorabil, *Rosalia alpina* prezintă o densitate populațională redusă.

De asemenea, luând în considerare capacitatea redusă de dispersie a indivizilor, limitată la o rază de 1 km de jur împrejurul arborilor colonizați rezultă că distribuția speciei este dependentă de disponibilitatea materialului lemnos depreciat, poziționat în apropierea surselor arbori de colonizare. Materialul lemnos cu potențial de a fi colonizat trebuie de asemenea, să întrunească câteva condiții esențiale respectiv să prezinte expunere solară adecvată asigurând un microclimat favorabil activității adulților și dezvoltării larvelor.

Ca urmare a acestor exigențe ecologice, la care se adaugă și reducerea accelerată a habitatului specific, *Rosalia alpina* a devenit o specie cu ocurență rară în perimetrul ariei naturale protejate, fiind întâlnită izolat de-a lungul arealului său de răspândire.

Trebuie menționat că habitatul speciei în carul ariei naturale protejate, respectiv arboretele bătrâne de fag, sunt supuse unei presiuni antropice constante exprimată prin exploatare masive, vizibile mai ales pe văile sudice ale Munților Făgăraș. Drept urmare, specialiștii implicați în inventarierea și cartarea speciei presupun că habitatul speciei *Rosalia alpina* s-a redus continuu de-a lungul timpului, determinând izolarea speciei sub forma unor populații restrânse în parcele cu făgete bătrâne pure sau în amestec situate la altitudine, mai ales pe văile nordice, greu accesibile pentru a fi exploatare, așa cum este și cazul arboretului întâlnit pe Valea Dejani, unde au fost găsite indicii ale prezenței speciei.

Prin prisma datelor obținute din teren apreciem că specia este rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, așa cum arată și formularul standard Natura 2000, fiind întâlnită izolat în limitele acestuia, aspect certificat și de semnalările sporadice înregistrate de-a lungul timpului în literatura de specialitate.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

10) *Morimus funereus* – croitor de piatră

Pentru inventarierea speciei s-a utilizat metoda transectelor longitudinale de-a lungul cărora s-a inspectat vizual și prin căutări active materialul lemnos cu potențial de a adăposti indivizi de *Morimus funereus*. O atenție deosebită a fost acordată verificării materialului

lemnos stivuit, rezultat din exploatarea arboretelor, cunoscându-se că acesta reprezintă o sursă importantă de refugiu pentru această specie.

Din totalul de 93 de pătrate de probă vizitate în teren, au fost investigate pentru inventarierea speciei un număr de 31, unde au fost identificate potențiale microhabitate favorabile speciei, reprezentate de stive de lemn, expuse la soare, locuri de refugiu pentru această specie, așa cum descrie literatura de specialitate. Au fost inspectate un număr de 72 unități lemnoase - stive bușteni, din care 60% de fag, urmat de molid și brad.

Conform formularului standard Natura 2000, *Morimus funereus* este o prezență rară în cadrul ariei naturale protejate, cu o populație cu densitate redusă față de cea de la nivel național, aprecieri pe care, în urma observațiilor efectuate în teren, specialiștii implicați le consideră potrivite realității din teren. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.11 a Planului de management.

Raritatea ocaziilor cu care specia este semnalată reiese și din consultarea referințelor de specialitate, unde aceasta apare amintită pe alocuri, iar acest aspect este probabil rezultatul comportamentului criptic al adulților, care desfășoară o activitate preponderent nocturnă, fiind greu de observat pe timp de zi. De asemenea, există multe necunoscute în ceea ce privește particularitățile ecologice ale speciei, care, bineînțeles, îi influențează distribuția.

Din punct de vedere al calității potențialului habitat al speciei *Morimus funereus* întâlnește un habitat propice format din arborete vaste de foioase și rășinoase pure și în amestec, potrivite pentru dezvoltarea și menținerea unor populații la un nivel optim.

Ca o dovadă indirectă a existenței speciei în perimetrul ariei naturale protejate se adaugă și mărturiile lucrătorilor forestieri, care au putut să indice cu ușurință prezența speciei printre bușteni depozitați o perioadă lungă de timp, pe marginea drumurilor forestiere.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

11) *Stephanopachys substriatus*

Specie de coleopter ce habitează în pădurile de conifere în care se găsesc în proporție mare brad, molid și pin. Este o specie corticolă și lignicolă, întâlnindu-se atât în scoarță cât și în lemnul arborelui.

Din analiza datelor bibliografice cu privire la semnalarea speciei în aria naturală protejată reiese că aceasta a fost citată din zona Făgărașului o singură dată cu mai bine de 100 ani în urmă de către Petri, 1912, în Munții Cârței. Nu sunt cunoscute alte semnalări ulterioare ale speciei în Munții Făgăraș.

Deși specia nu a fost găsită în perioada în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare a speciei, prezența potențialului habitat format în general din arborete de molid și brad debilitate, care pe alocuri acoperă suprafețe întinse, nu exclude posibilitatea existenței acesteia în perimetrul ariei naturale protejate.

Lipsa exemplarelor de *Stephanopachys substriatus* în cursele feromonale amplasate în habitatul caracteristic acesteia, așa cum este descris în literatura de specialitate, indică faptul că specia, dacă există, este o apariție rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, cu populații reduse, fragmentate, cantonate în zone unde întâlnesc habitatul specific.

12) *Carabus hampei*

În urma analizei materialului colectat din capcanele Barber au fost identificate 2 exemplare de *Carabus hampei* la bateria de capcane Barber nr. 6, amplasată pe Valea Sebeș, în marginea unor arborete bătrâne de fag, la aproximativ 760 m altitudine. Din analiza literaturii de specialitate nu au fost întâlnite semnalări certe ale prezenței acestei specii strict în limitele Munților Făgăraș.

Memoriu de prezentare

În baza informațiilor culese din teren se confirmă datele cuprinse în formularul standard Natura 2000, care arată că specia este foarte rară în cadrul ariei naturale protejate, iar dimensiunea populației este nesemnificativă în raport cu cea la nivel național.

13) Pholidoptera transsylvanica – cosaș transilvan

Specia *Pholidoptera transsylvanica* este un ortopter care preferă pajiștile mezofile și higro- mezofile, cu arbuști, mai ales în poieni și liziere de păduri din regiunile de munte, extrem de rar în zone deluroase. Specie carpatică, în România este frecventă în Munții Carpați între la altitudini cuprinse între 400 și 2.300 m altitudine. Preferă marginile cu arbuști din luminișurile însorite, unde se adăpostește în stratul ierbos.

Din datele obținute pe baza evaluării acestei specii reiese faptul că specia este o prezență comună oriunde în pajiști mezofile cu vegetație ierboasă mai abundentă din cadrul ariei naturale protejate.

O caracteristică a acestei specii este răspândirea insulară, condiționată de prezența factorilor abiotici și biotici optimi pentru dezvoltarea unor populații locale. Abundența coloniilor locale poate varia între 50 și 8.000 de indivizi raportat la hectar. Habitatul cel mai favorabil al speciei se regăsește într-un brâu situat deasupra habitatelor forestiere, la altitudini cuprinse între 1.200 și 2.000 m, unde densitățile populaționale ating în medie aproximativ 1.500 indivizi/ha. Specia probabil coboară pe văi până la altitudini joase de 700- 800 m.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Specii de pești

Situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor specii de pești de interes comunitar: *Gobio uranoscopus*, *Barbus meridionalis*, *Cottus gobio* și *Eudontomyzon mariae*.

1) Gobio uranoscopus – porcușor de vad

Specia habitează în râuri de munte și deal, localizându-se la vaduri și în repezișuri, unde apa are o viteză de 70 - 115 cm/s, iar fundul e bolovănos. Uneori ajunge și la șes, dar doar în repezișuri. Puietul stă în apă mai înceată, uneori pe fund nisipos. Deși în anumite repezișuri se întâlnesc mulți indivizi, nu formează niciodată adevărate cârduri.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că această specie nu habitează în perimetrul ariei naturale protejate. Specia este probabil prezentă în zonele mai joase din vecinătatea ariei naturale protejate.

2) Barbus meridionalis – mreană vânătă, moioagă

Această specie trăiește exclusiv în râurile și pâraiele din regiunea de munte și partea superioară a regiunii colinare. În majoritatea râurilor care izvorăsc din podiș sau dealuri, lipsește chiar în cursul lor superior, care este rapid. Trăiește atât în râuri pietroase, rapide și reci, cât și unele pâraie mai nămolose, care vara se încălzesc puternic, însă numai la munte. Arată preferință mai ales pentru porțiunile cu curent puternic și fund pietros. Este strict sedentar, nu întreprinde nici un fel de migrații.

În cadrul ariei naturale protejate specia *Barbus meridionalis* se află în arealul natural de distribuție, prezența ei fiind cunoscută de peste un secol.

Prezența speciei este determinată de prezența condițiilor specifice/caracteristice de habitat și de starea favorabilă a resurselor trofice.

Memoriu de prezentare

Absența speciei se datorează modificărilor naturale și/sau antropice a condițiilor de habitat, prin prezența barierelor artificiale și/sau naturale, în fiecare vale/bazin hidrografic din cadrul ariei naturale protejate. Categoriile cele mai importante de bariere antropice identificate în situl de interes sunt: praguri de fund, devieri, captări și microhidrocentrale.

Din cele 203 de stații în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar, prezența speciei *Barbus meridionalis* a fost semnalată în doar 33 de stații.

În cadrul ariei naturale protejate specia este o prezență scăzută, însă trebuie menționat faptul că majoritatea apelor curgătoare nu sunt habitate optime pentru *Barbus meridionalis*, deoarece specia preferă secțiunea de mijloc sau partea inferioară a râurilor de munte, iar aria naturală protejată include porțiunile superioare - zona păstrăvului, în cazul majorității apelor curgătoare. În acest sens se poate remarca faptul că în majoritatea cazurilor specia a fost identificată în apropierea limitei ariei naturale protejate sau chiar în afara acestuia. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

3) *Cottus gobio* - zglăvoacă

Specia habitează exclusiv în apele dulci, reci de munte, în general în râuri și pâraie, rar în lacuri de munte. Stă sub pietre, în locurile cu apă mai puțin adâncă și relativ mai înceată, adesea spre mal sau în brațele laterale. Indivizii sunt slab mobili, însă dacă sunt deranjați se deplasează pe o distanță scurtă. Specia este strict sedentară, neîntreprinzând migrații.

În cadrul ariei naturale protejate specia *Cottus gobio* se află în arealul natural de distribuție, prezența ei fiind cunoscută de peste un secol.

Prezența speciei este determinată de prezența condițiilor specifice/caracteristice de habitat și de starea favorabilă a resurselor trofice.

Absența speciei se datorează modificărilor naturale și/sau antropice a condițiilor de habitat, prin prezența barierelor artificiale și/sau naturale, în fiecare vale/bazin hidrografic din cadrul ariei naturale protejate. Categoriile cele mai importante de bariere antropice identificate în situl de interes sunt: praguri de fund, braraje, captări și microhidrocentrale.

În partea de nord-est și de sud-est a ariei naturale protejate specia a fost detectată în 30 de stații din 95 examinate. Pe majoritatea secțiunilor de râu din suprafața examinată a sitului în mod natural specia ar trebui să fie prezentă. Prezența ei de multe ori este împiedicată de bariere - praguri de fund, braraje, captări, peste care specia nu trece. Din acest motiv specia este foarte sensibilă la prezența barierelor, care pe termen scurt sau lung, vor conduce la dispariția speciei din majoritatea apelor de munte. Râurile care nu sunt afectate semnificativ de bariere majore trebuie conservate, iar în cazul apelor afectate trebuie facilitată migrația speciei.

În partea de nord-vest și de sud-vest a ariei naturale protejate specia a fost detectată la numai 28 stații din cele 108 examinate. Este o prezență scăzută, însă trebuie menționat faptul că majoritatea apelor curgătoare nu sunt habitate optime pentru *Cottus gobio*, deoarece specia preferă secțiunea de mijloc sau partea inferioară a râurilor de munte. Suprafața sitului pe partea examinată include porțiunile superioare - zona păstrăvului, în cazul majorității apelor curgătoare. Se poate remarca faptul că în majoritatea cazurilor specia a fost identificată în apropierea limitei ariei protejate, sau chiar în afara acestuia.

În cadrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - rea.

4) Eudontomyzon mariae - Chișcar, chișcar de râu, cicar

În România Eudontomyzon mariae trăiește, ca și E. danfordi, în râuri de munte, și anume în zona lipanului și a moioagei și în partea superioară a zonei scobarului, probabil și în zona păstrăvului. Are nevoie de apă curată și porțiuni de mal mâlos.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că această specie nu habitează în perimetrul ariei naturale protejate. Specia este probabil prezentă în zonele mai joase din vecinătatea ariei naturale protejate.

Specii de amfibieni

Situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor specii de amfibieni de interes comunitar: Bombina variegata, Triturus cristatus și Triturus montandoni.

1) Bombina variegata – buhai de baltă cu burta galbenă, izvoraș cu burta galbenă Specia este caracteristică mai ales zonelor deluroase și celor montane aflate la altitudini cuprinse între 150 și 2.000 m, însă deseori ajunge până în golul alpin. Trăiește în zone deschise și forestiere. Este strâns legată de corpurile de apă ocupate. Folosește toate tipurile de ape stagnante, temporare sau permanente, cu sau fără vegetație, preferând însă pe cele puțin adânci. Apare și cursuri de apă lin curgătoare. Este în general diurnă, deseori activă și noaptea, mai ales în perioada de reproducere. Este ușor de reperat după cântecul masculilor. Când apele folosite seacă, se retrage în habitatele adiacente, ierboase sau forestiere, și începe o viață crepuscular-nocturnă. Ziua se refugiază în crăpăturile solului, sub diferite obiecte, dar devine activă în perioadele ploioase.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată pe aproape tot cuprinsul ariei naturale protejate, fiind prezentă în sute habitate acvatice - bălți temporare, șanțuri cu apă, urme de vehicule, zone mlăștinoase și lacuri.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 5.000 – 10.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 1.000 – 5.000 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

2) Triturus cristatus – triton cu creastă

Specia este răspândită din zona de șes până în zona muntoasă, în plaja altitudinală 100 – 1.900 m, în zone deschise și forestiere deopotrivă. Habitatele acvatice preferate sunt apele stagnante mai mari, în general permanente, dar și temporare, cu vegetație bogată: lacuri, iazuri, bălți, canale sau altele asemenea. Preferă apele lipsite de pești. În perioada terestră, tritonul cu creastă are de asemenea preferințe de habitat, având nevoie de adăpost și zone de hrănire, fiind deci foarte importantă prezența pietrelor, crăpăturilor și a lemnului mort în apropierea habitatelor de reproducere, cu atât mai mult cu cât capacitatea de dispersie este redusă, fiind situată în intervalul 1 – 1.300 m.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este prezentă în bălți temporare cu suprafețe între 3 și 200 mp. În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată în 14 habitate acvatice

Memoriu de prezentare

diferite în care erau prezenți 17 indivizi - 8 adulți, 1 juvenil și 8 larve. Dintre acestea, doar 2 habitate au fost identificate în interiorul ariei naturale protejate.

Specia a fost localizată la limita ariei naturale protejate în habitate acvatic temporare naturale, exceptând un loc situat mai în interiorul ariei la coada lacului Vidraru. Au fost găsite exemplare la sud de localitatea Porumbacu de Sus, pe Valea Lisei la sud de Lisa, pe V. Berivoi, pe V. Strâmba, în vecinătatea Râului Doamnei – județul Argeș, pe V. Argeșului, pe V. Topologului și pe V. Boia Mare. În completare, există câteva informații bibliografice anterioare despre localitățile în care a fost identificată specia în aria naturală protejată sau imediata vecinătate a acesteia: Cumpăna - Fuhn, 1960, Lacul Vidraru - Fuhn, 1960 și Turnu Roșu – Fuhn, 1960, Ghira et al., 2002.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 100 – 500 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 10 – 50 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

3) Triturus montandoni – triton carpatic

Specia habitează și în zona de deal dar, în general, este o specie montană. Poate fi întâlnită în plaja altitudinală 100 – 2.000 m. De obicei apare pe pășuni și în păduri de foioase sau mixte. Specia are o perioadă acvatică scurtă, aferentă perioadei de reproducere. În restul anului este specia este terestră. Primăvara alege o mare varietate de tipuri de apă de obicei puțin adânci, de la cele stătătoare, permanente sau temporare, până la cele în curgătoare. Cele cu vegetație sunt preferate.

În faza terestră devine crepuscular-nocturnă. Ziua se refugiază în microhabitate cu vegetație deasă și litieră. Rămâne în apropierea zonelor umede din vecinătatea locurilor de reproducere. Hibernează pe uscat și rar în apă.

Tritonul carpatic este endemic pentru Munții Carpați, fiind răspândit la est de Munții Iezer, inclusiv, în Carpații de Curbură și Răsăriteni, până la granița cu Ucraina. În cadrul ariei naturale partea sud-estică reprezintă limita sud-vestică a arealului speciei.

Specia a fost identificată în perimetrul ariei naturale protejate în bălți temporare cu suprafețe între 3 și 50 mp. În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată în 5 habitate acvatic diferite în care erau prezenți 11 indivizi - 7 adulți și 8 larve.

Specia a fost localizată în sudul ariei naturale protejate, în masivul Iezer Păpușa, pe V. Cuca și V. Dâmboviței, dar și în vecinătatea L. Iezer. În completare, există câteva informații bibliografice anterioare despre localitățile în care a fost identificată specia în aria protejată sau imediata vecinătate a acesteia: Lacul Iezer, Valea Brătioarei, V. Râul Târgului, V. Cuca, V. Dâmboviței - Iftime, 2009, Valea Sebeșului - Iftime, 2012.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 100 – 500 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 100 – 500 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție marginală. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Specii de mamifere

Situl de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor specii de mamifere de interes comunitar: *Rhinolophus hipposideros*, *Myotis myotis*, *Canis lupus*, *Ursus arctos*, *Lynx lynx* și *Lutra lutra*.

1) Rhinolophus hipposideros – liliac mic cu potcoavă

Această specie are nevoie de un complex de habitate bogat structurate. Pădurile sunt foarte importante. De asemenea apropierea unor suprafețe de apă favorizează habitarea speciei. În sud-estul Europei vânează într-un spectru larg de habitate, incluzând zone cu vegetație ierboasă înaltă, suprafețe împădurite, garduri vii, păduri de luncă, petrecând perioade semnificative și în localități rurale, cu grădini bogate în vegetație, pomi fructiferi, arbuști și pășuni. Specia este des întâlnită în peșteri, dar de obicei în număr mic de exemplare. Coloniile de reproducere pot fi găsite și în podurile clădirilor. De obicei formează colonii mici. Uneori pot fi observate și femele gestante izolate. Hibernează în peșteri, galerii de mină sau pivnițe, în general la temperaturi cuprinse între 6-9 °C.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a chiropterelor s-a constatat faptul că liliacul mic cu potcoavă este destul de frecvent, deoarece poate să apară în fiecare vale majoră din cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș, utilizând majoritatea cavităților și galeriilor de mină din etajul pădurilor. În unele cazuri extreme, indivizi izolați pot fi reperați accidental și în adăposturi aflate deasupra etajului coniferelor. Specia ocupă și adăposturi antropice, cum ar fi ruine sau clădiri părăsite cu încăperi întunecate, în acest sens constatându-se faptul că specia poate să apară și în afara zonelor carstice.

Oricât de frecventă ar fi specia la adăposturile pretabile, fiind o specie foarte sensibilă la schimbările negative produse în habitatele de hrănire și la condițiile de adăpost, netolerând deranjul uman persistent și având o rată de reproducere extrem de mică, se poate afirma că în perimetrul ariei naturale protejate această specie poate fi considerată ca fiind una mai rară. Principala explicație a faptului că această specie este destul de rară în perimetrul ariei naturale protejate constă în raritatea adăposturilor adecvate, deoarece rinoloful mic nu se adăpostește în scorburi, ci doar în peșteri, grote, galerii de mină și clădiri cu încăperi mai spațioase. În plus, majoritatea peșterilor din cadrul ariei naturale protejate se află în etajul alpin, la altitudini de peste 2.000 metri și sunt prea reci și de dimensiuni prea mici în ceea ce privește dezvoltarea galeriilor, astfel încât aceste potențiale adăposturi nu corespund cerințelor ecologice și etologice ale speciei. De asemenea, galeriile de mină accesibile sunt prea puține, clădirile nefolosite sunt jefuite și distruse total, iar clădirile nou construite nu mai au încăperi accesibile lilieciilor.

Analizând condițiile de hrănire și adăpost oferite de aria naturală protejată și luând în considerare efectivele populațiilor deja cunoscute, s-a estimat că efectivele speciei se încadrează între 500 și 800 de indivizi la nivelul întregii arii naturale protejate, din care 225 au fost observați într-un singur adăpost, respectiv mina de la Piscul Negru. Acest număr în realitate fluctuează mult în funcție de sezon și de zonă, deoarece o bună parte a indivizilor pot veni în anumite perioade ale anului din zone adiacente ariei naturale protejate. Numărul indivizilor probabil crește la sfârșitul verii și toamna, când începe perioada de împerechere și liliecii se pregătesc pentru hibernare. Locurile de împerechere și de hibernare se află adesea în zone împădurite, în acest sens înregistrându-se un fenomen de migrație dinspre zonele antropizate spre suprafețe naturale din cadrul ariei naturale protejate.

Anterior desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciei la nivelul ariei naturale protejate, prezența speciei *Rhinolophus hipposideros* a relativ cunoscută în anumite zone, existând chiar și o serie de cercetărilor anterioare nepublicate din Valea Sebeșului de Jos și Valea Moașei - cercetări acustice, precum și din adăposturi antropice și naturale din afara sitului, respectiv fosta bază militară de la Mârșa, mina de la Turnu Roșu, grota din Valea Moașei și peștera Colțul Surpat. În cursul campaniei de inventariere și cartare a speciei la nivelul ariei naturale protejate au fost identificate în plus adăposturi de vară în Valea Avrig, Valea Capra - mina de la Piscul Negru și baraca de la cota 1.285 și Valea Sebeșului – o pivnița a unei clădiri din Măliniș, adăposturi de împerechere la mina de la Piscul Negru, mina de jos din Valea Buda, mina din Valea

Arpaşului și mina de jos din Valea Vâlsanului, precum și adăposturi de hibernare la mina de la Piscul Negru și mina din Valea Arpaşului.

Prin metoda acustică specia a fost identificată în 5 puncte situate în Valea Capra, Valea Buda, Valea Bâlea, Valea Vâlsanului și Valea Arpaşului.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

2) Myotis myotis – liliac comun

Liliacul comun este prezent în zone cu o pondere ridicată de habitate forestiere. Habitatele cele mai frecventate ale speciei sunt reprezentate de pădurile mature de foioase sau mixte, cu substrat semideschis, capturând o parte importantă a pradei direct de pe sol. Uneori vânează și în păduri de conifere sau peste pajști și pășuni proaspăt cosite sau pășunate, dar majoritatea timpului alocat pentru procurarea hranei îl petrec în păduri - uneori până la 98%. Densitatea populațiilor arată o corelație strânsă și directă cu prezența pădurilor și, în primul rând, cu procentajul pădurilor mature de foioase și mixte din suprafața totală acoperită cu habitate forestiere. Coloniile de naștere, alcătuite uneori din câteva mii de exemplare, pot fi găsite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Liliacul comun preferă pentru hibernare adăposturile subterane naturale sau artificiale, cu temperaturi cuprinse între 4-10°C. Aceste adăposturi pot fi peșteri, mine, pivnițe și fisuri de stâncă. Poate hiberna solitar, în grupuri mici sau în colonii mai mari, alcătuite din câteva sute de exemplare. Ocupă adăposturile de hibernare începând din luna octombrie, și în funcție de zonă și condiții climatice le părăsește în martie-aprilie.

În zilele noastre principalii factori de amenințare pentru această specie pot fi considerați pierderea adăposturilor datorită renovării clădirilor, fragmentarea habitatelor, folosirea pesticidelor și deranjarea excesivă în adăposturile subterane.

Specia poate să apară oriunde în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, utilizând majoritatea cavităților și galeriilor de mină din etajul pădurilor, însă în interiorul ariei naturale protejate nu formează colonii mari de naștere. În unele cazuri extreme indivizi izolați pot fi reperați accidental și în adăposturi aflate deasupra etajului coniferelor. Specia ocupă și adăposturi antropice, ruine și clădiri părăsite cu încăperi întunecate, în acest sens constatându-se faptul că specia poate să apară și în afara zonelor carstice.

Efectivele de vară ale speciei în perimetrul ariei naturale protejate se compun, foarte probabil, majoritar din masculi solitari, care de regulă trăiesc în păduri și nu sunt prea exigenți la condițiile oferite de adăpost. În perioada de împerechere, la sfârșitul verii, aceste efective migrează spre locurile de împerechere, unde întâlnesc femelele care și-au petrecut vara în coloniile de naștere, colonii situate preponderent în așezări umane din vecinătatea ariei naturale protejate. În interiorul ariei naturale protejate femelele au puține șanse să-și găsească adăposturi suficient de mari și de calde pentru a forma colonii de naștere, tendința disponibilității clădirilor adecvate fiind una negativă, întrucât cele abandonate de om sunt jefuite și distruse total, iar cele nou construite nu mai oferă acces liliecilor.

Efectivele de iarnă pot fi mixte. Mărimea aglomerărilor depinde foarte mult de disponibilitatea locurilor de hibernare adecvate.

Marea majoritatea a peșterilor din cadrul ariei naturale protejate care se află în etajul alpin, la altitudini de peste 2.000 metri, sunt prea reci și de dimensiuni prea mici în ceea ce privește dezvoltarea galeriilor, astfel încât aceste potențiale adăposturi nu corespund cerințelor ecologice și etologice ale speciei. Galerile de mină reprezintă o alternativă bună, însă cele accesibile sunt prea puține la nivelul întregii arii naturale protejate. Este foarte probabil ca o bună parte a efectivelor să hiberneze în zonele carstice situate în afara ariei naturale protejate, de exemplu în masivul Piatra Craiului sau în peșterile din județul Vâlcea. Analizând condițiile de hrănire și adăpost oferite de

masivul Făgărașan și luând în considerare efectivele populațiilor deja cunoscute, s-a estimat că efectivele speciei se încadrează între 2.000 și 3.000 de indivizi la nivelul întregii arii naturale protejate, din care 110 indivizi au fost observați iarna la un singur adăpost din sit respectiv mina de la Piscul Negru. Acest efectiv estimat fluctuează mult în realitate, în funcție de sezon și de zonă. Numărul indivizilor probabil crește la sfârșitul verii și toamna, când începe perioada de împerechere și liliecii se pregătesc pentru hibernare. Locurile de împerechere și de hibernare se află adesea în zone împădurite, în acest sens înregistrându-se un fenomen de migrație dinspre zonele antropizate spre suprafețe naturale din cadrul ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

3) Canis lupus - lup

Specia ocupă o varietate mare de tipuri de habitate, de la tundra arctică, la păduri, preerie și zone aride. În țara noastră, specia este prezentă în mod principal în pădurile compacte de amestec din zona de deal și de munte, la altitudini cuprinse între 600 și 2.300 m.

Lupii sunt animale teritoriale. Au nevoie de teritorii vaste, în Europa aceste teritorii fiind cuprinse între 10.000 și 50.000 ha pentru un haitic. Lupii solitari nu au un teritoriu definit și străbat distanțe impresionante pentru a-și găsi perechea și a se reproduce.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei naturale protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă au fost identificate unele zone punctuale unde habitatul este întrerupt de activități antropice, cum ar fi infrastructura de transport rutieră și zone construite în interes turistic și recreativ, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice la nivelul ariei naturale protejate. Cea mai reprezentativă zonă în acest sens o constituie traseul Transfăgărașan, unde s-a dezvoltat infrastructura turistică.

În urma desfășurării activităților de inventariere, cartare și evaluare a stării de conservare a speciei la nivelul ariei naturale protejate s-a estimat că numărul minim de indivizi, estimat ca fiind cuprins între 121 și 161 de exemplare, este mai ridicat decât efectivul optim evaluat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 90 de exemplare, efectiv care a fost calculat în raport cu capacitatea de suport teoretică a habitatelor utilizate de specie în cadrul ariei naturale protejate.

Considerând biologia și ecologia speciei, populația rezidentă semnalată în zona ariei naturale protejate are calitatea de populație sursă a populației de lup din regiunea Carpaților Meridionali, prin contribuția adusă de dispersia naturală a exemplarelor juvenile. Acest proces natural consolidează rolul și funcționalitatea sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, aspecte așteptate în urma desemnării acestei zone ca arie naturală protejată. În aceste condiții, menținerea stării de conservare a a speciei se face prin acțiuni orientate spre îmbunătățirea capacități de suport a habitatelor specifice, precum și spre asigurarea pazei în vederea combaterii braconajului.

Distribuția speciei *Canis lupus* este relativ uniformă în cadrul fondului forestier situat în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș.

Ținând cont de etologia speciei și de locațiile de prezență identificate în zonele forestiere, se consideră că specia utilizează această zonă, mai ales în perioada când sunt stânele la munte și în timpul trecerii dintr-un bazinet în altul, când își verifică teritoriul.

Memoriu de prezentare

Densitățile minime cele mai ridicate identificate în zonele de monitorizare, evaluate la peste 5 exemplare/10.000 ha, sunt înregistrate pe versantul nordic al sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș, în special în zona Arpaș, Arpășel, Seaca și în jumătatea vestică a ariei naturale protejate, în special în zona Valea Dâmbovița în amonte, Valea Bârșa, Valea Strâmba și Valea Sebeș în amonte.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

4) Ursus arctos – urs brun

Habitatele favorabile ale speciei sunt reprezentate de pădurile de amestec din zona de deal și de munte, de întindere mare, puțin deranjate de activitatea antropică, care oferă condiții de adăpost, liniște și hrană, acestea fiind indispensabile pentru supraviețuirea speciei. Deplasările sezoniere ale exemplarelor de urs sunt influențate de resursa trofică existentă, uneori deplasându-se sute de kilometri în căutarea unei resurse bogate de hrană.

Pentru a corespunde cerințelor, un habitat trebuie să includă diferite tipuri de pădure, rolul esențial revenind foioaselor care produc semințe mari, cum sunt fagul și stejarul. Prezența desigurilor este de asemenea importantă pentru adăpost și hrănire. Este extrem de important ca ursul să aibă posibilitatea să se deplaseze în toate direcțiile, inclusiv în zone cu altitudine diferită. Liniștea și adăpostul în habitat sunt extrem de importante pentru puii nou-născuți pe timpul iernii în bârlog. Bârlogul este amenajat în cavități naturale, arbori doborâți sau sub stânci, în zone izolate. Localizarea bârloagelor este adesea asociată cu zone izolate și neperturbate de oameni. Orice perturbare în perioada de hibernare poate să-i determine pe urși să-și abandoneze bârloagele.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122

Munții Făgăraș, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei naturale protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă au fost identificate unele zone punctuale unde habitatul este întrerupt de activități antropice, cum ar fi infrastructura de transport rutieră și zone construite în interes turistic și recreativ, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice la nivelul ariei naturale protejate. Cea mai reprezentativă zonă în acest sens o constituie traseul Transfăgărașan, unde s-a dezvoltat infrastructura turistică.

În urma desfășurării activităților de inventariere, cartare și evaluare a stării de conservare a speciei la aria naturala protejata s-a estimat că numărul minim de indivizi, estimat ca fiind cuprins între 417 și 527 de exemplare, este mai ridicat decât efectivul optim evaluat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 357 de exemplare, efectiv care a fost calculat în raport cu capacitatea de suport teoretică a habitatelor utilizate de specie în cadrul ariei naturale protejate.

Considerând biologia și ecologia speciei, populația rezidentă semnalată în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș are calitatea de populație sursă a populației de urs brun din regiunea Carpaților Meridionali. Deplasări ample sezoniere ale indivizilor, determinate de distribuția sezonieră a resurselor de hrană, pot determina variații semnificative în cadrul populației sau concentrări în anumite zone situate atât în interiorul, cât și în afara ariei naturale protejate. Pentru a asigura funcționalitatea de populație sursă este necesară menținerea conectivității sitului cu areale favorabile din vecinătate.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

5) Lynx lynx - râs

Râsul este un prădător de pădure, având preferințe pentru zonele cu arbori bătrâni, bine împădurite, cuprinzând arbuști, dar prezența sa într-un anumit areal este determinată în mod special de prezența speciilor pradă. Deși este considerată o specie de habitat forestier, râsul preferă habitatele forestiere în alternanță cu pășuni sau zone cu arbuști. Această alternanță a habitatelor este mai mult prezentă în zonele de deal și dealuri înalte și mult mai puțin caracteristică zonelor montane și etajului molidișurilor. De asemenea, pe timpul iernii specia urmărește prada în zonele de refugiu din văile largi, cu enclave forestiere sau pășuni de suprafețe mari. Pentru perioada de fătare și creștere a puilor, femelele aleg zone de pe versanți împădușiți cu pante mari, cu stâncării sau grohotișuri și la distanțe reduse față de o sursă de apă.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei naturale protejate, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei naturale protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului. Au fost identificate unele zone punctuale unde habitatul este întrerupt de activități antropice, cum ar fi barajul Vidraru și barajul Pecineagul, însă aceste zone nu exercită un impact semnificativ în ceea ce privește fragmentarea habitatelor specifice la nivelul ariei naturale protejate.

În urma desfășurării activităților de inventariere, cartare și evaluare a stării de conservare a speciei la nivelul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș s-a estimat că numărul minim de indivizi, estimat ca fiind cuprins între 61 - 107 de exemplare, este mai ridicat decât efectivul optim evaluat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 66 de exemplare, efectiv care a fost calculat în raport cu capacitatea de suport teoretică a habitatelor utilizate de specie în cadrul ariei naturale protejate. Considerând biologia și ecologia speciei, populația rezidentă semnalată în aria Munților Făgăraș are calitatea de populație sursă a populației de râs din regiunea Carpaților Meridionali, prin contribuția adusă de dispersia naturală a exemplarelor juvenile. Acest proces natural consolidează rolul și funcționalitatea sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, aspecte așteptate în urma desemnării acestei zone ca arie naturală protejată. În aceste condiții, menținerea stării de conservare a a speciei se face prin acțiuni orientate spre îmbunătățirea capacității de suport a habitatelor specifice, menținerea speciilor pradă la un nivel corespunzător în vederea asigurării sursei de hrană, precum și asigurarea pazei în vederea combaterii braconajului.

Distribuția speciei este strict legată de zonele forestiere din cadrul ariei naturale protejate. În cadrul ariei naturale protejate se constată o distribuție relativ uniformă pe versantul nordic al masivului făgărășan și o distribuție mai slab reprezentată a speciei în zona sudică și în special în bazinul văii Topologului și în bazinul râului Argeș - partea din amonte de lacul Vidraru.

Densitățile minime cele mai ridicate identificate în zonele de monitorizare, mai mari sau egale cu 3 indivizi/10.000 ha, sunt înregistrate pe versantul nordic al sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș, în special în partea nord-estică - Valea Breaza, Dejani, Sebeș, Strâmba, Bârsa, dar și în zona Dâmbovița - Pecineagu.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

6) Lutra lutra - vidră

Specia ocupă țărmurile împădurite ale apelor curgătoare și stătătoare, de munte sau șes. Trăiește și în ape sălcii. Are nevoie de adăpost, respectiv suprafețe învecinate ocupate de pădure sau stof. De regulă nu își construiește galerie, ci ocupă o galerie de vulpe sau viezure, sau se mulțumește cu adâncituri naturale de sub țărmuri, rădăcini de arbori de pe mal, pe care și le adâncește și le amenajează după nevoile ei, eventual cu o ieșire sub nivelul apei și un cotlon mai larg deasupra acestuia, prevăzut cu o deschidere pentru aerisire. Cerintele pentru habitat sunt direct corelate cu cerintele pentru hrană. Această specie consumă, în principal, pești și raci. Dintre speciile de pești preferă păstrăvul, lipanul și crapul.

Cel mai important pericol care poate afecta existența vidrei îl reprezintă modificarea habitatului de către factorul antropic prin distrugerea habitatului, poluare, braconaj și/sau afectarea liniștii. Modificarea habitatului și poluarea influențează direct oferta trofică a ecosistemului, resursa de hrană a vidrei fiind diminuată. Amenințările amintite ar putea avea ca efect imediat afectarea sursei de hrană a vidrei prin împușinarea sau dispariția unor specii de pești, amfibieni, reptile sau melci. Prin regularizarea cursurilor de apă și distrugerea vegetației pot dispărea locurile de adăpost din maluri și a locurilor pentru creșterea puilor. În plus, activitatea umană din zonă, concretizată prin activități mecanizate, ar duce la permanentizarea zgomotului în aria de interes, ceea ce ar afecta decisiv liniștea în habitat. În lipsa liniștii animalele sălbatice părăsesc locul de trai pentru căutarea unor zone neafectate de zgomote. În general, habitatul riveran poate fi transformat decisiv de om prin canalizări, îndiguiri, regularizări, tăierea vegetației de luncă, înființarea de microhidrocentrale și baraje, drenarea zonelor mlăștinoase și fragmentarea habitatului. Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei naturale protejate, unde găsește condiții bune pentru existență și dispune de resurse trofice. Pe suprafața ariei naturale protejate predomină râurile permanente care sunt populate cu diferite specii de pești specifice zonei de munte, în special salmonide, ce reprezintă hrana de bază pentru vidră. Râurile permanente au foarte mulți afluenți care au debite neregulate. Pe râurile principale au fost identificate numeroase baraje de acumulare de mici dimensiuni, care oferă habitate favorabile pentru specia *Lutra lutra*. Rezultatele datelor preluate din teren, care au fost utilizate ulterior la estimarea populației, au indicat un număr minim de 104 familii, mai ridicat decât capacitatea de suport a habitatelor care a fost evaluată de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 88 de familii. Numărul de indivizi estimați ca habitând în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș se află cuprins între 312 și 520 de exemplare. Se impune menținerea numărului de indivizi prin implementarea măsurilor de atenuare a impactului construcției de microhidrocentrale asupra populației din cadrul ariei naturale protejate. De asemenea, este imperios necesar să se conserve habitatele cu apă dulce, deoarece un însemnat procent din dieta vidrelor îl deține peștele - aproximativ 49-94%, în medie 70%, o condiție esențială pentru specie fiind să găsească hrană și zone liniștite pentru repaus.

Specia este distribuită pe cursurile principale de apă din perimetrul ariei naturale protejate, pe versantul nordic al masivului făgărășan identificându-se cele mai multe exemplare de vidră, mai ales în zonele: Arpaș, Arpășel, Porumbacu și Sebeșu de Sus. Efectivele estimate pentru situl Munții Făgăraș au fost evaluate la circa 520 exemplare de vidră. Ținând cont că o familie de vidră este formată din doi aduți și trei pui - Murariu și colaboratorii, 2005, s-a estimat că în perimetrul ariei naturale protejate habitează în jur la 104 familii de vidră.

Memoriu de prezentare

Vidra este răspândită majoritar pe râurile interioare și într-o proporție redusă la marginea luciurilor de apă – lacuri și baraje. Densitățile cele mai ridicate, mai mari de 3 exemplare de vidră/10.000 ha, au fost identificate în partea nordică centrală a ariei naturale protejate – Valea Porumbacu, Valea Arpaș, Viștea, Dejani și Sebeș, în zona nord-estică - Pecineagu și partea sud-estică - Valea Doamnei.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Alte specii de interes comunitar identificate în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI 0122 Munții Făgăraș

Specii de amfibieni

1) Triturus vulgaris ampelensis - triton comun transilvănean, Cod Natura 2000: 4008

Tritonul comun transilvănean este o specie endemică în Transilvania și posibil în Carpații Ucrainieni. Habitează la altitudini cuprinse între 300 și 1.500 m altitudine. Este caracteristică zonelor deluroase și montane.

Primăvara alege pentru reproducere o mare varietate de tipuri de apă în diferite tipuri de habitate. De obicei preferă ape puțin adânci, bine insolate, curate, cu vegetație, de la cele stătătoare, permanente sau temporare, până la cele în curgătoare. Preferă apele lipsite de pești. În perioada terestră, tritonul comun are de asemenea preferințe de habitat, având nevoie de adăpost și zone de hrănire, fiind deci foarte importantă prezența pietrelor, crăpăturilor și a lemnului mort în apropierea habitatelor de reproducere, cu atât mai mult cu cât capacitatea de dispersie este redusă, fiind situată în intervalul 1-1.000 m.

Specii de mamifere

1) Rhinolophus ferrumequinum - liliac mare cu potcoavă, Cod Natura 2000: 1304

Liliacul mare cu potcoavă necesită un mozaic de habitate cu structură variată, incluzând păduri de foioase, pășuni, livezi, legate între ele de structuri lineare, șiruri de arbori, garduri vii. Pășunatul contribuie în mod semnificativ la creșterea cantității surselor de hrană disponibile pentru specie, prin prezența coleopterelor din familia Scarabaeidae. Pădurile mature de foioase și cele de luncă joacă de asemenea un rol foarte important pentru supraviețuirea speciei. Vara se adăpostește în peșteri, mine părăsite sau clădiri. Hibernează în primul rând în adăposturi subterane.

2) Miniopterus schreibersii - liliac cu aripi lungi, Cod Natura 2000: 1310

Preferă zonele cu un procentaj ridicat de acoperire cu păduri, cele mai importante elemente din structura peisajului fiind pădurile mature de foioase și suprafețele de apă. Coloniile de obicei se adăpostesc în peșteri pe tot parcursul anului, dar mai rar și în mine sau alte tipuri de adăposturi subterane. Preferă peșterile cu intrări mari, din regiunile carstice din zona de deal și de munte. Exemplare solitare sau grupuri mici pot fi întâlnite într-o varietate de adăposturi, în clădiri, în structura podurilor. Preferă zonele cu multe păduri.

3) Myotis emarginatus - liliac cărămiziu, Cod Natura 2000: 1321

Vânează în păduri de foioase, deasupra pășunilor cu arbori, tufărișurilor, parcuri sau grădini, în jurul stânelor, evitând însă habitatele deschise. Zboară aproape de vegetație și în coronament, capturând prada și de pe frunze. În general preferă habitate cu structuri complexe, mai ales cu arbori și pădurile de foioase.

Memoriu de prezentare

Coloniile de vară pot fi găsite în podurile clădirilor, uneori chiar și în orașe mari, sau în peșteri. Formează frecvent colonii mari, de sute de exemplare, adesea împreună cu alte specii, în primul rând cu specii de *Rhinolophus* sau cu *Myotis myotis*. Hibernează în peșteri, mine, pivnițe, ca indivizi izolați sau în grupuri mici, la temperaturi relativ ridicate - 6-12°C.

4) *Myotis blythii/oxygnathus* - liliacul comun mic, Cod Natura 2000: 1316

Preferă habitatele deschise, pajiștile și pășunile utilizate în mod extensiv, zonele carstice și de stepă, precum și zonele agricole folosite extensiv. În general evită pădurile închise, unde domină liliacul comun.

Coloniile de naștere pot fi găsite în clădiri sau în adăposturi subterane, fiind alcătuite uneori din câteva mii de exemplare. Hibernează în adăposturi subterane naturale sau artificiale. În zona proiectului, în majoritatea cazurilor, este prezent în adăposturi împreună cu specia pereche, liliacul comun - *Myotis myotis*.

5) *Myotis bechsteinii* - Liliac cu urechi mari, Cod Natura 2000: 1323

Este o specie caracteristică a pădurilor mature de foioase, cu mulți arbori bătrâni, dar poate fi prezentă și în păduri mixte. Pădurile de conifere sunt populate numai când se situează în apropierea unor habitate optime. Cele mai mari densități ale populațiilor sunt în pădurile de fag și de stejar, cu un procentaj ridicat de arbori bătrâni, scorburoși. Poate fi observată vânând și deasupra pășunilor cu arbori, mai ales dacă aceste habitate sunt situate în apropierea unor păduri.

Coloniile de naștere, alcătuite din 10-30 de femele sunt localizate în scorburi, pe care le alternează frecvent, sau mai rar în clădiri. Hibernează în diferite tipuri de adăposturi subterane și în scorburi. În perioada împerecherii de toamnă poate fi capturat destul de frecvent în fața adăposturilor subterane.

6) *Barbastella barbastellus* - Liliac cârn, Cod Natura 2000: 1307

Este o specie caracteristică de pădure, care însă poate fi întâlnită și în grădini, situate în apropierea unor zone împădurite sau în zone cu tufărișuri. Compoziția de specii a pădurilor este mai puțin importantă pentru această specie, structura bogată și prezența mai multor grupuri de specii având o semnificație mai mare. Exemplarele pot parcurge distanțe de până la 4,5 km de la adăposturi până la habitatele de hrănire. Masculii și indivizii subadultți vânează mai aproape de adăposturile coloniilor, în comparație cu femelele adulte.

Vara se adăpostește în scorburi sau fisurile de sub scoarța arborilor bătrâni, mai rar în clădiri. Coloniile de naștere sunt formate de obicei din 10-15 femele. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, galerii de mină, pivnițe sau scorburi de copaci. Fiind foarte rezistent la frig, în peșteri poate fi întâlnit, în general, în apropierea intrării.

c) Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea

Tipuri de habitate

Corespondența între tipurile naturale de pădure descrise în amenajament (după Pașcovișchi și Leandru, 1958) și habitatele de importanță comunitară („Habitata Natura 2000”) s-a făcut conform lucrării „Habitatale din România” (Doniță, N., ș.a.),

Tipurile de habitate de interes comunitar întâlnite în teritoriul studiat sunt următoarele:

- 9130 – Păduri dacice de fag (*Fagus sylvatica*) și carpen (*Carpinus betulus*) cu *Carex pilosa*;

- 9410 – Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană (*Vaccinio-Piceetea*).

Pentru habitatul 9130, tipul de pădure întâlnit este următorul:

- 422.1. – Făget cu *Carex pilosa* (m) – 1,0 ha (1%);

Pentru habitatul 9410, tipurile de pădure întâlnite sunt următoarele:

- 115.1. - Molidiș cu *Vaccinium myrtillus* și *Oxalis acetosella* (m) – 69,20 ha (50%).

- 115.2. - Molidiș de limită cu *Vaccinium myrtillus* și *Oxalis acetosella* (i) – 67,70 ha (49%).

Lista unităților amenajistice pe tipuri de stațiuni și păduri

TS	TP	UNITATI AMENAJISTICE										
1320	1152	68 B	85 B	86 B								
		TOTAL TP			3 UA		67.70 HA					
		TOTAL TS			3 UA		67.70 HA					
2312	1151	67 C	68 A	68 C	85 A	85 C	85 D	85 E	86 A	86 C	86 D	86 E
		TOTAL TP			11 UA		69.20 HA					
		TOTAL TS			11 UA		69.20 HA					
5232	4221	31										
		TOTAL TP			1 UA		1.00 HA					
		TOTAL TS			1 UA		1.00 HA					
		TOTAL UP			15 UA		137.90 HA					

În tabelul următor sunt prezentate pe unități amenajistice, lucrările propuse prin amenajament a se executa în aceste arborete.

Unitatea amenajistică	Lucrarea propusa în amenajament
31	T. Progressive (însămânțare, punere în lumină)
67C	T. de igienă
68A	T. de igienă
68B	T. de conservare
68C	T. de igienă
85A	Îngrijirea culturilor, completări
85B	T. de conservare
85C	T. progresive (racordare). Împăduriri
85D	T. de igienă
85E	Îngrijirea culturilor, completări
86A	T. Progressive (însămânțare, punere în lumină)
86B	T. de conservare

86C	T. progresive(racordare). Împăduriri
86D	Îngrijirea culturilor, completări
86E	Îngrijirea culturilor, completări

d) Se va preciza dacă Amenajamentul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, nu are legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul conservării ariilor naturale protejate de interes comunitar

Amenajamentul silvic, care are la bază principiile științifice moderne ale gospodăririi și dezvoltării durabile, trebuie să facă parte integrantă din planul de management al ariilor naturale protejate (conform prevederilor Legii 46/2008- Codul Silvic). Aceasta și pentru că amenajamentul pune accent pe rolul mediogen remarcabil pe care îl îndeplinesc pădurile în totalitate (fie că fac parte din arii naturale protejate, fie că sunt limitrofe sau nu acestora), și totodată contribuie fundamental la menținerea și îmbunătățirea biodiversității și stării de conservare a întregului fond forestier din zonă. O asemenea viziune de ansamblu este foarte importantă în special pentru animalele de talie medie și mare, a căror habitat depășește în mai multe cazuri zona restrânsă a ariilor naturale protejate în cauză.

Obiective de protecție a mediului, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional care sunt relevante pentru plan și modul în care s-a ținut cont de aceste obiective și de orice alte considerații de mediu în timpul pregătirii planului

Obiectivele de protecție a mediului, la nivel comunitar, relevante pentru amenajamentul fondului forestier privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Timplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea** sunt:

- protecția fondului forestier, care constituie principalul obiectiv de protecție a mediului al amenajamentului studiat;
- protecția calității aerului, în special în zonele locuite;
- protecția calității solului, pentru toate categoriile de folosință, în special pentru terenurile cu vegetație forestieră;
- protecția calității apelor de suprafață și freatice;
- protecția habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică.

Prin măsurile propuse a se aplica în amenajamentul fondului forestier privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Timplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, evaluate în cadrul acestui memoriu, vor fi respectate obiectivele de protecție a mediului de mai sus.

Ținând cont de ansamblul de lucrări silvotehnice prevăzute în plan, precum și de impactul produs la execuția lor se consideră că acestea nu au efecte negative asupra mediului. Ele nu influențează biodiversitatea, solul, aerul și climatul, nefiind necesare măsuri speciale de prevenire și combatere a poluării.

De asemenea nici comunitățile locale nu vor fi afectate de implementarea planului analizat, lucrările propuse a se executa vin în sprijinul acestora, prin rolul protector pe care îl au lucrările de împădurire, îngrijirea și conducerea arboretelor, tăierile de regenerare a pădurilor, tăierile de conservare.

Modul în care s-a ținut cont de obiectivele de protecție a factorilor de mediu stabilite la nivel național și relevante pentru amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești**

asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea se prezintă în continuare pe categorii de factori de mediu.

Planul național de protecție a calității apelor de suprafață și subterane

În cadrul planului analizat trebuie respectate următoarele acte normative din legislația românească privitoare la protecția calității apelor:

- Legea apelor nr. 107/1996, cu completările și modificările ulterioare, inclusiv Legea nr. 112/2006;

- Ordinul MAPM nr. 1146/2002 privind aprobarea Normativului privind obiectivele de referință pentru clasificarea calității apelor de suprafață, modificat și completat de Ord. nr. 161/2006;

- Ordinele comune ale Ministerului mediului și gospodăririi apelor și Ministerul agriculturii, dezvoltării rurale și pădurilor nr. 1182/22.11.2005 și nr. 1270/30.11.2005 privind aprobarea codului de bune practice agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole.

Prin măsurile prevăzute în amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, vor fi respectate normele și legile enumerate mai sus, armonizându-se astfel cu Planul național de protecție a calității apelor de suprafață și subterane.

Planul național de protecție a calității atmosferei

În cadrul planului analizat trebuie respectate următoarele acte normative din legislația românească privitoare la protecția calității aerului:

- Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător;

- HG nr. 645/2005 privind aprobarea Strategiei naționale a României privind schimbările climatice 2005;

- HG nr. 1877/2005 pentru aprobarea Planului național de acțiune privind schimbările climatice (PNASC);

- STAS 12574/1987 - „Aer din zonele protejate”.

Prin măsurile prevăzute în amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, vor fi respectate normele și legile enumerate mai sus, armonizându-se astfel cu Planul național de protecție a calității atmosferei.

Planul național de gestionare a deșeurilor

În activitatea de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile umane (locuințele situate în apropierea amplasamentelor trupurilor de pădure) trebuie respectate următoarele acte normative din legislația românească și europeană:

- Gestionarea deșeurilor, care pot ajunge pe solul aferent trupurilor de pădure, se va face conform HG 856/2002, Anexa 1 (cap. 1 generarea deșeurilor, cap.2 stocarea provizorie, tratarea și transportul deșeurilor, cap.3 valorificare deșeurilor, cap.4 eliminarea deșeurilor) titularul având obligația ținerii acestor evidențe precum și raportarea acestora la organele abilitate;

- Directiva Consiliului 75/442/CEE privind gestionarea deșeurilor, modificată de Directiva 91/156 CEE;

- Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Europei nr. 2150/2002 privind statistica deșeurilor, modificat de Regulamentul Comisiei nr. 574/2004.

Prin măsurile prevăzute în amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, vor fi respectate normele și legile enumerate mai sus, armonizându-se astfel cu Planul național de gestionare a deșeurilor.

e) Se va estima impactul potențial al Amenajamentul U.P. I Scara Mazgavu - Coasta Lungești, județul Vâlcea, asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar ROSCI0122 Munții Făgăraș

Evaluarea efectelor potențiale semnificative asupra mediului asociate amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea

Analiza impactului direct asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Descrierea lucrărilor silvotehnice prevăzute a se aplica în arboretele din cadrul amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea

Pentru estimarea impactului pe care îl au lucrările silvotehnice asupra habitatelor de interes comunitar și speciilor din ariile naturale protejate de interes comunitar, în continuare vor fi descrise lucrările propuse prin amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea** în acestea.

Tratamente

Tratamentul cuprinde un sistem de măsuri biotehnice prin care se pregătește și se realizează, în cadrul unui regim dat, trecerea arboretelor de la o generație la alta.

Gospodărirea intensivă, rațională și multifuncțională a fondului forestier impune cu necesitate adoptarea unei game largi de tratamente, dând prioritate celor bazate pe regenerarea naturală a speciilor autohtone valoroase, în cadrul unor perioade lungi sau continue de regenerare, pentru menținerea acoperirii corespunzătoare a solului.

Prin tratament se înțelege modul special cum se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceluiași regim, în vederea realizării unei structuri optime atât pe orizontală cât și pe verticală.

Masa lemnoasă care rezultă în urma aplicării tratamentelor este încadrată în grupa produselor principale, iar tăierea prin care se realizează poartă numele de tăiere de produse principale.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

Memoriu de prezentare

La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se va ține seama de o serie de criterii și recomandări dintre care:

- alegerea tratamentului se face pe baza analizei particularităților ecologice, a stării arboretelor respective, a funcțiilor social-economice ale acestora, a accesibilității lor actuale și de perspectivă, precum și în raport de condițiile tehnice și economice existente, prioritar fiind tratamentul cel mai intensiv;

- se va da prioritate regenerării naturale care va conduce la realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală, care sunt mai bine adaptate ecologic și deci mai valoroase;

- promovarea de câte ori este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- se vor promova tratamentele prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel declanșarea unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare permanentă etc;

- tratamentele ce prevăd tăieri rase se pot adopta doar în molidișuri, aninișuri, în arboretele slab productive și derivate și în cazul regimului crâng la speciile prevăzute expres în codul silvic (legea 46/2000) – salcâm, salcie, plop și se vor aplica pe suprafețe mici (maxim 3 ha);

- în cazul pădurilor cu rol de protecție deosebit, la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv, lucrări speciale de conservare;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu reduce din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp rolul său protector sau estetic;

- în pădurile situate în condiții extreme (păduri de pe terenuri cu pantă mare, de la golurile alpine, de pe terenuri cu înmlăștinare permanentă etc.) se va acorda prioritate asigurării continuității pădurii, renunțându-se chiar la aplicarea tratamentelor. Se vor executa după caz, lucrări speciale de conservare.

Tratamentul tăierilor progresive

a. Tratamentul tăierilor progresive. Tratamentul tăierilor progresive constă în aplicarea de tăieri repetate neuniforme, concentrate în anumite ochiuri, împrăștiate neregulat în cuprinsul arboretelor exploatabile, urmărindu-se instalarea și dezvoltarea semințișului natural sub masiv, până ce se va constitui noul arboret. În principiu, tăierile progresive urmăresc realizarea obiectivului regenerării naturale sub masiv prin doua modalități:

- punerea treptată în lumină a semințișurilor utilizabile existente precum și a celor instalate artificial prin sămănături sau plantații sub masiv sau în margine de masiv;

- provocarea însămânțării naturale prin rădirea sau deschiderea arboretului acolo unde nu s-a declanșat încă instalarea regenerării naturale.

Pentru realizarea acestor obiective se disting în cadrul tratamentului menționat trei genuri de tăieri: tăieri de deschidere de ochiuri sau de însămânțare, tăieri de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină precum și tăieri de racordare.

Tăierile de deschidere de ochiuri sau de însămânțare urmăresc în principal să asigure instalarea și dezvoltarea semințișului utilizabil și se aplică în anii de fructificație a speciei sau speciilor valoroase, în porțiunile de pădure în care semințișul este sau se poate instala fără dificultăți. Principalele probleme care trebuie rezolvate la aplicarea tăierilor de deschidere de ochiuri se referă la repartizarea, forma, mărimea, orientarea și numărul ochiurilor, precum și la intensitatea tăierii în fiecare ochi. Repartizarea ochiurilor se face în

funcție de starea arboretelor și a semințișului, cât și de posibilitățile de scoatere a materialului lemnos. Amplasarea ochiurilor va începe în arboretele cele mai bătrâne, din interiorul acestora spre drumul de acces și din partea superioară a versanților, spre a se evita ulterior colectarea masei lemnoase prin porțiunile regenerare. Distanța dintre ochiuri, ocupată deci de pădure netăiată, să aibă o lățime de cel puțin 1-2 înălțimi medii ale arboretului, astfel încât în cadrul fiecărui ochi regenerarea să se desfășoare independent de ochiurile alăturate.

Forma ochiurilor poate fi după caz: circulară, ovală, eliptică, putând diferi de la un ochi la altul, în funcție de condițiile staționale și de specia ce va fi promovată în regenerare. Forma ochiurilor va trebui astfel aleasă încât suprafața fertilă pentru regenerare să fie maximă. Astfel ochiurile cu condiții mai puțin prielnice pentru regenerare vor căpăta de regulă forma eliptică sau ovală și se va pune accent deosebit pe orientarea acestora. Se recomandă astfel ca în cazul regiunilor mai călduroase, mai uscate, în care suprafața fertilă este situată în partea sudică a ochiului, deschiderea de ochiuri eliptice cu orientare est-vest iar în regiunile mai reci și suficient de umede se preferă ochiurile cu orientare nord-sud.

Mărimea ochiurilor și intensitatea rării în ochiuri a arboretului bătrân depind în primul rând de exigențele față de lumină a speciilor ce se doresc a fi regenerare. Astfel la speciile de umbră cu semințiș sensibil la înghețuri sau secetă care au nevoie de protecția arboretului bătrân ochiurile au mărimi de la suprafața proiecției a 2-3 arbori până la 1,0-1,5H pentru amestecurile de rășinoase cu fag, brădeto-făgete, făgete și 0,75-1,5H sau 1,5-2,0H pentru cvercinee (unde H reprezintă înălțimea medie a arboretului). În aceste ochiuri nu se intervine cu tăieri rase ci se procedează la rărirea arboretului în jurul arborilor seminceri care se păstrează în ochi.

Numărul ochiurilor nu se poate fixa anticipat, ci rezultă pe teren în funcție de mărimea acestora și de intensitatea tăierilor aplicate în fiecare ochi. Cu cât ochiurile sunt mai mari și intensitatea tăierilor din ochiuri mai intensă cu atât numărul lor poate fi mai mic.

În ochiurile deschise se va urmări extragerea celor mai groși arbori și cu coroane bogate care extrase ulterior, după instalarea semințișului, ar putea aduce prejudicii grave acestuia.

Tăierile de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină urmăresc iluminarea semințișului din ochiurile deschise și lărgirea lor progresivă.

Luminarea ochiurilor deja create care se corelează cu ritmul de creștere și nevoile de lumină ale semințișului se face moderat și treptat (prin mai multe tăieri) la speciile de umbră respectiv printr-o tăiere intensă la speciile de lumină într-un an cu fructificație abundentă. Lărgirea ochiurilor în porțiunile regenerare se poate face prin benzi concentrice sau excentrice numai în marginea lor fertilă unde regenerarea progresa activ datorită condițiilor ecologice favorabile. În mod practic ochiurile eliptice se lărgesc spre nord în zonele cu deficit de căldură, unde s-au deschis ochiuri orientate N-S sau spre sud în regiunile cu deficit de umiditate unde s-au instalat ochiuri orientate E-V. Lățimea benzilor poate varia între 1-2 înălțimi medii ale arboretului, în funcție de temperamentul speciilor.

Tăierile de racordare constau în ridicarea printr-o ultimă tăiere a arborilor rămași în ochiurile regenerare. Aceste tăieri se execută de regulă după ce s-a regenerat și porțiunea dintre ochiuri sau când semințișul ocupă cel puțin 70% din suprafață și are o înălțime de 30-80 cm.

Dacă însă regenerarea este îngreunată sau semințișul instalat este puternic vătămat tăierea de racordare se poate executa fiind însă urmată imediată de completări în porțiunile neregenerate. În arboretele parcurse cu acest tip de tratament perioada generală de regenerare a fost adoptată la 20-30 ani pentru amestecurile de rășinoase cu fag, brădeto-făgete, făgete și la 15-25 ani pentru cvercinee.

Tratamentul tăierilor progresive răspunde din punct de vedere al biodiversității genetice actualelor și viitoarelor cerințe, de asemenea posedă aptitudini pentru conservarea și ameliorarea structurii pe specii a arboretelor (diversitate ecosistemică). Calitatea deosebită a

Memoriu de prezentare

acestui tratament rezidă din faptul că ideea regenerării în ochiuri este preluată din procesul de regenerare a pădurii naturale.

Volumul de recoltat prin tăieri de produse principale pe tratamente și specii este prezentat în tabelul următor

Tratamentul	Grupa funcțională	Suprafața de parcurs - ha -		Volum de extras - m.c.-		Posibilitatea pe specii - m.c./an-				
		Totală	Anuală	Total	Anual	MO	FA	-	-	-
Tăieri progresive	I	14,20	1,42	3587	359	327	32	-	-	-
	II	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	14,20	1,42	3587	359	327	32	-	-	-

Din arboretele încadrate în suprafața periodică în rând urmează să se recolteze posibilitatea de produse principale pentru următorii zece ani. Arboretele din care se va recolta posibilitatea de produse principale s-au inclus în planurile decenale de recoltare în ordinea lor curentă, în funcție de urgențele de regenerare și de principalele caracteristici ale arboretelor. În aceste planuri sunt prevăzute pentru fiecare arboret: tratamentul adoptat, numărul de intervenții, precum și intensitatea acestora, stabilită în funcție de condițiile de regenerare, tratamentul adoptat și tipul de structură urmărit.

Pentru recoltarea masei lemnoase s-a prevăzut tratamentul tăierilor progresive pe 14,20 ha, în făgete pure și molidișuri. Perioada de regenerare este de 30 ani, timp în care se vor executa 3-4 intervenții. Pentru arboretele parcurse anterior cu tăieri progresive, perioada și numărul de intervenții au fost reduse corespunzător.

În mod deosebit, prin aplicarea tratamentelor se va evita dezgolirea solului și se vor urmări asigurarea permanenței pădurii și exercitarea funcțiilor atribuite acesteia. Prin urmare, punerea în valoare se va face după efectuarea unui studiu complet, în teren, al dinamicii procesului de regenerare naturală, în funcție de care se amplasează punctele de regenerare.

În ceea ce privește intensitatea intervențiilor tăierilor progresive, se fac următoarele precizări:

- în arboretele parcurse anterior cu tăieri de regenerare și având consistența 0,4 sau mai mică, se va aplica în acest deceniu ultima tăiere în momentul asigurării regenerării naturale pe 70-80% din suprafață;

- în arboretele cu consistența 0,5-0,6 se vor efectua una sau doua intervenții în acest deceniu, urmând ca tăierea definitivă să se execute în momentul asigurării regenerării naturale pe 70-80% din suprafață.

La eșalonarea tăierilor, pe durata deceniului de aplicare a amenajamentului, se vor avea în vedere următoarele:

- să se regenereze, în primă urgență, arboretele degradate pentru care orice întârziere are ca efect declasarea lemnului și înrăutățirea condițiilor staționale;

- se va urmări punerea în lumină a semințișurilor utilizabile;

- se va analiza solul în anii de fructificație, cu prioritate în arboretele cu condiții dificile de regenerare;

- evitarea rănirii semințișului și a arborilor rămași pe picior;

- menținerea structurii solului și a proprietăților acestuia.

Organizarea postajelor și scosul materialului lemnos se vor face în raport cu condițiile de relief, pe baza proceselor tehnologice care să respecte normele privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase, cuprinse în legislația în vigoare.

Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Prin îngrijirea și conducerea pădurii se înțelege sistemul de lucrări și intervenții silvotehnice prin care se dirijează creșterea și dezvoltarea pădurii de la întemeierea ei până în apropierea termenului exploatarei sale în vederea îndeplinirii obiectivelor fixate. Ele acționează asupra pădurii în următoarele direcții principale:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- reduc convenabil consistența, astfel încât spațiul de nutriție dintre arborii valoroși să crească treptat oferind astfel condiții optime pentru creșterea arborilor în grosime și înălțime;
- ameliorează treptat mediul pădurii, conducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare a acesteia;
- reglează raporturile inter- și intraspecifice la nivelul arboretului și între diferitele etaje de vegetație ale pădurii;
- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă ce se valorifică sub formă de produse secundare etc.

În cadrul amenajamentului fondului forestier proprietate privată aparținând **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Timplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, lucrările de îngrijire constau în tăieri de igienă.

a. Degajările

Degajările sunt lucrări de îngrijire ce se vor executa în arboretele ajunse în stadiul de desiș, prin aceasta urmărindu-se apărarea speciilor principale valoroase, împotriva speciilor secundare copleșitoare sau de altă proveniență, considerate necorespunzătoare. Când este necesar, degajările pot începe încă din faza de semințuș.

În general, perioada normală de executare a degajărilor corespunde intervalului cuprins între momentul închiderii stării de masiv, când se realizează creșterea maximă în înălțime și momentul apariției elagajului natural la majoritatea exemplarelor din arboret.

În făgete periodicitatea degajărilor va fi de 2-4 ani. În molidișuri periodicitatea degajărilor va fi de 2-3 ani. În amestecurile de rășinoase cu fag periodicitatea degajărilor va fi de 1-3 ani.

În cuprinsul teritoriului studiat nu au fost prevazute degajări în actualul deceniu.

b. Curățirile

Curățirile, lucrări de îngrijire cu caracter negativ, se vor executa în arboretele aflate în stadiile de nuieliș-prăjiniș, în scopul îmbunătățirii calității, creșterii și compoziției arboretelor prin extragerea arborilor rău conformați, accidentați, bolnavi, deperisanți sau uscați, înghesuiți și copleșiți sau aparținând unor specii sau forme genetice mai puțin valoroase și care nu corespund țelului de gospodărire și exigențelor ecologice.

Se vor executa la 2-4 ani, după ultima degajare.

În făgete periodicitatea curățirilor va fi de 3-5 ani, în funcție de intensitatea intervenției anterioare. Nu se vor executa mai mult de două curățiri. În molidișuri sunt necesare 1-2 curățiri, a doua curățire, atunci când este necesară, se execută la 4-5 ani după prima. În amestecurile de rășinoase cu fag periodicitatea va fi de 3-5 ani, în funcție de gradul de concurență dintre specii. Se vor executa de regulă două curățiri.

În făgete consistența nu se va reduce sub 0,85. În molidișuri consistența se reduce până la 0,80. În amestecurile de rășinoase cu fag consistența nu se va reduce sub 0,80.

În planurile lucrărilor de îngrijire a arboretelor au fost incluse toate arboretele care, potrivit normelor tehnice în vigoare, necesită degajări și curățiri, indiferent de panta terenului, chiar și atunci când consistența arboretului este de numai 0,8 sau mai mică (pentru degajări).

S-au luat în considerare trecerea și ieșirea arboretelor din și în alte stadii de dezvoltare decât cele în care se află fiecare arboret în anul amenajării, astfel încât prevederile din planul lucrărilor de îngrijire să corespundă situației reale pe deceniu.

În cuprinsul teritoriului studiat nu au fost prevăzute curățiri în actualul deceniu.

c. Răriturile

Răriturile sunt lucrări executate repetat în fazele de păriș, codrișor și codru mijlociu, care se preocupă de îngrijirea individuală a arborilor în scopul de a contribui cât mai activ la ridicarea valorii productive și protectoare a pădurii cultivate.

Lucrarea are un caracter de selecție individuală pozitivă, preocuparea de bază fiind îndreptată asupra arborilor valoroși care rămân în arboret până la termenul exploatării și nu a celor extrași prin intervenția respectivă. Răriturile devin astfel cele mai pretențioase, mai complexe și mai intensive lucrări de îngrijire, cu efecte favorabile atât asupra generației existente cât și asupra viitorului arboret.

Obiectivele urmărite prin aplicarea răriturilor sunt următoarele:

- ameliorarea calitativă a arboretelor, mai ales sub raportul compoziției, al calității tulpinilor și coroanelor arborilor, al distribuției lor spațiale, precum și al însușirilor tehnologice ale lemnului acestora;

- ameliorarea structurii genetice a populațiilor arborescente;

- activarea creșterii în grosime a arborilor valoroși, ca urmare a răririi treptate a arboretului, fără însă a afecta creșterea în înălțime și producerea elagajului natural;

- luminarea mai pronunțată a coroanelor arborilor de valoare din speciile de bază, cu ocazia ultimelor rărituri, pentru a crea condiții mai favorabile pentru fructificație și deci, pentru regenerarea naturală a pădurii;

- mărirea rezistenței pădurii la acțiunea vătămătoare a factorilor biotici și abiotici, menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune și a unei stări de vegetație cât mai active a arboretului rămas;

- modelarea eficientă a mediului intern a pădurii;

- recoltarea și valorificarea completă a arborilor care trebuie să „cadă” din pădure.

În făgete se vor executa rărituri selective și combinații ale metodei de sus cu cea de jos. Întrucât fagul reacționează puternic în urma efectuării răriturilor, consistența se poate reduce până la 0,8. Periodicitatea răriturilor va fi de 6-8 ani în stadiul de păriș, și 8-12 ani în stadiul de codru mijlociu, în raport cu productivitatea arboretului și intensitatea extragerii.

În molidișuri, răriturile se vor executa în stadiile de păriș, codrișor și codru mijlociu. Se va acționa selectiv, atât în plafonul superior, cât și în cel inferior al coronamentului, iar ulterior, se va interveni cu precădere în plafonul inferior. Speciile de amestec (fagul, bradul, paltinul, laricele, scorușul) vor fi protejate. Sunt necesare 5-6 rărituri cu o periodicitate de 5-10 ani, mai mică (5-6 ani) în tinerețe și mai mare (7-10 ani) la vârste înaintate. Cu circa 30-35 ani înainte de vârsta exploatabilității răriturile se vor sista.

În amestecurile de rășinoase cu fag răriturile vor avea un pronunțat caracter de selecție pozitivă, intervențiile făcându-se în întreg profilul arboretului (răritura de sus și de jos). Alegerea arborilor de viitor și a celor de extras se va realiza pe biogrupe, în vederea proporționării corespunzătoare a compoziției și formării de arborete etajate. Consistența arboretului se va reduce la început la 0,9, iar mai târziu până la cel mult 0,8. În diferite porțiuni ale arboretului, intensitatea răriturilor se va adapta la specificul structurii acestuia, de la slab până la moderat. Intensități moderat-forte se vor admite în arboretele în care s-a format al doilea etaj la brad și

fag. Răriturile vor avea o periodicitate de 5-6 ani în stadiul de păriș și de 7-10 ani în stadiile de codrișor și codru mijlociu.

În privința alegerii arboretelor de parcurs cu rărituri s-au avut în vedere următoarele:

- nu s-au prevăzut rărituri în arboretele situate pe terenuri cu eroziune în adâncime avansată, pe terenuri cu înclinare mai mare de 40 grade, din considerente ecologice. În schimb, în aceste arborete s-au prevăzut curățiri, tăieri de igienă și de conservare oriunde aceste lucrări sunt necesare și posibile;

- nu s-au prevăzut rărituri în arboretele cu consistența de 0,8 și mai mici decât în cazul arboretelor pentru care s-a apreciat pe teren că în perioada de aplicare a amenajamentului, acestea își vor împlini consistența până la 0,95-1,0;

- în ultimul sfert al ciclului de viață a arboretelor, stabilit până la vârsta exploatabilității, nu s-au prevăzut rărituri.

În cuprinsul teritoriului studiat nu au fost prevăzute rărituri în actualul deceniu.

d. Tăieri de igienă

Aceste lucrări urmăresc asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor, obiectiv ce se realizează prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte sau ciuperci, cu vătămări mecanice, precum și a arborilor cursă și de control folosiți în lucrările de protecția pădurilor fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea pădurilor.

Tăierea arborilor care fac obiectul lucrărilor de igienă se poate face tot timpul anului, cu excepția rășinoaselor afectate de gândaci de scoarță, care este de preferat să se extragă înainte de zborul adulților.

Masa lemnoasă de extras prin tăieri de igienă este inclusă în categoria produselor accidentale neprecomptabile (care nu depășesc 5 m³/an/ha raportat la suprafața unității de producție din care fac parte arboretele parcurse, micșorată cu mărimea suprafeței periodice în rând a arboretelor în care se va interveni cu tratamente în deceniul următor).

Dacă volumul de extras prin tăieri de igienă depășește valoarea menționată, acesta este inclus în categoria produselor lemnoase precomptabile și se scade fie din posibilitatea de produse secundare (produse accidentale II – când arboretele parcurse au vârste mai mici decât $\frac{3}{4}$ din vârsta exploatabilității), fie din cea de produse principale (produse accidentale I – în cazul arboretelor afectate de factori destabilizatori a căror vârstă este mai mare decât $\frac{3}{4}$ din vârsta exploatabilității).

Lucrări speciale de conservare

Pentru îndeplinirea optimă a funcțiilor de protecție, în arboretele supuse regimului de conservare deosebită, amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, a prevăzut a se aplica, după caz, următoarele lucrări:

- lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor tinere;

- lucrări speciale de conservare în arboretele mature cu semințis utilizabil și în cele în care funcția de protecție începe să scadă,

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor supuse regimului de conservare deosebită sunt tratate la nivelul fiecărei unități de producție pe total, cu mențiunea că pentru aceste arborete se va urmări realizarea compoziției și structurii pe verticală, corespunzătoare funcțiilor de protecție atribuite. În arboretele mature se vor executa tăieri de igienă și lucrări de conservare.

Lucrările de conservare constituie un ansamblu de intervenții ce se vor aplica arboretelor cu vârstă înaintată. Aceste lucrări au scopul de a păstra nealterată sau de a

Memoriu de prezentare

ameliora starea fitosanitară a arboretelor, asigurarea continuității și îmbunătățirea funcțiilor de protecție și a potențialului silvoprodusiv, asigurarea permanenței pădurii prin urmărirea procesului de regenerare naturală.

Ansamblul lucrărilor de conservare cuprinde următoarele intervenții:

- tăieri de conservare;
- introducerea speciilor de amestec și ajutor corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure;
- lucrări de igienă;
- combaterea bolilor și dăunătorilor și normalizarea efectivelor de vânat.

Extracțiile cu caracter de igienă se vor executa ori de câte ori este necesar și vor consta în principal în recoltarea arborilor uscați, în curs de uscarea, ruși de vânt și zăpadă.

În situația în care prin lucrările speciale de conservare și prin tăierile de igienă se creează goluri, acestea vor fi împădurite.

Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire

În porțiunile dintr-un arboret în care s-au declanșat procesele de exploatare-regenerare, dar în care, din anumite motive, este îngreunat procesul de instalare a semințișului, amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, a prevăzut lucrări sau complexe de lucrări specifice denumite lucrări de ajutorarea regenerării naturale și de împădurire.

a. Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale

În această grupă de lucrări se disting două tipuri de lucrări:

- lucrări pentru favorizarea instalării semințișului;
- lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului.

Lucrările pentru favorizarea instalării semințișului se execută pe porțiuni de arboret, acolo unde instalarea semințișului aparținând speciilor de valoare este uneori imposibilă sau îngreunată de condițiile grele de sol. Acestea constau în mobilizarea solului.

Lucrările pentru asigurarea dezvoltării semințișului se execută în semințișurile naturale din momentul instalării până când arboretul realizează starea de masiv și constau din:

- extragerea exemplarelor de rășinoase vătămate prin lucrările de exploatare;
- receperea semințișurilor;
- descopleșirea semințișurilor;
- împrejmuirea suprafețelor.

b. Lucrări de împădurire

Amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea** a prevăzut următoarele lucrări de împădurire:

- împăduriri în suprafețe parcurse sau prevăzute a fi parcurse cu tăieri progresive;
- completari în arboretele tinere existente și în arboretele nou create.

c. Lucrări de îngrijire a culturilor tinere

Pentru diminuarea efectelor negative ale factorilor de mediu, pentru evitarea pierderilor, crearea și menținerea unor condiții de creștere și dezvoltare favorabile tuturor puietilor, amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**, a prevăzut pentru culturile forestiere tinere lucrări de îngrijire a acestora. Scopul acestora este acela de a înlătura unele defecțiuni și omogenizarea condițiilor de vegetație la nivelul întregii populații.

Lucrările de îngrijire a culturilor tinere constau în: revizui, recepări, mobilizări ale solului, descopleșiri ș.a.

În tabelul următor sunt prezentate lucrările silvotehnice prevăzute de amenajamentul fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea**.

Specificări	Tipul funcțional	Suprafața (ha)		Volum (m.c.)		Posibilitatea anuală pe specii (m.c./an)						
		Totală	Anuală	Total	Annual	MO	FA	BR	-	-	-	-
Produce principale	IV	14,20	1,42	3587	359	327	32	-	-	-	-	-
Tăieri de conservare	II	67,70	6,77	4651	456	456	-	-	-	-	-	-
Produce secundare	II	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	III-VI	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
TOTAL	II	67,70	6,77	4561	456	456	-	-	-	-	-	-
	III-VI	14,20	1,42	3587	359	327	32	-	-	-	-	-
	Total	81,90	9,19	8148	815	783	32	-	-	-	-	-
Tăieri de igienă	Total	47,50	47,50	427	43	43	-	-	-	-	-	-

Analiza impactului lucrărilor silvotehnice asupra habitatelor de interes comunitar existente în cadrul amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea.

Starea de conservare favorabilă a unui habitat de interes comunitar este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra speciilor caracteristice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile precum și supraviețuirea speciilor caracteristice. Această stare se consideră „favorabilă” atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții (conform Directivei Habitate 92/43/CEE):

- arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Obiectivele amenajamentului silvic studiat, prezentate la punctul 2.2. Obiectivele amenajamentului, coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv a

Memoriu de prezentare

obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, prin amenajamentul silvic s-au propus următoarele obiective:

- asigurarea continuității pădurii;
- promovarea tipurilor naturale fundamentale de pădure;
- menținerea funcțiilor ecologice, economice și sociale ale pădurii.

Obiectivele asumate urmează a fi concretizate prin stabilirea lucrărilor silvotehnice, în funcție de realitatea din teren, aspectul, vârsta, compoziția, consistența și funcțiile pe care le îndeplinesc arboretele.

Evaluarea impactului lucrărilor silvice asupra ecosistemelor forestiere s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra:

- suprafeței și dinamicii ei;
- stratului arborescent cu luarea în considerare a următoarelor elemente: compoziției, prezenței speciilor alohtone, modului de regenerare, consistenței, numărul de arbori uscați pe picior, numărului de arbori căzuți pe sol;
- semințișului cu luarea în considerare a compoziției, prezenței speciilor alohtone, modului de regenerare, gradului de acoperire;
- subarboretului cu luarea în considerare a compoziției, prezenței speciilor alohtone;
- stratului ierbos și subarbustiv cu luarea în considerare a compoziției, prezenței speciilor alohtone.

În continuare va fi prezentată tabelar matricea de evaluare a impactului lucrărilor silvotehnice aplicate în arboretele existente în habitatele de interes comunitar, identificate în siturile Natura 2000 din cadrul amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține **Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea.**

Memoriu de prezentare

Impactul lucrărilor asupra habitatelor prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
9130 – Păduri dacice de fag și carpen ci Carex pilosa								
1. Suprafața								
1.1. Suprafața minimă	Fără schimbări	-	-		-	-	Fără schimbări	-
1.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	-	-		-	-	Fără schimbări	-
2. Stratul arborescent								
2.1. Compoziția	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se asigură regenerarea naturală caracteristica tipului natural fundamental de pădure	-
2.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	-
2.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
2.4. Consistența - cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, ruptți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	-

Memoriu de prezentare

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/ culturilor	Împăduriri/ Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
2.6. Numărul de arbori aflați în curs de descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Fără schimbări	-
3. Semințișul								
3.1. Compoziția	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
3.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	-
3.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	-
3.4. Grad de acoperire	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	-
4. Subarboretul								
4.1. Compoziție	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	-
4.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	-
5. Stratul ierbos și subarbustiv								
5.1. Compoziție	Se înlătura pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințișului și a culturilor	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	-
5.2. Specii alohtone	Fără schimbări	-	-	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	-
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru	-	-	-	-	-	Neutru	-

Memoriu de prezentare

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotecnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințişului/culturilor	Împăduriri/ Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio-Piceetea)								
1. Suprafața								
1.1. Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări
1.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări
2. Stratul arboreescent								
2.1. Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Se asigură regenerarea naturală caracteristica tipului natural fundamental de pădure	Se asigură regenerarea naturală caracteristica tipului natural fundamental de pădure
2.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone
2.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Promovează regenerarea naturală pe cale generativă	Fără schimbări	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
2.4. Consistența - cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Elimină exemplarele uscate	-	-	-	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte

Memoriu de prezentare

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/ culturilor	Împăduriri/ Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
2.6. Numărul de arbori aflați în curs de descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Fără schimbări	Fără schimbări
3. Semințișul								
3.1. Compoziția	Fără schimbări	Se corectează compoziția astfel încât să se apropie cât mai mult de cea corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure	Fără schimbări	-	-	-	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea regenerării naturale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
3.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Sunt utilizați puietți autohtoni	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone
3.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Sunt utilizați puietți autohtoni obținuți pe cale generativă din surse controlate	Fără schimbări	-	-	-	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure
3.4. Grad de acoperire	Fără schimbări	Se ameliorează structura arboretului prin introducerea de puietți în golurile din care aceștia au dispărut din diverse cauze sau nu s-au instalat	Fără schimbări	-	-	-	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există
4. Subarboretul								
4.1. Compoziție	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor
4.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor

Memoriu de prezentare

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament							
	Îngrijirea semințișului/ culturilor	Împăduriri/ Completări	Tăieri igiena	Rărituri	Curățiri	Degajări	Tăieri progresive	Tăieri de conservare
0	1	2	3	4	5	6	7	8
5. Stratul ierbos și subarbustiv								
5.1. Compoziție	Se înlătura pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințișului și a culturilor	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase
5.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	-	-	-	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase
Evaluare impact pe categorii de lucrări	Neutru	Pozitiv ne semnificativ	Pozitiv ne semnificativ	-	-	-	Neutru	Neutru

Memoriu de prezentare

Analiza impactului direct asupra speciilor de interes comunitar din siturile Natura 2000 existente în limitele teritoriale ale amenajamentului fondului forestier proprietate privată ce aparține Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea.

Muntii Făgăraș (ROSCI0122)

Impactul asupra speciilor de mamifere

Speciile de mamifere identificate în cuprinsul teritoriului studiat menționate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt următoarele:

Specie		Populatie							Sit					
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.				Pop.	Conserv.	Izolare	Global
M	1308	Barbastella barbastellus (liliacul carn)			P	500	1000	i	C	M	C	B	C	B
M	1352*	Canis lupus (lup)			P				C		B	B	C	B
M	1355	Lutra lutra			P				P		C	C	C	C
M	1361	Lynx lynx (ras)			P				P		B	B	C	B
M	1310	Miniopterus schreibersi (liliacul cu aripi lungi)			R	250	500	i	R	M	C	B	C	B
M	1323	Myotis bechsteinii (liliacul cu urechi late)			P	500	1000	i	R	M	C	B	C	B
M	1307	Myotis blythii			P	500	1000	i	C	M	C	B	C	B
M	1321	Myotis emarginatus (liliacul cu urechi rascroite)			P	150	300	i	R	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis (liliacul mare cu bot ascutit)			P	2000	3000	i	C	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis (liliacul mare cu bot ascutit)			R				R		C	B	C	B
M	1304	Rhinolophus ferrumequinum (Liliacul mare cu potcoava)			P	50	100	i	R	M	C	C	C	C

Memoriu de prezentare

M	1303	Rhinolophus hipposideros (Liliacul mic cu potcoava)			P	500	800	i	R	M	B	B	C	B
M	1354*	Ursus arctos (urs)			P				P		B	B	C	B
M	1354*	Ursus arctos (urs)			R				C		B	B	C	B

Prin punerea în practică a lucrărilor silvotehnice prevăzute de amenajament s-a constatat că acestea nu au un impact negativ semnificativ asupra speciilor protejate, suprafața habitatelor receptor pentru aceste specii fiind suficient de mare pentru a asigura menținerea și dezvoltarea pe termen lung a acestora. De altfel principala cauză a reducerii efectivelor lor o constituie fragmentarea habitatelor, lucru ce nu se realizează prin implementarea măsurilor prezentului amenajament.

Impactul asupra speciilor de amfibieni și reptile

Speciile de amfibieni și reptile menționate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE care au fost identificate în cuprinsul teritoriului studiat sunt prezentate în tabelul următor:

Specie		Populație							Sit					
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit. date	AIBIC			
						Min.	Max.				Pop.	Conserv.	Izolare	Global
A	1193	Bombina variegata			P				C		B	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus			P				P?	DD	D			
A	2001	Triturus montandoni (Triton carpatic)			P				R		C	B	B	B
A	4008	Triturus vulgaris ampelensis			P					M	C	B	B	B

Populațiile acestor specii dispun pe teritoriul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea de o rețea foarte bogată de habitate disponibile. De la cele mai comune bălți sau băltoace ce se formează primăvara odată cu topirea zăpezilor până la rețeaua hidrografică reprezentată prin pâraie, văi, izvoare etc., toate constituie pentru amfibieni și reptile habitate. Ca urmare efectul eventualelor lucrări silvotehnice asupra populațiilor acestor specii este aproape nul, acestea reușind să se păstreze la nivelul siturilor Natura 2000 din zonă într-o stare bună de conservare.

Memoriu de prezentare

Impactul asupra speciilor de pești

Speciile de pești menționate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE care au fost identificate în cuprinsul teritoriului studiat sunt prezentate în tabelul următor:

Specie		Populație							Sit					
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.				Pop.	Conserv.	Izolare	Global
F	1138	Barbus meridionalis (cacruse)			P				C		C	C	C	C
F	1138	Barbus meridionalis (cacruse)			C				C		C	C	C	C
F	1163	Cottus gobio (Zglavoc)			P				C		B	B	C	B
F	2484	Eudontomyzon mariae (cicar)			P				P?	DD	D			
F	1122	Gobio uranoscopus (chetrar)			P				P?	DD	D			

Lucrările silvotehnice preconizate a se executa în arboretele fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea nu vor avea o influență directă asupra populațiilor de pești din situl menționat, acestea având o stare de conservare bună.

Totuși pentru evitarea oricărei dereglări menite să afecteze populațiile de pești în unitățile amenajistice învecinate cu cursurile de apă în care s-au propus lucrări silvotehnice se va crea o zonă tampon de minim 50 m pe ambele maluri.

Memoriu de prezentare

Impactul asupra speciilor de nevertebrate

Speciile de nevertebrate identificate în cuprinsul teritoriului studiat menționate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt următoarele:

Specie		Populație							Sit					
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit. date	AIBICID	AIBIC		
						Min.	Max.				Pop.	Conserv.	Izolare	Global
I	1078*	Callimorpha quadripunctaria			P				R		B	B	C	B
I	4012	Carabus hampei			P				V		D			
I	4057	Chliostoma banaticum			P				R		B	A	A	C
I	1065	Euphydryas aurinia			P				C		B	B	C	B
I	1083	Lucanus cervus			P				C		C	B	C	B
I	1060	Lycaena dispar			P				R		B	B	C	B
I	1089	Morimus funereus			P				R		C	B	C	B
I	1037	Ophiogomphus cecilia			P				P		A	B	C	B
I	1084*	Osmoderma eremita			P				R		C	B	C	B
I	4054	Pholidoptera transsylvanica			P				R		C	B	A	B
I	1087*	Rosalia alpina			P				R		B	B	C	B
I	1927	Stephanopachys substriatus			P				R		B	B	C	B
I	1014	Vertigo angustior			P				R		C	B	C	B

Măsurile prevăzute de amenajament nu au impact asupra acestor specii.

Memoriu de prezentare

Impactul asupra speciilor de plante

Aceste specii au o prezență foarte rară în habitatele forestiere deoarece habitatul lor este reprezentat de fânețe, pajiști, pășuni. Ca urmare lucrările silvotehnice nu vor avea nici un impact asupra acestor specii, reușind astfel să-și păstreze statutul de conservare.

Dintre speciile de plante ocrotite care se întâlnesc în cuprinsul teritoriului studiat au fost identificate următoarele :

Specie		Populație							Sit					
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit. date	AIBICID Pop.	AIBIC		
						Min.	Max.					Conserv.	Izolare	Global
P	4070*	Campanula serrata			P				C		C	B	C	B
P	1393	Drepanocladus vernicosus			P				R		B	B	C	B
P	1898	Elocharis carniolica			P				R		B	B	C	B
P	1903	Liparis loeselii			P				R		B	B	C	B
P	1389	Meesia longiseta			P				R		A	B	C	B
P	4122	Poa granitica ssp. disparilis			P				P?	DD	A	B	A	B
P	4116	Tozzia carpathica			P				R		B	B	C	B

Memoriu de prezentare

Analiza impactul indirect asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Întrucât prin amenajament nu au fost propuse alte activități în siturile Natura 2000 din cadrul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea, considerăm că nu există un impact indirect asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar prin implementarea prevederilor actualului amenajament.

Analiza impactului cumulativ asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Soluțiile tehnice cuprinse în amenajamentele din siturile Natura 2000 au la bază aceleași principii, sunt realizate în conformitate cu Normele tehnice și țin seama de realitățile din teren, ca urmare, putem estima că impactul cumulativ al lucrărilor silvice prevăzute în amenajamentele silvice asupra integrității siturilor Natura 2000 existente pe raza fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea este nesemnificativ.

Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Impactul rezidual este minim și este datorat în principal modificărilor ce au loc la nivel de microclimat local, respectiv al condițiilor de biotop, ca urmare a modificărilor ce apar în structura orizontală și verticală a arboretelor (modificarea regimului de retenție a apei pluviale, modificarea cantității de lumină ce ajunge la suprafața solului, circulație diferită a aerului). Readucerea arboretelor la o structură normală va elimina acest inconvenient.

f) Alte informații prevăzute în legislația în vigoare

Măsurile pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Măsurile pentru reducerea impactului asupra habitatelor de interes comunitar

În vederea reducerii impactului asupra habitatelor forestiere de interes comunitar și pentru păstrarea și ameliorarea biodiversității se vor avea în vedere următoarele:

- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală;
- executarea lucrărilor de îngrijire la timp;
- se va urmări conducerea arboretelor în regimul codru;
- se va urmări promovarea celui mai intensiv tratament posibil de aplicat, în cazul arboretelor ajunse la vârsta exploatabilității, tratament ce permite totodată și conservarea biodiversității;
- se va urmări promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipurilor naturale fundamentale de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale, folosirea de material seminologic de proveniență locală;
- se va acorda o atenție deosebită arboretelor ce au fost identificate cu o stare de conservare nefavorabilă sau parțial favorabilă, determinându-se cauza pentru care au ajuns în această situație și încercând, dacă se poate remediarea acestei stări;
- o atenție sporită se va acorda arboretelor din grupa I funcțională, de protecție, prin creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în spațiu și timp;

Memoriu de prezentare

- ameliorarea permanentă a stării fitosanitare a arboretelor și luarea măsurilor necesare pentru prevenirea incendiilor;
- recoltarea rațională și ecologică a ciupercilor și fructelor de pădure comestibile și a speciilor de plante medicinale;
- reconstrucția ecologică a unor arborete necorespunzătoare în raport cu noile funcții pe care trebuie să le exercite, refacerea desimii arboretelor rărite sub acțiunea factorilor vătămători periculoși, ameliorarea compoziției arboretelor artificiale sau parțial derivate;
- respectarea normelor de exploatare a masei lemnoase și evitarea pe cât posibil a rănirii arborilor rămași pe picior sau a semințișului în cazul tratamentelor;
- în paralel cu măsurile silvotehnice ce vizează arboretul se va ține cont și de celelalte specii de interes comunitar astfel: se recomandă păstrarea a 1-2 arbori uscați/ha (căzuți la sol sau în picioare) pentru menținerea biodiversității descompunătorilor și pentru ca păsările să-și poată instala cuiburile, se vor menține bălțile, pâraiele, izvoarele etc. într-o stare care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor, amfibienilor, insectelor;
- în măsura în care normele tehnice o permit, perioada de executare a lucrărilor silvotehnice să nu se suprapună cu perioada de reproducere a speciilor de animale sau a perioadei de cuibărit a păsărilor ce habitează în pădure;
- se vor menține terenurile pentru hrana vânatului și cele administrative la nivelul actual.

Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de mamifere

În scopul menținerii stării de conservare a populațiilor de mamifere se vor lua pe cât posibil, următoarele măsuri:

- se vor evita exploatarea masive a exemplarelor mature de faună care fructifică abundent;
- se va evita organizarea unor parchete de exploatare în zonele în care vor fi identificate locurile de împerechere și creștere a puilor, în perioada noiembrie-martie;
- se va evita organizarea simultană a parchetelor de exploatare pe suprafețe învecinate.

Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de amfibieni și reptile

Se menționează câteva activități ce trebuie evitate deoarece ar putea genera perturbări în creșterea și dezvoltarea populațiilor de amfibieni și reptile:

- desecările, drenajul zonelor umede;
- bararea cursurilor de apă;
- depozitarea rumegușului sau a resturilor de exploatare în zone umede;
- astuparea podurilor sau a podețelor cu resturi de exploatare;
- utilizarea de substanțe chimice în procesul de combatere a unor dăunători ai pădurii.

Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de pești

Se vor evita următoarele activități, ce pot avea un impact negativ asupra populațiilor de pești:

- tăierile în arborete situate pe malul râurilor și pâraielor în care trăiesc speciile de interes comunitar. În situația în care acest lucru nu este posibil se va păstra o bandă, așa numita zona tampon, de cel puțin 50 m pe ambele maluri în care nu se intervine cu tăieri;
- traversarea cursurilor de apă de către utilajele folosite în procesul de exploatare lemnoasă;
- depozitarea rumegușului, a resturilor de exploatare în albia râurilor și a pâraielor;
- bararea cursurilor de apă;

Memoriu de prezentare

- astuparea podurilor sau a podețelor cu resturi de exploatare;
- utilizarea de substanțe chimice în procesul de combatere a unor dăunători ai pădurii.

Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de nevertebrate

Se vor evita în cazul populațiilor de nevertebrate următoarele:

- fragmentarea habitatelor;
- distrugerea habitatelor;
- degradarea habitatelor.

Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de plante

Chiar dacă speciile de plante de interes comunitar prezente în siturile Natura 2000 nu sunt specii caracteristice habitatelor forestiere, se fac câteva precizări ce trebuie respectate vis-a-vis de procesul de exploatare a masei lemnoase, de conținutul actelor de reglementare:

- se vor face referiri, în actele de reglementare a procesului de exploatare, la interzicerea depozitării masei lemnoase exploatare în zone în care aceste specii au fost identificate;
- se va evita colectarea materialului lemnos pe traseele în care au fost identificate respectivele specii;
- se va interzice amplasarea de rampe de încărcare în zone în care a fost raportată prezența speciilor de interes comunitar.

Măsuri recomandate pentru protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Arboretele din cadrul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea au fost afectate de doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă pe o suprafață de 115,20 ha, fenomenul având îndeosebi o intensitate izolată (113,80 ha) și o intensitate destul de frecventă (1,40 ha).

Pentru prevenirea în viitor a acestor fenomene, se recomandă a se lua măsuri de protecție adecvate ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor periclitare cât și asigurarea unei stabilități mai mari a întregului fond forestier. În scopul creșterii rezistenței arboretelor la acțiunile destabilizatoare ale vântului și zăpezii, prin amenajamente s-au prevăzut o serie de măsuri, cum ar fi:

- adoptarea de compoziții-țel cât mai apropiate de cele ale tipurilor natural-fundamentale de pădure, solicitându-se utilizarea, în plantațiile integrale sau la completări, a materialelor forestiere de reproducere de proveniențe locale (puietși produși din sămânță recoltată din rezervațiile de semințe și arboretele valoroase existente în zonă). În general, s-au prevăzut compoziții-țel ce urmăresc crearea unor arborete amestecate, rezistente la adversități;
- împădurirea tuturor golurilor formate în arborete și realizarea unor consistențe normale în arboretele tinere cu starea de masiv încheiată, prin completări cu specii mai rezistente la vânt și zăpadă. În acest sens, s-a prevăzut următoarele:
 - introducerea speciilor de amestec și de ajutor;
 - realizarea unor margini de masiv rezistente la vânturile puternice, acțiune ce se va demara încă din primele stadii de dezvoltare prin aplicarea unor scheme mai largi de plantare, exemplarele cu coroane mai dezvoltate astfel obținute fiind mai rezistente la acțiunea vântului. În arboretele tinere existente, astfel de margini se vor realiza printr-o intensitate mai mare a lucrărilor de îngrijire (curățiri și rărituri);

Memoriu de prezentare

- intensitatea curăților și răriturilor va fi mai puternică la primele intervenții, și mai redusă la următoarele. În arboretele neparcurse la timp cu lucrări de îngrijire (îndeosebi curățiri), răriturile vor avea un caracter „de jos”, urmărindu-se, în primul rând, extragerea exemplarelor afectate de diverși factori (bolnave, atacate de insecte, cu vârful rupt, rănite, ș.a.);

- s-au prevăzut tratamente intensive, bazate pe regenerarea naturală a speciilor principale din zonă, cu perioade lungi de regenerare, cu intensități ale intervențiilor relativ mici, în scopul realizării unor structuri verticale diversificate;

- în arboretele afectate de doborâturi sau rupturi, nu s-a prevăzut extragerea, din micile „ochiuri” formate, a pâlcurilor de arbori sau a exemplarelor rămase pe picior, întregi, întrucât acești arbori și-au probat în timp rezistența la adversități, constituind un nucleu de protecție pentru arboretul rămas și o sursă genetică de semințe forestiere de recoltat pentru obținerea de puieți în vederea realizării de noi arborete rezistente la vânt și zăpadă. Din aceleași considerente, în unele situații, nu s-a prevăzut extragerea nici a exemplarelor rămase pe picior după doborâturi izolate și care concură la formarea neregulată a marginilor suprafețelor respective;

- direcția de înaintare a tăierilor în cadrul tratamentelor amintite va fi împotriva direcției vânturilor periculoase. De asemenea, se recomandă, pe lângă efectuarea la timp și de calitate a lucrărilor de îngrijire și menținerea unei stări fitosanitare corespunzătoare a pădurii, prin înlăturarea exemplarelor putregăioase în urma tăierilor de igienă.

Monitorizarea implementării măsurilor propuse în prezentul plan

Măsurile propuse pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar vor fi permanent monitorizate în vederea aplicării lor corecte, complete și la timp.

Monitorizarea va avea ca scop următoarele:

- urmărirea felului în care se respectă prevederile amenajamentului, dar și a prezentului studiu;
- urmărirea felului în care se pun în practică prevederile amenajamentului;
- urmărirea felului în care se respectă legislația de mediu cu privire la poluare și nu numai.

MĂSURILE OPTIME CARE SE POT LUA ÎN CAZUL ARBORETELOR CALAMITATE PENTRU REFACEREA FONDULUI FORESTIER (ÎMPĂDURIRE/REFACERE NATURALĂ) PENTRU MENȚINEREA STATUTULUI DE CONSERVARE FAVORABILĂ A SPECIILOR ȘI HABITATELOR DE INTERES COMUNITAR

În situația apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă), se propun următoarele măsuri pe tipuri funcționale:

- T.II - categoriile funcționale 1.2A, 1.2C, țelul de gospodărire - conservare deosebită - subunitatea de gospodărire M – suprafața de 78,00 ha;
- T. IV - categoria funcțională 1.1C, țelul de gospodărire - protecție și producție - subunitatea de gospodărire A – suprafața de 59,90 ha.

În total, reprezintă o suprafață de 137,90 ha, în care se propun următoarele măsuri:

- semnalarea de către personalul silvic de teren prin rapoarte a apariției doborâturilor/rupturilor de vânt sau de zăpadă și a celorlalți factori destabilizatori;
- materializarea pe harta U.P.-ului a suprafețelor afectate de doborâturi/rupturi în masă sau dispersate, atacuri de ipidae, pentru estimarea aproximativă a fenomenului;
- măsurarea suprafețelor afectate de doborâturi sau rupturi de vânt în masă, atacuri de ipidae pe suprafețe mari;

Memoriu de prezentare

- punerea în valoare a masei lemnoase din suprafețele calamitate, valorificarea urgentă a masei lemnoase prin licitații pe picior, licitații de prestări servicii, vânzare către populație;
- curățarea de resturi de exploatare a suprafețelor în care s-au produs doborâturi și rupturi de vânt în masă, atacuri mari de ipidae;
- împădurirea suprafețelor afectate de doborâturi și rupturi în masă în termen în cel mult două sezoane de vegetație de la evacuarea masei lemnoase;
- măsuri de protecție pe lizierele deschise, perimetrare doborâturilor de vânt și rupturi în masă, constând în amplasarea de curse de tip Cluj, arbori cursă clasici pentru preîntâmpinarea atacurilor de ipidae și combaterea acestora;
- pentru volumul recoltat din calamități se vor face precomtările necesare în sensul opririi de la tăiere a unui volum echivalent de produse principale din planul decenal.

Concluzii

Obiectivelor amenajamentului silvic coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv cu obiectivele de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii, așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție.

Obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată.

Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea va fi integrat în Planul de Management al Parcul Național Piatra Craiului.

Lucrările silvotehnice propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termen mediu și lung.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar.

Unele dintre lucrări precum completările, degajările, curățirile, răriturile, au un caracter de ajutor în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare.

Aplicarea corectă și la timp a lucrărilor de îngrijire conduc la modificarea fizionomiei fitocenozelor forestiere, în sensul ca acestea să corespundă ca structură cu cea a habitatelor forestiere de interes comunitar, putând fi incluse ulterior în această categorie.

Amenajamentele unităților vecine au fost realizate în conformitate cu normele tehnice și au ținut cont de realitatea din teren, ca urmare impactul cumulat al acestor amenajamente asupra siturilor Natura 2000 existente în limitele teritoriale ale fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Tamplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Tîmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea, este unul nesemnificativ.

Gospodărirea fondului forestier nu cauzează modificări fundamentale în ceea ce privește starea de conservare a populațiilor de mamifere.

Ansamblul de lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament nu va conduce la dereglarea populațiilor de amfibieni și reptile, acestea reușind să se păstreze într-o stare bună de conservare. La această reușită contribuie și rețeaua foarte bogată de habitate disponibile pentru aceste specii.

Impactul lucrărilor silvotehnice prevăzute în prezentul plan pentru speciile de pești de interes comunitar este nesemnificativ.

Memoriu de prezentare

Impactul asupra creșterii și dezvoltării populațiilor speciilor de nevertebrate, de interes comunitar, a prevederilor amenajamentului este unul nesemnificativ.

Speciile de plante de interes comunitar nu sunt caracteristice habitatelor forestiere, ca urmare lucrările silvotehnice nu vor avea nici un impact asupra acestora, reușind astfel să-și păstreze statutul de conservare.

Managementul forestier adecvat, propus în amenajament, este în măsură să conserve suprafețele ocupate la ora actuală de pădure și pășune ca tipuri majore de ecosisteme, precum și să păstreze conectivitatea în cadrul habitatelor ce vor putea astfel asigura perpetuarea în timp a biocenozelor naturale.

Reglementările și măsurile propuse de amenajamentul silvic în studiu nu implică un impact negativ asupra ariilor naturale protejate existente în limitele teritoriale ale fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei de Moșneni Scara Mazgavu, Obștei de Moșneni Coasta Lungești asociate cu persoanele fizice Țâmplaru C. Ion, Chircă N. Nicolae, Țâmplaru C. Toader, Chircă N. Gheorghe, jud. Vâlcea.

Întocmit

Ing. Emanuela-Claudia Preda